

Giới thiệu Nói Yêu Em Đi Anh

Truyện teen - Nói Yêu Em Đi Anh xoay quanh về một nhân vật tên là Vương Ánh. Thật mệt mỗi khi phải chuyển đến một ngôi trường mới, lại một khởi đầu mới. Thật ra việc chuyển trường với tôi thì không có gì là xa lạ, mỗi lần bố chuyển công tác thì tôi phải theo gia đình đến nơi khác. lần này cũng vậy.

- thầy giới thiệu với cả lớp: bạn này là học sinh chuyển đến lớp mình.
- oahhh. Lại có bạn mới nữa à thầy??
- xin chào các bạn. Mình là Vương Ánh, rất vui được làm quen với mọi người
- xòì!!!!
- em xuống ngồi với Ngọc đi
- dạ!!!!
- cậu ngồi đây đi
- cảm ơn cậu nhé

Reng reng.....

Truyện đầy hứa hẹn vui và nhí nhố, chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chương Ngày Đầu Tiên Đến Trường

Thật mệt mỗi khi phải chuyển đến một ngôi trường mới, lại một khởi đầu mới. Thật ra việc chuyển trường với tôi thì không có gì là xa lạ, mỗi lần bố chuyển công tác thì tôi phải theo gia đình đến nơi khác. lần này cũng vậy.

- thầy giới thiệu với cả lớp: bạn này là học sinh chuyển đến lớp mình.
- oahhh. Lại có bạn mới nữa à thầy??
- xin chào các bạn. Mình là Vương Ánh, rất vui được làm quen với mọi người
- xòì!!!!
- em xuống ngồi với Ngọc đi
- dạ!!!!
- cậu ngồi đây đi
- cảm ơn cậu nhé

Reng reng.....

- a...a.... là tiếng chuông hết giờ học đó. Chúng mình xuống ăn gì đi
- Ánh, cậu cũng đi chung luôn đi
- ờ... cậu đi trước đi, mình còn đỡ tí việc, mình sẽ xuống sau vậy
- ừ. Nhanh nhá
- nè bạn mới! Cậu không xuống ăn trưa à??

- có nh.....ư
- thôi đừng nhưng nhị gì nữa hết, xuống ăn thôi
- ờ. Để mình tự đi, cậu đừng lôi mình nữa
- à! Mình xin lỗi. Mà cậu tên gì vậy??? Lúc nãy mình nghe không rõ
- mình tên là Vương Ánh là Ánh đó cậu nhớ rõ chưa vậy?
- haha. Cậu cũng khác thú vị đấy nhỉ? Đi chung đi
- nè! Đã bảo là bỏ tay tôi ra rồi mà
- ừ , thì bỏ.
- mà tôi quên mất, cậu tên là gì vậy??
- tôi tên là Mạnh Nam cậu nhớ chưa hả?/?
- ơ!! Sao lại cốc đầu tôi đau quá
- đi nhanh lên không muộn giờ đó
- ờ
- Ánh, Nam hai cậu lại ngồi bàn này luôn đi – ngọc nói
- ờ.
- con nhỏ mới chuyển trường đó kìa. Chúng ta phải chào hỏi từ tế chứ nhỉ? Hahaa
- nè con nhỏ kìa
- cô gọi tôi
- hừ. Cô mới đến đây xem ra là không biết tôi rồi.
- đương nhiên
- cũng khá đấy?? Cậu muốn ném thử cà ri sốt giấm không nhỉ??? Một chút tương ớt nữa có lẽ sẽ đủ với cái mặt mày đấy hả?
- nè!!!
- bực rồi hả??? Chưa xong đâu, cái này phải đồ lên khuôn mặt rồi mái tóc óng ả của mày nữa mới đủ
- nè. Hờ cô giỡn đủ chưa vậy??? Ánh, theo tôi
- ơ...anh đưa tôi đi đâu vậy???
- lau đi. Cô không sao chứ?
- tôi không sao. Mà họ là ai vậy
- mấy đứa dở hơi chuyên bắt nạt những đứa học sinh mới như cậu ấy
- hả?? Đúng là.....dù sao cũng cảm ơn cậu nhá, khăn này để tôi về giặt rồi trả lại cậu
- thôi, không cần đâu, tôi không có thói quen nhận lại những gì mình đã cho. Vào lớp thôi
- hừ.
- hời!!!! Lớp hôm nay lại vắng Hoàng Bảo nữa rồi- bạn lớp trưởng lên tiếng
- Ngọc nè, Bảo là ai vậy??
- à! Là cậu hot boy trường mình đó mà

- hot boy
- cậu ấy được rất nhiều người để ý, là tâm điểm của bọn con gái đó.
- ôh
- thôi hết giờ học rồi, mình về thôi
- ừ

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chương Cuộc Chạm Mặt Lần Đầu

Tối đến, tôi ngồi nghĩ đủ điều về ngôi trường mới. Thật sự thì nó là ngôi trường dành cho những người có quyền thế trong xã hội, nên cách giáo dục nó cũng khác. Ngôi trường cũ của tôi tuy nhỏ nhưng mọi người biết tôn trọng lẫn nhau chứ không như ở đây. Hồi... tôi thờ dài rồi đấm chăn nằm ngủ.

- Anh à, dậy đi con, dậy đi học kìa – tiếng mẹ tôi dưới nhà vọng lên
 - dạ!!!! Con dậy ngay ạ
 - ăn sáng đi
 - bố đâu rồi mẹ?
 - bố đi làm từ sáng rồi, con chịu khó đi xe đạp đến trường nhá
 - dạ. Hồi, thật là. Sao bố lại đi làm sớm vậy chứ? Lại phải đi xe đạp nữa chứ, thiệt là bức mình mà. Thế là tôi phải lóc cóc đạp xe đi học. Gần tới trường thì tôi bị một chiếc xe hơi va vào làm tôi té nhào xuống đất. Ui da chân tay tôi bầm hết rồi.
 - nè!!!! Đi đứng sao không chịu nhìn trước vậy hả?
 - hừ
 - nè. Nè. Va vào người ta còn không xin lỗi một tiếng à?? Đúng là vô phép mà
- Tôi dựng xe dậy rồi đi vào lớp
- Anh!!! Cậu bị sao vậy?
 - à!!! Lúc đi không cẩn thận bị va vào xe đó mà
 - cậu có sao không
 - mình không sao, chỉ hơi xước xát tí thôi
 - nè cậu bị thương đó à???
 - nam ?? ừ mình hơi sơ í tí
 - theo mình xuống phòng y tế đi
 - tôi không sao mà
 - đừng bướng nữa, đi nào
 - ờ
 - cậu đi đứng kiểu gì mà dễ va vào xe vậy??

- à! Có cái thằng điên nào chạy xe không nhìn đường va vào tôi , đã thế còn không xin lỗi nữa chứ
- haha. ở trường này à??
- ừ. Tôi thấy nó mặc đồng phục trường này mà
- cậu có nhớ mặt không vậy?
- đương nhiên là có rồi
- hừ, tới rồi vào đi. Cậu ngồi đây tôi vào trong gọi cô ý tá
- há? cô y tá đi vắng ư??
- ừ!! Thôi, cậu ngồi xuống đây mình băng bó cho
- cậu làm được hả??
- mình chưa thử nhưng có lẽ là được hahaa
- tôi không giỡn à nha.
- yên tâm đi, không chết đâu mà sợ
- ui da... nhẹ thôi, tôi đau đó
- chịu khó tí đi, chân cô xước hết rồi
- đau mà
- phù.... xong rồi đó, đẹp không???
- nè, băng bó mà cũng cần đẹp nữa hả??
- hừ. lên lớp thôi
- a... a..aa Hoàng Bảo hôm nay đi học kìa
- có chuyện gì mà lớp ta rầm rộ vậy kìa???
- lại xem đi Ảnh
- ờ ờ
- hừ! cậu đi học lại rồi đó hả??
- ừ! Tớ mới đưa được chiếc ferrari F430, ra về thử đi
- ờ!!! Được
- ơ.... cậu ta....
- cậu quen Bảo hả??
- Nam bạn anh ta hả??
- ừ. Hai đứa bạn thân từ nhỏ đấy
- cậu ta chẳng phải hot boy sao
- đúng rồi. Cậu ta là con của hiệu trưởng trường này đó, bố cậu ấy là chủ công ty PAJ cậu nghe đến chưa vậy?
- há?? nhà cậu ta giàu vậy sao?
- ừ
- nhìn cậu ta rất là quen

- quen sao??? Hôm qua cậu ấy không đến lớp mà
- a a tôi nhớ ra rồi, chính cậu ta là người va xe vào tôi
- cậu chắc chứ??
- đúng mà
- hahaa thôi vào lớp đi
- là cậu ta mà

Giờ ra về

Hời! Mình phát điên về cái xe này mất thôi. Ô. Là chiếc xe đã va vào mình kia

- nè anh kia, sáng nay anh va vào tôi mà sao không chịu xin lỗi vậy?
-im lặng
- nè!!!!!!!!!! Anh bị câm à? Đến lời xin lỗi cũng không nói được sao?
- xin lỗi à?? Cô á??
- anh va xe vào tôi, chẳng lẽ là tôi xin lỗi anh??
- do cô thôi
- cái gì mà do tôi vậy
- cô không có mắt à.
- anh mới là người không có mắt đó. Đã sai rồi còn nói tôi vậy?
- phiền quá
- nè, anh đứng lại đó cho tôi. Thế là tôi leo lên xe đạp đuổi theo, đúng là xe xịn có khác phóng 1 hơi là mất hút. Thật đúng là mệt mà
- con về rồi đó hả? chân tay bị sao vậy nè???
- dạ do con không cẩn thận nên bị té thôi ạ, con xin phép lên phòng trước đây
- tắm rửa rồi xuống ăn cơm nghe con
- dạ

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Chương Những Sự Cố Ngoài Ý Muốn

- việc học hành thế nào rồi con??
- dạ vẫn bình thường bố ạ
- ừ. Vậy là được rồi. Cố gắng học tốt nha con gái
- dạ. Tôi thở dài rồi lên phòng. Mới ngày thứ 2 đi học thôi mà sao mệt mỏi vậy nè. Hời

Sáng đến trường

- nè Ánh
- hả? Nam cậu cũng đi học sớm vậy à??
- ừ. Hôm nay có hứng đi học đó mà
- Nam nè! Ánh hỏi chuyện này được không
- Ánh hỏi đi
- sao cậu với Bảo chơi thân được khi mỗi người một tính vậy
- ý cậu là sao?a
- là cậu hoạt bát lúc nào cũng vui vẻ, còn anh ta mặt lúc nào cũng lạnh tanh, tính còn kì kì nữa
- haha, đó là cậu chưa tiếp xúc với cậu ta mà, sao cậu lại nghĩ vậy
- mình thấy vậy
- haha lên lớp thôi
- nè đừng lòi tớ chứ ahaaa
- các em các em, tập trung nghe thầy nói nào
- dạ
- để chuẩn bị cho kì thi giữa trường, thầy muốn sắp xếp lại chỗ ngồi. Những bạn giỏi sẽ kèm cho những bạn yếu. Để thầy xem nào Vân em kèm cho Xuân đi, Nam em sẽ kèm c...h.....o Nhi đi..... còn Bảo sẽ kèm cho Ánh đi
- hả?? sao lại là Bảo kèm cho em vậy thầy?
- cứ như vậy đi. Tôi đi đây
- chúng em chào thầy ạ
- Trời ạ, sao tôi lại phải ngồi với tên hot boy kênh kiệu đó chứ. Thật đúng là quá mệt mỏi mà
- nè cậu xích qua bên nhường chỗ cho tôi ngồi nào
- nè cậu có bình thường không vậy?? Tôi nói mà cậu không hiểu à
- đó
- xùy! Đồ thần kinh. Cậu ta cố ý làm mình phát điên mà
- Ánh!!
- hả?
- thích rồi nhá
- thích gì ?? Nam
- ngồi với hot boy, may mắn hả?
- không biết là may mắn hay là xui xẻo nữa, mệt ghê
- cái gì? Lần đầu tiên tôi nghe thấy 1 cô gái không thích ngồi với Bảo đó haha
- bộ anh ta có gì đặc biệt hử?
- sự lạnh lùng làm cậu ấy trở nên đẹp trong mắt bọn con gái đó
- tôi chả quan tâm. À mà nè, cái cô gái bữa trưa hôm trước tên là gì vậy?

- à, là Vy
- ooh,
- xuống lớp thôi! Trên sân thượng này lạnh quá
- ờ ờ
- nhà cô ở đâu vậy??
- anh hỏi làm gì??
- thôi, để tôi tự tìm lấy vậy. Đi thôi
- nè nè đã bảo là đừng lời tôi mà

Một buổi học mệt mỏi, tôi trở về nhà leo lên chiếc giường thân thương ngủ khò.omeoii tôi lại dậy trễ rồi. Không kịp ăn sáng tôi vội phóng lên chiếc xe đạp chạy vào đến trường. Điều tôi lo sợ nhất cũng đã đến. Cổng trường đã đóng lại. Chỉ còn cách là.....

Tôi đang lúi húi leo lên chiếc cổng sắt của trường thì ở dưới có 1 tiếng nói vọng lên

- nhanh nào
- a..aa

Tôi sợ ý tuột tay thế là ngã nhào xuống đất.

- ui da đau quá. Tôi mờ mắt khiếp đảm nhìn thấy người mình va phải chính là Bảo, tên hot boy kênh kiệu.
- cô đi đứng kiểu gì vậy? Làm bẩn hết quần áo tôi rồi
- tôi xin lỗi, ai có làm sao không vậy ?? cũng tại anh nói làm tôi giật mình nên mới té mà
- bỏ tôi ra đi cô nhiều chuyện quá
- khoan, để tôi leo trước cho
- nhanh

Thế mà tôi cũng qua được và vào lớp. Ngày gì với tôi mà đen vậy cơ chứ. Tôi lên thư viện trường tìm sách để học thêm về anh văn môn mà tôi chúa ghét nó. Cũng vì cái môn này mà tôi phải ngồi với tên Bảo đáng ghét.

- không biết ai lại ngủ chỗ thư viện vậy nè. Mặc kệ, mình học thôi

“gửi anh Bảo, em rất thích anh” đó là một mẫu giấy với một món quà của một cô gái đặt lên bàn. Tôi thoáng nghĩ bâng quơ nhưng thôi học đi đã

- oa... oa.... mệt quá. Lại là cô nữa à?? Cái này??
- không phải của tôi gửi tặng anh đâu
- cho cô đấy. Tôi đi đây
- nè . người ta đã tặng thì anh nhận đi chứ.tôi đuổi theo
- tôi đã bảo là cô cầm đi mà, tôi không cần
- của anh sao bảo tôi cầm
- vậy để lại chỗ cũ đi.
- hừ. đúng là.

Mọi người xung quanh cứ nhìn giống như tôi là kẻ tặng quà bị từ chối vậy. Omeo cái số đúng khổ mà, sao tôi có thể thích tên điên đó chứ. Tôi về lớp

- Bảo nè, cậu có thể làm bạn trai mình được không vậy??

Là cô gái lúc nãy mà. tôi đứng lại đó lắng nghe câu chuyện

- tôi không thích những cô gái xấu
- cậu..... nói rồi cô gái đó bỏ đi
- nè cô cũng định tỏ tình hả??
- ơ... tôi. Đang đi về lớp mà. hứ ai thèm yêu người như vậy

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Chương Dũng Sĩ Bất Đặc Dĩ

- các em chú ý nào. Giờ thể dục hôm nay chúng ta sẽ học về bơi lội
 - bơi lội??
 - Cậu biết bơi không vậy Ánh
 - Nam. Cậu lúc nào cũng xuất hiện bất thành linh vậy à.
 - cậu chưa trả lời câu hỏi của mình mà
 - hi. Mình chưa biết bơi à. Còn cậu??
 - đương nhiên là biết rồi.
 - vậy cậu làm thầy dạy cho mình nhé
 - không được. không phải dễ dàng mới được thầy giáo như tôi dạy đâu.
 - xùy. Vậy cậu muốn gì mới chịu dạy hả???
 - tôi có thể yêu cầu cậu làm 1 việc được chứ?/?
 - nếu tôi có thể hihi
 - ra về dẫn tôi đi ăn, được chứ???
 - ừ. Được
 - vậy đi nhé
 - ừ. Bây giờ cậu dạy tôi bơi được rồi hihi
 - các em tập trung lại đây nào. Hôm nay đến lượt ai dọn dẹp hồ bơi vậy??
 - là Ánh và Bảo thừa thầy
 - 2 em ở lại dọn sạch sẽ hồ bơi rồi về nhé. Các em giải tán nào
 - tớ chờ cậu ở cổng đó Ánh
 - ờ
- Sao tôi lại phải ở lại dọn với tên này chứ
- cô dọn hết đi
 - nè, anh cũng phụ tôi với chứ

- tôi chỉ ở đây xem cô dọn dẹp, làm nhanh còn về
- nè. Anh quá đáng vừa á. Anh không làm, tôi cũng không làm hứ
- tùy cô thôi, nếu cô muốn ở đây đến hết hôm nay. Tôi đi đây
- nè nè

Đuổi theo, không may tôi mắc phải tấm phao trượt một cái vèo. Thôi xong tôi rơi một cái “tùm” xuống nước. Không biết làm gì ngoài việc đưa tay lên chói với kêu cứu. Tôi gần như tuyệt vọng, đầu chìm hẳn xuống nước

- chết tiệt. Tùm. Bảo đưa tôi lên bờ và tìm mọi cách cứu tôi nhưng không thành công, chỉ còn cách cuối cùng là hô hấp nhân tạo.

một lúc sau, tôi mở trừng mắt lên, bốp.... tôi tát Bảo , rồi lấy tay kia đẩy cậu ta ra

- anh đang làm gì vậy hả??? Nè. Anh có biết đây là nộ hôn đầu của tôi không ??
- tôi cứu cô mà cô còn đánh tôi nữa hả??
- hả?? ờ..ờ.. mà sao anh quay lại vậy??
- tôi bỏ quên chìa khóa xe nên quay lại lấy thì thấy cô bị rơi xuống nước, vậy thôi
- ohhhhh.

- cô không biết bơi sao??

- ko

- con gái gì mà bơi cũng không biết vậy?? Cần tôi dạy cho không???

- nh..tr...ng m...à

- cô không học thì thôi, tôi về

- ờ .. ờ tôi học

Thế là Bảo dạy tôi học bơi nguyên một buổi

- nè!!!! tay để thế sai rồi, để tư thế khác đi chứ. Chân đạp nước đi. Đó là những câu tôi luôn phải nghe suốt buổi học bơi. Thiệt là nếu tôi học với Nam chắc sẽ dễ thở hơn. Nhưng bù lại tôi đã biết cách bơi, tuy không bơi giỏi nhưng biết bơi là được rồi, sẽ không lo chết đuối nữa

- cảm ơn cậu nhá

Đúng là tên hot boy kênh kiệu mà, lúc nào cũng không nói gì. Tôi vào thay đồ rồi đi về.

- cô định đi đâu??

- đi về chứ sao nữa

- cửa cổng khóa rồi

- hả?? sao lại đóng sớm vậy nè

- hời. Đi với cô đúng là xui xẻo mà

- nè. đừng để tôi lại một mình chứ

.....

- cậu định làm gì??

- đứng đây đợi bác bảo vệ chứ còn sao nữa

- biết khi nào bác ấy đến??

- đợi thôi

- tôi lạnh quá à
- hời... áo tôi nè, cô khoác lại đi
- cảm ơn anh
- hất xì.....hất xì
- cô lại đây nép vào người tôi cho đỡ lạnh đi. Đúng là phiền phức mà
- nè. hất....xì
- cái cô này. Tôi nợ gì cô à??
- nợ gì..... á. Tôi lao vào ôm chặt Bảo
- chuyện gì vậy??
- có con gì nó v....ừ....a bò qua chân tôi đó
- cô ngồi yên đi
- có ai còn ở trong trường à??
- bác bảo vệ?? Nam?? Sao hai người ở đây?? Tôi hỏi về ngạc nhiên
- tớ đợi mãi không thấy cậu ra. Còn thấy bác bảo vệ khóa cửa nên tớ bảo bác mở cửa để xem cậu còn ở trong không.
- à. May quá!!! Cứ tưởng phải ở đây rồi. Hahaha
- thôi tôi về đây
- hứ!! cậu ta lúc nào cũng về mặt kênh kiệu đó cả
- Ánh cậu lên mình đưa về, con gái một mình đi ban đêm không ổn đâu
- nhưng còn xe đạp mình??
- cứ để lại đây, không mất đâu mà sợ
- ờ

Tôi leo lên xe Nam. Woa một chiếc ferrari laferrari, chiếc này còn đẹp hơn chiếc xe của Bảo hôm trước. Tôi nhìn nó không chớp mắt

- nó đẹp chứ- Nam lên tiếng hỏi tôi
- ohhhhh. Hóa ra cậu cũng là công tử sao?
- haha. Đúng vậy
- cậu không đùa đấy chứ??
- là thật. Cậu vào xe đi

Cái cảm giác được đi xe xịn có khác, thật là thoải mái. Không giống như xe bố tôi, mỗi lần đi tôi lại phải vật lộn với dây an toàn, khổ ghê.

- nhà cậu đây sao??
- ừ. Cảm ơn cậu nha
- sáng mình đến đón ha
- làm gì?
- xe đạp cậu để ở trường rồi còn đâu. Thôi mai gặp
- ờ...ờ

Tôi ăn uống xong thì leo lên giường. Tên hot boy này cũng có lúc đáng yêu đó nhỉ? Hôm nay còn dạy mình tập bơi nữa. Hihi. À quên còn cái áo khoác, ngày mai đem lên trả anh ta vậy. A. Nè. điên mất thôi, sao mình lại nghĩ về tên hot boy kênh kiệu đó chứ. Ơ..ơ...ơ không nghĩ nữa. Ngủ thôi

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chương Sự Trùng Hợp Ngẫu Nhiên

- ăn sáng đi con

- dạ.

- có ai đợi con ngoài thì phải

- vậy à mẹ?? Thôi, con không ăn nữa đâu. Con đi đây, yêu mẹ

Tôi chạy một mạch ra cửa thì thấy Nam ở đó hồi nào. Lại một chiếc xe mới tinh, nhà cậu nè giàu thật, mỗi ngày đi 1 chiếc

- nè!!! bộ cậu định sưu tầm xe đó hả??

- ừ. Tôi và Bảo có cả một bộ xe đó.

- 1 bộ

- thôi, lên xe đi học nào

Tôi và Nam luôn nói chuyện với cái kết cụt ngủn. Thôi kệ, nếu cậu ta có nói thì chắc gì tôi đã hiểu. Cứ thế mà cho qua có lẽ hay.

- đến rồi.

- cảm ơn cậu nhá. Vừa nói xong, tôi thấy thấp thoáng bóng ai đó nhìn tôi rồi quay đi, tôi cũng không rõ ai nữa, định đuổi theo nhưng tiếng chuông đến lớp vang lên, thế là thôi.

- nè!!! trả cậu. Cảm ơn cậu nhá

- cô giữ đi. Tôi không thích lấy lại những thứ đã trao đi

- hời. Anh ta giống hết Nam. Đúng là bạn thân mà

- các em. Hôm nay thầy cho các em tự học. Vì sắp thi giữa kì nên cố gắng chăm chỉ học đi nghe chưa???

- dạ

- Ánh qua đây học chung với Nam đi

- ờ được á

- cô ở lại đây. Tôi được thầy phân công kèm cặp cô còn gì

- nhưng

- không nhưng nhị gì cả, ngồi xuống đi

- hừ , ờ

- nè. cô viết lại cái công thức anh văn này đi.

- đây

- nè!!!! sai rồi viết lại đi

- ơ. Sao anh lại cố đầu tôi, đau quá à
- làm tiếp đi
- ờ
- lại sai nữa rồi. Cái chỗ này phải thêm V chứ
- học với anh đúng là một cực hình mà.
- cô có điện thoại không vậy??
- không. Để làm gì??
- vậy thôi.

Xùy. Tôi đúng là rở khổ mà, phải cố gắng học anh văn mới được.

- Ánh
- Nam. Cậu đi đâu vậy??
- tìm cậu này giờ. Cậu lại lên sân thượng chứ
- tôi muốn hít thở không khí thư giãn chút. Học với cái tên điên kia có ngày tôi cũng điên theo mất. Hời
- hahaa. Cậu cho mình số cậu đi.
- ơ! Mình không có điện thoại
- ohhhh.
- hất xì....hất xì
- cậu nên đi xuống đi. Trên này lạnh kéo cảm thật đó. Áo nè, cậu khoác vào đi
- há???
- há gì nữa, cậu xuống lớp đi
- ờ...ờ...

Lại áo nữa, tôi thần thờ đi xuống. Mà sao hôm nay ai cũng hỏi tôi về điện thoại vậy nhỉ?? Thật ra trước đây tôi có dùng nhưng vì ném con mèo không trúng mà lại trúng ngay tường. Thế là xong, nó hỏng luôn phần cơ cấu. =)))) từ đó, mẹ không cho tôi dùng nữa luôn. Nhưng không ngờ một chữ “không” thôi lại làm tôi khổ sở như thế.

Sáng mai đến lớp, tôi gặp ngay Nam

- hù!!!
- Nam, cậu làm tớ giật hết cả mình
- haha. Tặng cậu nè
- cái gì vậy??
- điện thoại đó
- sao cậu lại tặng tớ??
- để có việc gì liên lạc với cậu cho tiện đó mà
- nhưng mình không thể nhận được
- cậu không nhận là mình buồn đó nha
- cậu cho mình nghĩ được không??

- được

Tôi vào chỗ thì gặp tên kênh kieu

- nè

- gì vậy??

- điện thoại

- cho tôi sao??

- chả nhẽ cho tôi. Cảm đi

- nhưng.....

- sao cô nhiều chuyện thế, nhận đi

- làm gì???

- không biết. Cô thích làm gì tùy cô

- nè!!! anh xem tôi là ăn xin à?? Tôi không nhận đâu

- không nhận thì tôi bỏ đi vậy

- hời!!! Anh đúng là ngang ngược hổng hách, điên loạn mà. tôi nhận, được chưa vậy?

- coi như quà tôi tặng bù cho những câu chửi mắng cô đi

- ờ!! Nói vậy còn được chứ. Tôi chưa nói dứt câu thì cậu ta đã bỏ đi rồi, bất lịch sự mà. còn Nam, tôi không biết ăn nói sao với cậu ấy nữa, hoi.

- nè nè!!!! hôm qua tau thấy anh Bảo vào tiệm điện thoại chọn điện thoại, và bọc nữ. Không biết cô ta là ai

- cái gì??? Bảo mua quà tặng cô nào ư?? Tôi mà biết cô gái đó là ai thì tôi sẽ cho cô ta không còn chỗ đứng luôn, giám cướp opaaa của tôi

- đúng rồi

Ôi trời ơi. Bảo ơi là Bảo, anh lại hại tôi nữa rồi. Có cái điện thoại làm gì mà dừ vậy thôi. Chết mất

- ánh

- nam!!! Cậu đến đây lúc nào vậy??

- lúc cậu bảo cậu chết mất. Có chuyện gì sao

- xin lỗi cậu nha Nam. Mình không thể nhận điện thoại của cậu được

- tại sao??

- cái tên Bảo đáng ghét đó mua điện thoại rồi đưa mình, lúc đầu không nhận, cậu ta không cầm lại mà còn đòi vứt đi. Bất đắc dĩ nên phải lấy vậy. Hời

- vậy cậu chính là cô gái mà cả trường đang bàn tán đó sao??

- ơ..ơ... sao mình khổ vậy nè

- haha. Cho mình số cậu đi

- cậu tự lấy đi. Đến phát điên với tên hot boy kia mất.

a...a...a Bảo, Bảo. Opapaa

- anh bảo nè! em biết là anh không thích anh nhưng xin anh hãy nhận lấy chiếc bánh này, đó là tự tay em làm đó ạ

- tôi không thích. Cô hãy cầm nó tự trét lene khuôn mặt xấu xí của cô đi

- anh hãy thử đi ạ

- ụp.... pet... tôi đã bảo tôi không thích mà

Hả? cậu ta giám ụp hết cái bánh kem vào mặt cô gái đó ư?? Phải cho cậu ta một bài học mới được

- cậu đứng lại đó đi. nếu cậu ra thì mọi chuyện sẽ rắc rối hơn thôi

- sao lại vậy

- đừng đến Bảo là đừng đến ổ kiến lửa của trường đó. Chúng ta đi thôi

- nhưng mà

- đi

Giờ ra chơi của trường, tôi lên phòng học thêm nơi mà Bảo được các thầy giáo dạy riêng kĩ hơn về các môn học. Thật may là chỉ có tên hot boy ở đó

- nè, tôi trả anh cái áo và chiếc điện thoại. Đồ của anh, tôi không giám nhận

- tôi không lấy, cô giữ đi

- anh đúng là, nghĩ có tiền là có mọi thứ sao?? Anh sai rồi đó

- tôi sai?? Không phải các cô chỉ thích vẻ bên ngoài hào nhoáng của tôi sao. Một cậu công tử con nhà giàu, đẹp trai, học vẫn tốt. quá là hoàn hảo. Không phải sao???

nè.....yahhhhhhhhhhaaaaa tôi phi lên cho cậu ta 1 đập ngã lan quay ra đất

- anh đừng nghĩ ai cũng nghĩ như anh. cứ cho là anh hoàn hảo đi, được nhiều cô gái theo. Nhưng anh không hiểu à?? Tiền không bao giờ mua được tình cảm con người đâu. Đừng bao giờ xem bản thân cậu là nhất cả, vì với tôi cậu còn không bằng một thằng lưu manh.

Nói Bảo một tràng xong tôi bỏ đi về lớp. Thật là bức mình mà. cậu ta coi bọn con gái không ra gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Chương Vượt Mặt Hotboy

- đứng lại đó

- có chuyện gì vậy???

- mày chính là đứa con gái được Bảo mua tặng điện thoại??

- sao các cậu biết??

- vì sao chúng tau biết không quan trọng. Quan trọng là tau sẽ cho mày không còn chỗ đứng trong trường này nữa

- các cô đang đe dọa tôi đó hả?

- rồi cô sẽ biết thế nào là đe dọa. Lôi nó ra sau trường

- thả tôi ra

- xem ra tau phải dạy cho mày một bài học mới được. Tụi bây, trứng đâu. Cứ làm như thường lệ, ném trứng vào mặt nó. Hahaaha bột mì đổ hết lên mặt nó cho chừa cái tội giám quyến rũ Bảo đi. được rồi chúng ta vào lớp thôi

- thật là tàn bạo mà. tôi chỉ biết nhìn bản thân rồi bật khóc

- Ánh. Cậu làm gì ngoài này vậy?? Người cậu làm sao thế kia?? Cậu không sao chứ. Đứng đây đợi mình, mình vào lấy cái áo cho cậu khoác vào nha

- Nam. Chưa nói dứt câu, tôi đã ngã vào lòng Nam

- Anh.. Anh cậu tỉnh dậy đi. cậu đừng làm tôi sợ

Hú....hú.....hú tiếng xe cứu thương

- tôi đang ở đâu vậy nè

- bệnh viện đó

- sao tôi lại ở đây

- cậu bị cảm nắng. Sao người cậu lại toàn bột mì và trứng vậy??

- à!!! Không có gì

- cậu nói tớ nghe nào

- thật ra là Vy biết chuyện Bảo mua điện thoại cho tôi nên vậy đó

- thật là, cậu ngốc quá!!!!

- á. Sao lại đánh tôi

- phải tự vệ chứ

- ai mà biết được. Cho tôi ra viện đi, ở trong này chán quá à

- ở đây đợi mình

Một lúc sau

- aaaaa cảm giác hít thở không khí trong lành thoải mái ghê

- cậu còn cười được à??

- sao không?

- tôi đói rồi đi ăn đi

- anh mời đó

- ờ ờ đi thôi

Đến quán ăn

- cậu ăn gì?

- ăn gì cũng được tùy cậu thôi. Hôm nay cậu trả tiền mà

- cô ơi!!! Cho cháu 2 xuất bánh gạo

- nè. anh có hay đi ăn mấy quán vỉa hè như thế này không vậy???

- lần đầu đó

- hả? lần đầu ư?? Đúng là công tử mà

- của 2 cháu đây

- cháu cảm ơn ạ

- bạn trai cháu đẹp trai quá. 2 đứa quả là trai tài gái sắc. Thôi ta đi vô đây

- dạ dạ.. không..

- cô ấy đi rồi. Chúng ta đẹp đôi thật hả?

- nè... nè... ăn đi

- thôi đừng dồn hết vào miệng tôi vậy chứ
- ai bảo anh nói nhiều.
- cô mới nên ăn đi đó. ăn nhiều còn lấy sức ăn hiệp tôi nữa ha
- hahaa đúng rồi. Anh ăn đi này haha

.....

- vui không ??
- được ăn không mất tiền đương nhiên là vui rồi haha
- để tôi lấy xe đưa cô về
- ờ
- ngủ ngon nhá
- bye bye. Cậu cũng ngủ ngon nha Nam
- cậu vào nhà đi. ngoài này gió lạnh lắm
- ờ. Mai gặp

Sáng đến lớp

- Ánh!!! Hôm qua màn chào hỏi của tôi ấn tượng chứ
- Vy. Sao cậu cứ theo tôi hoài vậy
- chúng ta còn chưa giải quyết xong chuyện mà. lòi nó đi
- bỏ tôi ra
- bỏ Ánh ra đi
- Nam
- tôi nói luôn Ánh là bạn gái tôi. Không ai được phép đụng đến cô ấy dù chỉ là một cọng tóc. Nếu tôi biết ai đụng đến cô ấy thì tôi sẽ không tha cho người ấy đâu. Rõ chưa vậy hả??
- cái gì? Bạn gái ư?? Nam
- có cần tôi nói lại lần nữa không vậy?
- không
- Mình đi thôi Ánh

Nam dẫn tôi vào lớp trước những ánh mắt tức giận và đầy ngạc nhiên của tất cả mọi người

- sao mọi người sợ cậu vậy?
- mình xin lỗi vì đã nói cậu là bạn gái mình khi chưa hỏi ý cậu
- ờ. Cảm ơn cậu đã cứu mình. Vậy là hòa nhá hihi
- thôi cậu về chỗ học bài đi
- ờ

Tôi trở về chỗ của mình. Tên hot boy đáng ghét cứ nhìn tôi như kiểu tôi đã làm gì cậu ta giận lắm. Nhưng thôi mặc kệ vậy

- cô cũng bản lĩnh đấy nhỉ. Cả Nam cũng bị cô quyến rũ

- nè anh ăn nói đàng hoàng đi nhá

- không đúng sao?? Hời. Nói rồi Bảo bỏ đi

Cái tên này thật là đáng ghét mà. tôi đã làm gì đùng chạm đến anh đâu chứ? Sao lại tức giận với tôi

Giờ học kết thúc nhưng Bảo vẫn không về lớp. Tôi đạp xe về nhưng vẫn không ngừng suy nghĩ về hành động lúc nãy của bảo

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Chương Chuyển Nhà Và Sự Trùng Hợp Bất Ngờ

- con về rồi đây ạ

- và rửa tay đi rồi ra ăn cơm

- dạ

- Ánh này!!! Bố mẹ chuẩn bị đi công tác xa nên sẽ gửi con đến nhà một người bạn thân của bố. Con sẽ ở đó trong vài tháng sắp tới

- hả?? chuyển nhà nữa à??

- ừ. Vì lần này có người ở gần nên bố sẽ giao con cho họ. sẽ không lâu đâu con gái

- dạ. Tôi ngậm ngùi nói rồi đi lên nhà. Lại phải xa bố mẹ nữa rồi hời

Sáng sớm tôi thức dậy chuẩn bị đồ đạc để qua nhà mới.

- Ánh ơi! Xong chưa con?

- dạ xong rồi ạ

- đi nào

.....

Kính cong.....

- cô là

- bạn mẹ cháu

- a.... Mai đó hả??

- thu , lâu rồi không gặp cậu

- đây là con gái cậu hả??

- ừ!!!!

- lớn vậy rồi cơ à

- hihi. Nhìn vậy thôi chứ nó còn con nít lắm

- thôi thôi mẹ con vào nhà đi

Woa!!! Là một ngôi nhà 2 tầng, bên trong còn có hoa và cỏ non xanh mướt. Đây là nơi tôi sẽ sống trong thời gian tới ư?? Thật là thích quá đi.

- nhà cậu rộng quá.

- ừ. Cậu ngồi đây để mình đi lấy nước
- mà con trai cậu năm nay lớp mấy rồi vậy??
- thằng bé hơn con cậu 1 tuổi, năm nay nó học 12 đó
- nhanh vậy à?? Tôi mới bé nó khi nào đây
- haha con bé nhà cậu xinh gái ghê
- dạ
- mẹ ơi con đi học đây ạ
- Huy. Con lại đây đi
- đây là con trai cậu ư?
- ừ. Còn đây là cô Mai bạn thân của mẹ, đây là Ánh, cô bé sẽ sống với nhà mình trong thời gian tới đó
- dạ con chào cô. Chào cô bé.
- dạ
- thôi con đi học đây. Chiều về nói chuyện sau nhé. Ánh
- để chị giúp việc đưa con lên phòng nha
- dạ. Cô đi theo tôi

Hả?? đây là phòng tôi sao? Nó còn rộng hơn tôi tưởng nhiều quá. Một chiếc giường đơn trải ra màu hồng rất dễ thương. Nhìn xuống là một bức tranh thiên nhiên tuyệt đẹp. Tủ và bàn học đều được sắp xếp ngăn nắp. Thích quá đi thôi haha

Tôi ở trong nhà cùng chị giúp việc mãi đến chiều Huy mới về

- cậu về rồi đó hả?
- ừ!!!! Mình đói rồi, ngồi vào bàn ăn cơm thôi
- còn mẹ cậu
- à. Bà ấy bận rộn lắm nên ít khi ăn cơm ở nhà. Mình ăn trước đi
- ờ
- chị giúp việc dọn cơm đi
- dạ
- cậu năm nay lớp mấy vậy
- 11 nè
- haha. Vậy gọi mình là anh đi
- a...nh.... Huy
- haha đúng rồi
- hi hi.
- em học ở đâu vậy?
- trường..... mà thôi em không muốn nói về ngôi trường mới nè đâu
- sao vậy??
- nó thật sự rất phức tạp. Nói chung là anh không nên biết

- nè!!!!

- á... sao anh cốc em đau quá hahaa

- ăn nhanh đi

Tối đến tôi lên phòng, chỉ mới một ngày không đi học thôi mà sao thấy nhớ chỗ ngồi vậy nè. cậu nhớ chỗ ngồi hay nhớ người bên cạnh đó. làm gì có, mình nhớ chỗ ngồi thôi. Cậu đang nhớ Bảo. Làm gì có sao mình lại nhớ tên hot boy kênh kiệu đó cơ chứ. Cậu đang nhớ anh ta.... á mình phát điên lên mất. Có lẽ cậu ta cũng chả muốn gặp mình nữa đâu. Kệ đi ngủ thôi

Sáng, tôi dậy sớm quá không biết làm gì nên đi chạy bộ vậy. Phải công nhận không khí thật trong lành, thoải mái quá đi. đang chạy, tôi thấy bóng ai thoáng qua giống như bóng người mà tôi thấy trong trường đang chạy bộ. Tôi liền chạy tới và dừng người lại khi biết đó là Bảo

- là anh sao

- cô theo tôi à??

- anh là người đứng trên lầu khi thấy Nam chở tôi đi học

- ừ. Người như cô cũng thích chạy bộ sao

- hừ. anh nghĩ mỗi mình anh thích chạy bộ vậy

- xin lỗi

- chuyện gì??

- vì tôi mà cô bị bọn con gái hành hạ

- ai nói với anh vậy??

- là Nam

“Quay lại mấy ngày hôm trước

- Bảo, mình nói chuyện tí đi

- ừ. Có chuyện gì

- cậu tránh xa Ánh một tí đi. vì cậu mà cô ấy phải vào bệnh viện đó

- vì tôi?

- bọn con gái biết cậu đưa điện thoại cho Ánh nên đã tìm cô ấy kiểm chuyện. Để cô ấy không bị bắt nạt nên mình mới bảo cô ấy là bạn gái mình

- cậu nói vậy với tôi để làm gì?? tôi đi đây”

- cái cậu này

- cô không sao chứ??

- không

- vậy được rồi. Chạy đi

- ờ ờ. Á ui da đau quá’

- cô bị làm sao vậy??

- tôi bị té trầy da rồi

- ngồi đây đi, để tôi đi mua băng cá nhân

- ừ

- đây rồi. Ngồi yên tôi dán vào cho

- á... đau, cậu để tôi tự làm cũng được mà
- tôi bảo cô ngồi yên mà. rồi, xong rồi đó.
- á.
- cô đừng đi nữa đợi tôi lấy xe đưa cô về
- ờ
- nhanh lên xe đi. nhà cô ở đâu vậy??
- anh cứ chạy đi
- nhà cô ở khu này ư??
- ừ. Mà sao anh ngạc nhiên vậy
- hóa ra cô cũng là tiểu thư à
- đây là nhà bạn bố mẹ tôi. Bố mẹ đi công tác nên gửi tôi ở đây. Tới rồi. Cảm ơn nhá
- ừ tôi đi đây

Vẫn là phong cách của cậu ta. Lạnh lùng, vô cảm. A a vào chuẩn bị đi học thôi. Tôi chuẩn bị xong thì lấy xe đạp ra đi học.

- hả? sao anh lại ở đây??? Anh đợi tôi đi học hả??
- cô đang nghĩ gì vậy? Chỉ là tiện đường đi học nên tôi đi qua đây thôi
- cái gì?? tiện đường ư? Anh đang nói gì vậy haha
- nhà tôi kia, vậy có cùng đường chưa
- hả?? nhà anh ở kia á?? Vậy là gần sát bên nhà tôi rồi
- còn gì thắc mắc nữa không vậy??
- mặt tôi đỏ ửng. Không
- tôi đi đây

Chưa nói dứt câu anh ta đã phóng cái vèo đi ngút. Thật là , sao mình lại không biết anh ta ở gần nhà mình cơ chứ mặt mặt quá à

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Chương Lễ Hội Mặt Nạ

A a lại đây mà xem này!!! Là lễ hội đó

- cái gì vậy nhĩ??
- à!!! Là ngày kỉ niệm 10 năm thành lập trường đó mà
- Nam!!! Cậu lúc nào cũng xuất hiện bất thành linh vậy??
- haha cậu có tham gia không vậy
- là lễ hội gì vậy??

- lễ hội mặt nạ,
- cậu nói rõ hơn được không??
- là như thế này : cậu sẽ mặc một bộ trang phục thật đẹp, cùng với một chiếc mặt nạ đến đêm hội ấy. Căn phòng đó sẽ toàn là bóng tối, cậu sẽ đi tìm một nửa của mình rồi cùng người đó khiêu vũ. Đó dạng vậy đó
- à à . mà sao cậu biết rõ vậy??
- là mình đề nghị làm mà. mình muốn biết vận mệnh một nửa của mình là ai haha
- cái cậu nè hìhì
- mà ngày nào vậy nè
- à, là T5 tuần này nè
- hả?? t5, hôm nay thứ 3 rồi còn gì
- cậu tham gia chứ??
- mình cũng không biết nữa. Thôi vào lớp đi trễ học giờ

Cũng hay, nếu thật vậy tôi sẽ biết nửa kia của mình là ai. Nhưng vấn đề là trang phục, tôi không có bộ nào đủ đẹp để dự buổi lễ sang trọng đó được. Thật là chán mà

- bảo bảo! Cậu có tham gia buổi lễ hội mặt nạ không vậy??
- cậu tham gia nhá.
- cậu sẽ đi đúng không??
- phiền quá, tôi không tham gia đâu
- hời

Bon chen mãi tôi mới ngồi được vào chỗ

- anh không tham gia à??
- không hứng thú
- sao không? Tôi thấy mấy cô rất muốn anh tham gia đấy
- cô cũng có hứng thú sao
- cũng có
- cũng có là sao
- thôi, không phải anh không tham gia sao, hỏi tôi để làm gì
- ờ

Giờ ra chơi tôi thường lên sân thượng hóng gió rồi nhìn ngắm khung cảnh xung quanh. Thật bình yên. aaaaaa

- oa..oa
- là anh (không cần nói, các bạn cũng biết là ai rồi chứ)
- cô làm gì ở đây
- nghe tiếng gió thổi
- haha.
- còn anh ở đây làm gì??

- ngủ. Nhưng bị tiếng hét của cô làm thức giấc rồi
- anh kiểu rảnh rồi quá ha
- sao cô lại không tham gia
- tôi đâu có nói là tôi không tham gia
- hời, sợt.
- vì trang phục
- đồ??
- đúng vậy. Tôi không đủ tự tin đến đó với trang phục bình thường của mình được
- hiểu rồi
- anh hiểu cái gì??
- tôi về lớp đây
- cái anh này, đúng là tên hot boy kênh kiệu ngày nào mà
- tôi nghe đó
- há???

Tôi trở về nhà sau một ngày học mệt mỏi. Mình có nên đi đến buổi lễ đó không nhỉ ??? còn trang phục?? Những suy nghĩ đó không ngừng hiện hữu trong đầu tôi. Còn 2 ngày nữa là đến ngày đó rồi. Thật là, mình phải làm sao đây. Mãi suy nghĩ tôi ngủ lúc nào cũng không hay. Sáng lại dậy muộn nữa rồi. Tôi lật đật dắt xe đạp chạy vội, mặc cho cô vẫn đang kêu tôi trong nhà.

- lại đi muộn nữa
- anh có khác gì tôi đâu cơ chứ
- thật là, cô leo lên trước đi
- ờ

Chúng tôi leo cổng vào lớp

- cô đi trước đi

Tôi chạy vội vào lớp, vừa bước vào lớp thì thầy giáo cũng vừa vào. Ngồi xuống chỗ tôi mới sực nhớ ra Bảo chưa vào lớp. Omeooooi, anh ta vì tôi mà bị nắng một trận té tát vì đi học muộn (nhờ tôi đi trước để mọi người không hiểu nhầm). Cái anh này sao lại vậy chứ. Giờ ra chơi tôi lên sân thượng cũng gặp Bảo

- cảm ơn anh
- chuyện gì
- cho tôi vào lớp trước
- cô đừng hiểu nhầm, tôi chỉ là chưa muốn vào thôi
- ờ
- sáng mai 9h đợi tôi trước cổng nhà cô. Tôi đi đây
- nè nè. đúng là tên hot boy kênh kiệu mà

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Chương Công Chúa Của Anh

Hôm nay lên lớp tôi không thấy Nam, chắc cậu ấy bận chuẩn bị cho buổi lễ hội rồi. Ngày mai là bắt đầu rồi mà, không biết mình nên đi không nữa. Sáng sớm tôi không phải đi học nên được ngủ đông. Đang ngủ thì cô Mai ở dưới nhà vọng lên

- Anh ơi, ai đợi con dưới cổng đó kìa
- dạ làm gì có a....i. Tôi ngủ mất, rồi sức nhớ ra cuộc hẹn với Bảo lúc 9h sáng. Tôi bật dậy chạy xuống nhà mở cổng
- cô ngủ giờ mới dậy hả??
- thì hôm nay được nghỉ học mà
- vào thay đồ đi với tôi, nhanh lên
- hả?? đi đâu?/
- tôi bảo cô đi thì cô cứ đi

Tôi chạy vào thay đồ rồi đi ra

- anh định dẫn tôi đi đâu vậy??

- lên xe đi

Vào.....

- vào thôi
- cô Kim đuổi hết tất cả các khách hàng đang mua sắm cho tôi
- Nhưngmà
- thôi để tôi
- pốt reng reng
- a chuông báo hiệu cháy kìa, chạy nhanh đi mọi người ơi
- đi thôi, không có người nữa cô tha hồ mà chọn đồ
- cái... nè.. là của nhà anh hả??
- đương nhiên.cô vào chọn đồ đi.
- nè!!!!
- không được, bộ khác đi
- bộ này được không
- cũng không được
- sao anh cái nào cũng không được thế nhỉ??
- để tôi chọn cho nào. Cô vào mặc thử cái này đi
- nè
- quay một vòng xem thử nào
- hìhì, cái nè đẹp ghê. Váy hồng xinh xinh còn có nơ nữa chứ
- bộ này được đó. đi chọn dây thôi

- dày
 - cô đi thử đôi cao gót này xem
 - phải đi dày cao à??
 - mặc váy phải đi dày cao mới hợp
 - nhưng tôi
 - để tôi mang vào cho nào
 - Ồn không vậy??
 - đẹp rồi đó
 - á
 - cô không sao chứ. Đi được không đó
 - có lẽ Ồn
 - qua hàng mặt nạ đi
 - cô đội cái màu trắng nè đi, hợp với cả bộ đó
 - haha đẹp hông??
 - điện thoại đây, cô cầm đi, tôi muốn liên lạc với cô cũng khó khăn quá
 - nhưng
 - lại nhưng, cầm lấy đi
 - anh không đi sao?
 - không hứng
 - không được, anh phải đi. anh chọn đồ cho tôi rồi, bây giờ đến lượt tôi chọn đồ lại cho anh
 - nè nè. tôi ko đi mà
 - anh vào thử bộ vét này đi, tôi đi chọn mặt nạ đây. Tôi lại mà anh chưa thay xong là chết đó với tôi
 - cái cô này bữa nay giám ra lệnh cho tôi nữa à??
 - đi vào thay đi
 - nè
 - được rồi. Đi thôi
 - tôi không đi
 - năn nỉ mà. chớp chớp mắt
 - thôi được rồi, tôi đi
 - haaha
- Thế là Bảo cùng tôi đến buổi lễ hội
- cô đi bên này, tôi bên này
 - ờ.

Tôi hồi hộp bước vào căn phòng toàn bóng tối và mấy ánh đèn chớp nhấp nhóang. Cánh cửa đóng sập lại.

- các bạn ơi. Chúng tôi cũng biết là các bạn mong ngóng đêm hội hôm nay đến mức nào. Chúng ta hãy cùng cho nhau một tràng vỗ tay chúc mừng nào. Rồi, bây giờ chúng ta hãy bắt đầu tìm cho mình bạn nhảy cùng nào

Tôi tiến tới với hy vọng gặp được chàng hoàng tử, là Bảo hay là Nam đây. Tôi ko ngừng suy nghĩ thì gặp một bàn tay nắm lấy tay tôi. Cùng lúc đó thì tiếng nhạc vang lên. Tôi để ông trời quyết định duyên số vậy. Tôi nắm lấy bàn tay đó, một bàn tay mịn màng đỡ lấy tay tôi. Bàn tay còn lại của tôi chuẩn bị đặt lên vai anh chàng đó thì bỗng nhiên lại một bàn tay nhỏ nắm lấy tay tôi. Bây giờ tôi phải làm sao đây, không có nhiều thời gian để suy nghĩ nên tôi quyết định buông bàn tay trước để nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn đó. hy vọng mình không chọn lầm

- các bạn, bây giờ chúng ta bắt đầu vào đêm vũ hội thôi nào

Bàn tay đó làm tôi thấy ấm áp và quen thuộc, cứ như là tôi đã từng nắm nó ở đâu rồi. Cảm giác được bảo vệ che chở. (đến đoạn quay người) mãi suy nghĩ tôi sơ ý trượt chân, nhưng hoàng tử của tôi rất nhạy bén đã đỡ tôi

- em không sao chứ??

Dộng nói nè sao nghe quen vậy nè

- dạ không sao ạ

Chúng tôi tiếp tục nhảy hết bản nhạc, tôi chắc rằng đây là một người rất giỏi về khiêu vũ, thật tuyệt, cứ như là mơ vậy.

- bây giờ chúng ta sẽ cùng xem bạn nhảy hôm nay của mình là ai. Đèn lên

Tôi nhìn lại, hết sức sững sốt khi biết bạn nhảy với mình là Bảo

- là anh

- là cô sao??

- sao lại l...à....á

- suýt. Chúng ta đi ra ngoài thôi, không cô chết chắc đó

- á.. á.. anh đừng lỗi tôi

- ngồi xuống đây đi

- vậy là xong rồi

- chuyện gì?

- sao tôi lại nhảy với anh chứ

- cô cũng nhảy khá ổn đấy

- không lẽ một nửa của tôi là anh

- cô cũng tin sao

- đương nhiên rồi. Tôi là con gái mà

- đứng lên đi

- làm gì??

- cho cô này. Không được làm mất đầu đó. cái này là độc nhất vô nhị đó

- woa sợi dây chuyền đẹp quá đi. Nhưng sao anh lại cho tôi cái này vậy??

- đã bảo nhận đi mà. để tôi đeo cho cô

- hihi. Nhưng tôi nhận của anh nhiều quá rồi

- cô muốn đền đáp tôi chứ gì?? đi ăn bánh gạo cay với tôi đi

- anh cũng thích món đó ư??

- thật ra là không thích nhưng khi tôi nhìn thấy người con gái của tôi ngồi ăn bánh gạo với người con trai khác nên tôi đã tập ăn bánh gạo
- haha. Anh nói giống tôi ghê. Mà thôi, đẹp chứ??
- đẹp và hợp với cô lắm
- chuyện, tôi đeo cái gì mà chả hợp
- haha

Lần đầu tiên tôi và Bảo trò chuyện vui đến vậy. Hôm nay anh ta rất tuyệt. Mỗi nói chuyện tôi không biết là Nam đã đứng từ đó nghe hết câu chuyện của tôi và Bảo.

- đi thôi
- ờ
- nè!!! anh ăn khi nào chưa vậy??
- một lần
- cái gì?? anh có ăn được ko đó
- chắc được
- hả?
- chị ơi cho em hai đĩa bánh gạo cay
- nè nè anh
- hả??
- đây ạ. Cậu thật là đẹp trai, cậu có người yêu chưa vậy?
- à.à. bị hỏi bất ngờ nên Bảo cũng không biết trả lời thế nào

- chị hỏi buồn cười ghê. Đương nhiên là có rồi. Đẹp trai như anh ấy sao lại không có người yêu được. Là em này. Chị cũng kì, thấy anh ấy đi với em lại còn hỏi. Lần sau tìm anh nào đi một mình mà hỏi nhá chị. Người yêu của em chỉ yêu mình em thôi, và em cũng không muốn chia sẻ cho bất cứ ai hết đó.

Nói xong cô phục vụ mặt hầm hờ rồi đi vào

- hahahaha
- anh cười gì??
- cô nói hay ghê
- tôi cứu anh mà anh còn nói vậy được à
- haha. Cô đang ghen đó hả?
- nè. ăn đi, anh nói nhiều quá rồi đó
- hahahaha, tôi bị vậy nhiều rồi nên cũng quen.
- vậy anh thường làm như thế nào??
- bỏ đi
- đúng là. À mà này Vy cũng là cô gái thích anh sao
- ừ. Cô ấy là vị hôn thê của tôi
- cái gì?? hôn thê ư

- cô đừng hoảng hốt vậy chứ. Đây là cuộc hôn nhân do bố mẹ tôi sắp đặt, vì việc kinh doanh. Tôi biết cô ấy yêu tôi nhưng tôi chỉ coi cô ấy là một đứa em gái không hơn không kém

- anh cũng lăm người thích ha
- phiền. Tôi chỉ cần một người thôi
- là ai?
- thôi ăn đi, bánh nguội hết ăn không ngon đâu
- ờ

Ăn xong

- để tôi đưa cô về nhà
- tôi chưa muốn về giờ, đi bộ một lát đi.
- cô thích Nam?
- sao anh lại hỏi tôi vậy?
- tò mò thôi
- Nam là người đầu tiên hòa đồng với tôi khi tôi vào lớp. Cậu ấy luôn bảo vệ tôi khỏi các bạn khi bị bắt nạt. Luôn làm cho tôi vui vẻ khi tôi buồn. Nói tóm lại cậu ấy rất tốt
- sao cô toàn nhận xét tốt về cậu ta vậy?? Còn tôi thì sao?
- anh á hả?? một cậu công tử nhà giàu kiêu ngạo, không quan tâm đến cảm nhận của mọi người xung quanh, chỉ biết lo cho bản thân, ích kỉ. Nhất là coi thường bọn con gái. Còn nữa
- thôi thôi. Với cô tôi xấu vậy à??
- ờ
- cái gì?? không có điểm nào tốt ư
- cũng có
- là gì?
- anh đã quan tâm đến vết thương của tôi. Còn giúp tôi có trang phục đẹp để dự lễ hội nữa.
- haha ít nhất vẫn có điểm tốt trong lòng cô
- cái anh này, giỡn hoài
- á....
- áy. Anh có sao không vậy?? Tôi xin lỗi, tôi đẩy anh hơi mạnh tay
- haha, cô bị tôi lừa rồi
- nè nè anh đứng lại đó

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Chương Người Luôn Yêu Em

- a..ui da đau quá

- nè. nè.. cô không sao chứ??
- chảy máu rồi
- thôi, lên tôi cõng cô về.
- được hả??
- vào xe đi
- lạnh quá. Xịt....
- cô khoác áo tôi vào đi, sẽ đỡ lạnh hơn đó
- còn anh
- tôi không sao. Ngồi yên đó, tôi đưa cô về

Vào.....

- cô vào nhà đi
- ừ. Anh về đi. à anh cho tôi số điện thoại anh đi
- tôi lưu vào máy rồi đó. vào băng bó vết thương đi
- biết rồi. Bye bye. Hôm nay tôi cảm ơn anh nhiều

Tôi bước chân vào nhà, lòng rộn ràng vui mừng

- chuyện gì mà vui vậy Ánh
- a.. anh huy. Anh làm gì ngoài này vậy
- đợi em về. Cậu nhóc lúc nãy là bạn trai em hả??
- dạ... chỉ là bạn học cùng lớp thôi. Sao anh lại hỏi em vậy??
- à. À. Không, anh chỉ hỏi vì tò mò vậy thôi. Em vào nhà đi
- dạ

Tôi tắm rửa băng bó vết thương rồi leo lên giường. Xem trong này có gì hay không nào. Tôi kiểm tra điện thoại mới thì thấy một tấm hình của Bảo, dưới đó còn ghi dòng chữ “cắm xóa” haha hóa ra anh ta cũng biết đùa. Nhắc đến lại làm tôi thấy nhớ. Hôm nay cậu ta đã vì tôi mà làm rất nhiều chuyện

- “ cô ngủ chưa vậy?” là tin nhắn của Bảo
- “chưa, anh cũng vậy hả??”
- “ ừ. Tôi không ngủ được, cô nhìn ra cửa sổ đi”

A là bảo. Cậu ấy từ bên kia nhìn qua.

- anh ngủ ngon, tôi ngủ đây

Không hiểu sao tim tôi lại đập mạnh khi nhìn thấy cô nhí?? Ánh mắt ấy nụ cười ấy luôn hiện diện trong lòng tôi. Nhớ cô, muốn ngắm nhìn thật lâu khuôn mặt dễ thương đó, không muốn rời.

sáng mai, tôi dậy sớm để tập thể dục

- cô cũng chăm ha
- hả?? anh nghĩ được mình anh chăm chắc
- gần kiểm tra rồi đó, cô nên chăm học hơn đi.
- tôi học cũng được mà, mỗi tội hơi kém môn anh văn thôi

- chăm chỉ vào

- nè. tôi có phải đưa trè lên 3 đầu mà lại xoa đầu tôi. Thật là tức chết đây mà

Tôi về ăn sáng rồi chuẩn bị đến lớp. Hôm nay vừa đến lớp tôi vừa gặp Nam

- Ánh

- Nam. Hồi, cậu làm mình sợ quá

- haha lên sân thượng đi

- chuyện gì sao??

- tớ kể cậu nghe một câu chuyện nhá:” có một anh chàng nọ thích một cô gái,nhưng anh ta không dám nói ra. Một ngày nọ cậu ta quyết định kiểm tra xem cô gái đó có yêu cậu ta không, bằng một buổi lễ hội. Trong buổi lễ hội đó, anh ta đã nắm lấy tay cô gái đó nhưng cô gái đã buông bàn tay của anh ta ra để nắm một bàn tay khác. Cô ấy đã lựa chọn người khác” thật buồn đúng không??

- câu chuyện này có ý nghĩ gì chứ??

- rồi cậu sẽ từ từ hiểu thôi. Vào lớp đi, ngoài này lạnh lắm đó.

- ờ.

Tôi vào lớp nhưng tâm hồn thì vẫn nghĩ về câu chuyện của Nam

- chúng ta bắt đầu vào tiết học toán nào. Các em lấy sách vở ra đi

- nè nè. cô lấy lộn vở với sách lí kìa

- hà, à,à.

- chuyện gì vậy? Cô ổn chứ

- tất nhiên rồi. Anh lo học đi

Giờ ra chơi đến, tôi lên thư viện trả sách thì gặp Vy

- cô theo tôi

- lại chuyện gì nữa.

Vy kéo tôi ra giữa cổng trường.

- cô biết mình đang làm gì không vậy??

- làm gì ư?? Tôi đã cảnh cáo cô rồi còn gì, không được đụng chạm gì đến Bảo mà sao cô không nghe vậy?? Cô nghĩ có Nam chống lưng là tôi không giám làm gì cô nữa sao. Vậy thì cô đã quá lắm rồi. Hôm nay cô sẽ không xong với tôi đâu. Mọi người chuẩn bị xong chưa vậy?

Lần này Vy kéo đến một nhóm người rất đông bao vây quanh tôi

- để tôi khai màn trước vậy

- lấy trứng ném cô ta đi. cô ta đáng bị như vậy.

- haahhaa đáng đời cô đó.

- trứng gà với bột mì chắc sẽ ngon lắm đó. đổ hết lên người cô ta

Tôi cố gượng dậy bước đi thì bị bọn người đó gàng chân cho té ngã.

- đủ rồi đó

Tất cả mọi người quay mặt lại

- là anh sao

- cô thật tội tệt Vy à. Cô sẽ có được tôi khi hành hạ Ánh ư?? Thật là một ý nghĩ sai lầm đó. cô còn đáng kinh tởm hơn là tôi nghĩ

-Bảo . Anh đang nói gì vậy?? Em xin lỗi mà

- bỏ tôi ra đi. tất cả mọi người nghe cho rõ đây, từ bây giờ nếu ai còn đụng đến Ánh thì tức là đụng đến Bảo này. tôi không biết sẽ làm gì với những người đã đụng đến mình đâu. Tất cả mọi người nghe rõ chưa vậy?? Còn cô, nếu giám làm như thế này một lần nữa thì tôi sẽ coi như cô không còn tồn tại nữa. Hãy nhớ lấy lời tôi nói ngày hôm nay

Bảo tiến đến bế tôi lên rồi ra khỏi trường. Lúc tỉnh dậy tôi đã thấy mình nằm trong một căn phòng rộng lớn

- cô dậy rồi đó hả??

- đây là

- nhà tôi

- sao tôi lại ở nhà anh??

- cô không thể về nhà với hình dạng như vậy được nên tôi đưa cô về đây băng bó lại vết thương rồi

- cảm ơn anh

- cái cô này cũng thật là, sao cứ đứng yên để họ muốn làm gì thì làm vậy?

- anh bảo tôi phải làm gì đây

- ít nhất cô cũng phải né chứ

- làm sao được chứ

- thôi, sữa nóng đây cô uống đi

- cảm ơn

- sao cứ cảm ơn tôi hoài vậy?? Tôi giúp cô đâu phải để nhận được lời cảm ơn từ cô đâu chứ

- ờ. Vậy tôi không cảm ơn anh nữa

- A....

- sao vậy

- môi tôi hình như cũng bị thương thì phải

- đúng rồi. ở yên đây tôi đi lấy hộp sơ cứu vậy

- anh để tôi làm cho

- cô đâu có thấy vết thương đâu mà băng. Ngồi yên đó đi. thỉnh...thịch..thỉnh... thịch sao tim mình đập mạnh vậy nè. chắc là nó có vấn đề rồi.

- cảm ơn anh

- cô ở đây đi, tôi ra ngoài đây.

- cái anh này thật là kì cục mà hahaa

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Chương Căn Phòng Tình Yêu

Tôi ở nhà Bảo đến chiều

- nè. tôi muốn về nhà
- cô muốn để cho họ lo lắng à?? Với về mặt bây giờ của cô tôi thấy cô không nên về nhà. Người thì thương tích đầy mình vậy mà
- nhưng tôi không về thì họ càng lo hơn đó
- cô cầm lấy điện thoại rồi gọi cho họ đi
- ờ ha. Sao tôi ngờ vậy nè
- tối nay cô ngủ ở đây đi, tôi qua phòng kia ngủ.
- ờ. Mà bố mẹ cậu đâu
- đi hết rồi
- hả?? đi đâu
- công ti
- căn nhà rộng lớn này chỉ có cậu ở thôi sao?
- còn có mấy chị giúp việc mà
- ờ thế thì buồn chết đi được
- thôi, đừng nói nữa, cô xuống ăn cháo đi
- ờ. Tôi cũng đói rồi.
- ăn đi, tôi tự nấu đó.
- anh nấu ư??
- gì mà ngạc nhiên vậy??
- thế tôi phải ăn thật nhiều mới được, haha
- lo ăn đi
- anh thường ăn cơm một mình vậy à???
- cũng không hẳn
- hời, ngôi nhà nhỏ nhưng chứa tình thương còn hơn là ngôi nhà rộng lớn nhưng quá lạnh lẽo này.
- cô đang nói nhà cô đó hả?
- ờ.
- tôi cũng muốn đến xem thử
- còn lâu nhá, tôi lên phòng ngủ đây
- ngủ ngon nhá

Tôi leo lên giường đắp chăn nằm ngủ. Thật sự hôm nay tôi rất buồn vì người cứu mình là Bảo. Lúc đó trong lòng tôi chỉ nghĩ đến Nam, một anh chàng luôn giúp tôi trong mọi việc sẽ đến làm chàng hiệp sĩ cứu tôi khỏi biển lửa. nhưng cuối cùng cậu ấy không đến, cậu ấy đã bỏ mặc tôi dù tôi rất muốn được cậu ấy cứu. Còn câu chuyện cậu ấy kể là có ý nghĩa gì. thật là khó hiểu mà. màn đêm buông xuống hết. Tôi mãi suy nghĩ nên không ngủ được. Omeo ơi. Á...á..... ma...ma...ma..... tôi hét toáng lên rồi chạy qua phòng Bảo

- anh... anh ...anh... dậy đi
- chuyện gì vậy??
- tôi thấy ma

- cái gì??
- á tôi lao chăm ôm lấy Bảo. Tôi sợ lắm, không về phòng nữa đâu
- hả?? vậy cô tính ở đây sao
- nhưng tôi sợ ma lắm, con ma kêu.. sợ quá à. Càng nói tôi càng ôm chặt lấy Bảo ko biết sao chắc là do tôi sợ quá.
- thôi, cô bình tĩnh lại nào. Có tôi ở đây rồi
- tôi không ngủ một mình đâu, anh ngủ cùng tôi đi. lỡ may có gặp mà thì nó sẽ bắt anh thay tôi.
- sao lại bắt tôi?
- bởi vì anh ngang ngược hống hách, đáng bị bắt. Còn tôi hiền lành dễ thương xinh đẹp thế này rơi vào tay con ma xấu xí đó. aa...a.a
- ma sau lưng cô đó kìa
- aaa. Tôi lao đến ôm chăm lấy Bảo, mắt nhắm tít lại.
- hahaha. Làm gì có ma đâu. Tôi đùa đó.
- cái anh này biết tôi sợ ma mà anh còn đùa được à
- bây giờ cô muốn gì??
- anh ngủ sofa còn tôi ngủ giường
- cái gì?? phòng của tôi mà
- nhưng anh là con trai mà
- không! Cô ngủ dưới đi
- tôi còn đang bị thương nữa đó. tại ai mà tôi ra nông nỗi này vậy hả
- ờ ờ thôi được rồi. Tôi ra sofa ngủ được chưa
- haha. Anh không được làm gì đụng chạm đến tôi đó nha.
- thôi ngủ đi khuya rồi đó

Sáng mai tôi tỉnh dậy cả nhà lại có thêm một trận động đất khủng khiếp.

- aaa sao anh lại ở trên giường tôi
- cô bình tĩnh nghe tôi nói đã
- anh định nói gì hả
- tôi lúc nào cũng nằm giường ngủ vậy mà bây giờ phải ngủ sofa nên ê ảm hết cả người vậy nên tôi mới lên giường ngủ đó chứ, tôi không hề đụng chạm gì đến cô hết. Chẳng lẽ cô định để tôi thức hết đêm xong sáng dậy mất thâm quần như gậy trúc hả
- tôi không biết, không biết đâu. Tôi mặc kệ anh, tôi về. Huhuhu
- nè nè khoan đã....cô....chưa thay quần áo mà

Tôi chạy một mạch về nhà

- Anh cháu về rồi đó hả??
- dạ
- sao cháu lại mặc đồ ngủ về?
- à...à.. tại cháu về vội quá nên quên thay đồ ạ. Cháu xin phép lên phòng

- cái con bé này làm gì mà cứ vội vội vàng vàng vậy nè

Tôi lên thay quần áo rồi xuống nhà

- Anh, em vẫn chưa đi học à

- dạ. Thực ra là tôi muốn đi học muộn hơn để tránh gặp Bảo

- hôm nay để anh đưa em đi học

- dạ thôi, không cần đâu ạ.

- đừng hiểu lầm, hôm nay anh có việc phải đi ngang qua trường em nên tiện chở em đến đó luôn

- à. Vậy cũng được ạ

Anh Huy đưa tôi đến trường rồi phóng vút đi

- woa!!! Ai vậy kia đẹp trai ghê á.

- cậu quen à Anh

- là anh của mình đó

- anh cậu ư?? Giới thiệu cho mình đi. cả mình nữa

- ờ ờ. Tôi cố lơ đi

Vào đến lớp tôi cũng không thấy Bảo đi học. Phù, may là anh ta không có mặt. Cảm ơn trời

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chương Xin Lỗi Em, Tình Yêu Của Anh

- nè Anh. Cậu đang suy nghĩ gì vậy??

- à, không có gì??

- hôm nay sao Bảo không đến trường nhỉ

- à.ờ...mình cũng không biết nữa

- cậu thân với Bảo vậy à??

- ý cậu là sao

- mình chưa khi nào thấy Bảo can thiệp vào chuyện con gái bọn mình cả, nhưng hôm qua lại để cả trường thấy cậu ấy bế cậu. Hời

- ờ. Mình cũng không biết. Chắc là thấy chuyện bất bình nên vậy thôi. Mình đi đây tí

Thật là mệt mỏi. lên sân thượng thay đổi không khí mới được. Tại sao hôm nay anh ta lại không đi học vậy? Chắc là sợ mình ngại đây mà. cũng biết nghĩ cho tôi vậy à?

- Anh

- Nam, cậu lúc nào cũng xuất hiện bất thành linh vậy à

- cậu đang nghĩ gì đó

- không, chỉ muốn thư giãn tí thôi

- chuyện Bảo đúng không
- ừ. Liên quan đến cậu ấy đúng là rắc rối mà.
- cậu thật là, mình chưa khi nào thấy Bảo giúp đỡ người khác cả. Lần đầu tiên giúp cậu đó
- vậy mới phiền đây nè. sao hôm đó cậu không đến vậy?? Nếu cậu đến thì không có chuyện gì rồi
- cậu muốn người cứu cậu là mình sao
- đúng rồi. Ít nhất thì mình không phải khổ như bây giờ. Thôi mình vào lớp đây
- xin lỗi cậu

Trở lại ngày hôm trước khi Ánh bị bắt nạt

- nè nè ra xem đi, hôm nay Vy bắt nạt học sinh mới đó
- Ánh ư?? Cô ta thật là ác mà

Tôi chạy ra xem thì thấy Ánh bị Vy lôi tóc đánh. Tôi định tiến tới giúp nhưng nghĩ rằng người thích hợp cứu cô ấy hơn tôi là Bảo. Bởi vì tôi chả là gì của cô ấy cả, nhưng Bảo lại khác

- Bảo, Ánh đang bị tốp học sinh trường mình vây đánh đó
- sao cậu lại nói với tôi
- cậu nên cứu cô ấy. Mình đi đây

Để chắc chắn tôi đã ra xem. Đúng như tôi dự đoán, ngoài mặt thì nói không nhưng vẫn cứu Ánh.”

Kết thúc giờ học, tôi trên đường đi về thì gặp một chiếc limo dài chặn tôi lại.

- xin hỏi cô có phải Vương Ánh không vậy
- đúng rồi ạ
- xin đi theo tôi ạ
- cái gì?? mấy người làm gì thế hả
- đưa cô ấy lên xe.
- nè nè. thả tôi xuống đi
- đưa cô ấy đi nhanh lên
- mấy người định đưa tôi đi đâu vậy?? Thả tôi xuống đi
- cô ngồi yên đi. chúng tôi sẽ đi nhanh thôi
- thả tôi xuống
- cô nên ngồi yên trước khi bọn tôi đụng tay đụng chân
- ờ...được rồi
- tốt

Bọn người này chở tôi đến công viên gần nhà tôi.

- cô xuống được rồi

Tôi vừa bước xuống xe thì thấy ánh đèn điện rực rỡ khắp công viên, một đường đi trải thảm đỏ, rải đầy hoa hồng và một tấm thiệp đỏ :” tiếp tục đi” tôi đi tiếp thì thấy một bó hoa, trong đó cũng là một tấm thiệp đỏ :” tặng em”. tôi cầm bó hoa mỉm cười. là 99 bông hồng.

- em cười rồi

Tôi quay ra sau, thì ra là Bảo

- là anh sao

- ừ. Tặng em, bông hồng còn lại

- sao lại tặng em??

- em nhắm mắt lại đi.

- làm gì vậy??

- em đi theo anh. được rồi. Bây giờ em mở mắt ra đi

Woa. Là một trái tim đầy hoa hồng vàng và còn ghi chữ bằng những bông hồng đỏ :” XIN LỖI EM, TÌNH YÊU CỦA ANH”. cho em sao

- ừ. Hoa hồng vàng tượng trưng cho lời xin lỗi của anh, còn hoa hồng đỏ nói lên tình yêu anh dành cho em. Tha lỗi cho anh chuyện hôm bữa nha

- anh chỉ cần nói với em thôi, cần gì phải làm như thế này

- em thích nó chứ??

- tất nhiên rồi, nó rất là đẹp.

- anh mất công chuẩn bị cả ngày hôm nay đó, tay anh còn bị chai đây nè. em xem đi

- đâu, để em xem n....a.

- ẶC. Em ngốc lắm

- nè. sao lại hôn má em cơ chứ

- vậy là em muốn hôn giữa hai má hả??

- cái anh này. hìh

- tha thứ cho anh nhé

- không

- vậy thế này em đã tha thứ chưa??

- nè. anh bỏ em ra đi hìhìh

- em mà không tha thứ anh sẽ ôm em chặt hơn đó

- không không không. Em không tha cho anh đâu

- vậy để anh hôn rồi mới chịu tha đúng không

- rồi rồi, em đồng ý được chưa vậy?? Thả em ra được rồi.

- mãi bên anh như thế này nhá. Anh muốn tựa vào vai em, muốn được vuốt đôi má xinh xinh mềm mại này, muốn được nhìn thấy mặt em mỗi ngày. Anh biết là em sẽ gặp rắc rối vì anh, nhưng anh sẽ không để em một mình chịu đựng nữa. anh sẽ luôn bên cạnh em, ít nhất là như giây phút bé nhỏ này

- em cảm ơn anh. cảm ơn vì tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Chương Bắt Đầu Của Một Tình Yêu

Sáng đây, tôi chuẩn bị đi học

- Anh ơi, ai đợi cháu dưới cổng kia
- dạ. Tôi vội cầm chiếc bánh mì chạy ra ngoài cổng
- nhanh lên đi không trễ học đó
- ờ ờ. Hôm nay rảnh qua đón emm luôn à
- chưa ăn sáng luôn à
- ờ. Hôm nay em dậy muộn nên chỉ kịp ăn cái bánh mì kẹp này
- ăn vậy sao đủ chất mà hoạt động cả ngày được. Để anh chở em đi ăn
- thôi, không cần đâu. Đến trường không muộn giờ đó
- vậy ra chơi xuống ăn đó
- hi, em biết rồi

Tôi cùng Bảo đến trường

- anh để em xuống ở đây đi
- sao vậy
- em sợ mọi người.
- đi theo anh
- anh bỏ tay em ra đi
- em yên đi nào. Đừng quan tâm đến người khác làm gì. nhìn mỗi anh thôi, được chứ??
- ờ
- Bảo nắm tay con nhỏ mới vào đang tiến tới lớp mình đó kia
- cái gì??
- sao lại nắm tay cô ta cơ chứ?? Sao lại là cô ta

Tôi phải nghe những lời người ta nói suốt đoạn đường lên lớp. Đúng là hot boy mà, sao nhiều fan vậy chứ.

- mình nói chuyện tí đi. Vy đến rút tay tôi khỏi tay Bảo
- chuyện gì?? nói đây luôn đi
- ra ngoài nói
- nói luôn đi, tôi còn vào lớp
- coi như tôi xin anh đó, ra ngoài đi
- em vào lớp trước đi

.....

- có chuyện gì nói luôn đi
- anh quên hôn ước giữa chúng ta rồi ư? Sao anh lại đi với cô ta chứ?
- tôi không quên.. Vy này, tôi có thể đối xử với cô tệ hơn trước, tôi khuyên cô bỏ cuộc đi. đừng phí công nữa

- không, em không nghe. Anh đừng nói nữa. em là vị hôn phu của anh, mãi mãi là vậy.

- Vy

- anh bỏ tay em ra đi. em phải vào lớp học

Bảo cùng Vy vào lớp

- có chuyện gì vậy anh?

- chỉ là một chút chuyện nhỏ thôi

Tuy bảo không nói nhưng tôi cũng hiểu được vấn đề. Chắc Vy buồn lắm. Đang mãi suy nghĩ thì tôi nhận được điện thoại của mẹ.

“Ánh hả con? Dạ con nghe đây mẹ. Con đến bệnh viện ngay đi, bố con bị thương đang nằm ở bệnh viện đây này. cái gì? dạ dạ con đến ngay đây ạ.

Tôi tắt điện thoại chạy vội đến bệnh viện. Bố ơi, hứa với con là sẽ không sao đi. tôi vừa chạy vừa khóc. Đến bệnh viện

- ánh

- mẹ. Bố sao rồi ạ

- vẫn ở trong phòng mổ.

- sao bố lại bị như vậy ạ??

- bố con đi khảo sát công trình cho công ty PAJ thì bị xe oto đụng phải

- PAJ?? Bố làm việc ở đó sao??

- ừ. Bố con mới chuyển công tác đến đó. thật là

- thôi, mẹ bình tĩnh xem bố thế nào đã

- hy vọng ông ấy không sao

- Ánh

- bảo?? Sao anh biết em ở đây mà tới

- em ổn chứ??? Bố em sao rồi

- bố đang ở trong phòng mổ, vẫn chưa có động tĩnh gì

- em ngồi xuống đây đã, bình tĩnh đi nào

- em sợ lắm, nếu bố em không tỉnh lại thì sao đây. Em không biết mình nên làm gì lúc này nữa.

- em yên tâm đi, nhất định bố em sẽ tỉnh lại thôi

- anh hứa với em là sẽ vậy đi.

- em dựa vào vai anh đi, hãy nghĩ đến những điều tốt đẹp. Quên đi dù chỉ là một chút sự đau khổ bây giờ. Nhá

- liệu em có thể làm được ư??

- có anh ở đây rồi. Ngoan nào

.....

- a.. bác sĩ, bố tôi sao rồi ạ?? Bố tôi ổn chứ

- hiện giờ tôi cũng chưa biết được. tình trạng bệnh nhân bây giờ rất yếu, mặc dù ca phẫu thuật là thành công nhưng cũng phải phụ thuộc vào ý chí của ông nữa. tôi xin phép

- bố ơi. Ông hãy nói là bố tôi sẽ tỉnh lại đi, bố tôi sẽ tỉnh lại mà

- Anh, em bình tĩnh lại đi.
- bố em sẽ tỉnh lại đúng không ạ. Anh nói đi
- em ngồi xuống đi. Nghe anh nói này: bây giờ không phải lúc em nên khóc lóc, mạnh mẽ lên, vào thăm bố em đi.
- anh nói đúng rồi, em không thể cho bố thấy khuôn mặt này của mình được. Nhất định bố em sẽ tỉnh lại

Tôi lau nước mắt cùng Bảo vào thăm bố. Mẹ tôi ở trong đó trước tôi. Mẹ chắc buồn lắm, cả tôi cũng vậy. Ước gì đây chỉ là một giấc mơ, một giấc mơ mà thôi. Nhưng nó lại là sự thực, thật là khó để chấp nhận một sự thực đáng sợ thế này

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Chương Câu Chuyện Lúc Nhỏ

- bố ơi!!! Bố tỉnh dậy đi, bố tỉnh dậy nhìn con gái bố này
- em bình tĩnh lại đi Anh
- cháu đưa Anh ra ngoài đi. con bé có vẻ sốc
- dạ
- mẹ sẽ ổn thôi, con về nhà đi Anh
- không, con sẽ ở đây với bố.
- em nên nghe lời mẹ, về nhà nghỉ ngơi đi. bố em chắc sẽ không muốn thấy em thế này đâu.
- nhưng em
- để anh đưa em về
- mẹ ở đây với bố nhé, có chuyện gì thì gọi con nhà mẹ
- ừ, con về đi

Tôi và Bảo rời khỏi bệnh viện.

- anh đi đường nào vậy?? Nhà em bên này cơ mà
- anh đưa em đến nơi này

.....

- tới rồi
- nhà thờ?? Sao anh biết nơi này
- lúc anh còn nhỏ, có một cô bé đã dạy anh : những khi anh buồn có thể đến đây cầu nguyện, Chúa trên cao sẽ nhậm lời và chúc phúc cho anh. vậy là anh nghe lời cô bé nên khi gặp chuyện gì buồn, anh lại đến đây cầu nguyện
- cô bé đó bảo anh nhắm mắt lại, chấp tay thành khăn xin, khi mở mắt ra anh sẽ thấy lòng nhẹ hơn đúng không vậy??
- sao em biết
- cô bé còn dạy anh cách mỉm cười trong mọi chuyện.....
- em chính là cô bé dễ thương đó sao??

- là em. Chúng ta đúng là có duyên mà. lo quá nên em cũng quên mất, chính là còn chỗ này. chúa sẽ cho ta hy vọng mà, đúng không

- em vào trong đi, anh sẽ đứng ngoài này đợi

Tôi vào trong này cầu nguyện, thật là bất ngờ khi tôi với Bảo có quen biết từ nhỏ. Thật ra lúc tôi còn nhỏ hay đến nhà thờ cùng mẹ. Hôm đó trời mưa rất to, tôi lên mẹ đến nhà thờ, lúc đó tôi gặp một cậu bé cao hơn tôi. Tôi tiến lại gần hỏi

Bạn bị gì vậy

Không có gì

Nếu bạn buồn, có thể vào đây cầu nguyện với chúa. Chúa là đáng nhân từ, ngài sẽ phù hộ và chúc phúc cho bạn

Thật chứ??

Đi, mình đưa bạn vào

Thật là, lúc đó tôi chỉ là một đứa bé 8 tuổi nên không biết gì cả, chỉ muốn giúp cậu ấy bớt buồn hơn thôi. Không ngờ bây giờ hai đứa lại gặp lại nhau

- em xong rồi đó hả??

- ừ.

- em và lúc nhỏ cũng chẳng khác gì nhau nhì. Vẫn nói nhiều như trước, vẫn là một cô bé hồn nhiên vui vẻ.

- em không biết mình có thể cười như vậy được nữa không.

- em nghe câu:” người con gái đẹp nhất khi họ cười” chưa vậy?? Em cũng đẹp nhất khi cười.

- thật ư?? Hì. Em muốn về bệnh viện xem bố thế nào

- để anh đưa em về

Tôi và Bảo về bệnh viện.

- anh về nghỉ đi, em ở đây với mẹ được rồi. Dù sao hôm nay anh cũn vì em mà mệt cả ngày rồi

- cô lên nhá. Ngủ ngon

- anh cũng vậy

Tôi trở về bệnh viện đã tối muộn, mẹ chăm bố mệt quá nên đã ngủ thiếp đi.. Bố ơi, bố tỉnh dậy nhìn con đi ạ, bố la mắng con đi, bố có thể cốc đầu con khi con làm sai bài tập, con có thể ăn rau chỉ cần bố tỉnh lại thôi ạ. Hức hức.... con phải làm sao đây, bố có lắng nghe con nói đây không ạ

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Chương Niềm Vui Đến Xoa Dịu Nỗi Buồn

- Ánh, con g....ái.....của bố

- bố, bố. Bố tỉnh lại rồi, híc híc cuối cùng bố cũng tỉnh lại rồi

- Sao con gái bố lại khóc thế này, nín đi chứ. Bố ở đây mà.

- huhuhuhu.... con nhớ giọng nói này của bố quá. Tôi xà vào lòng ôm bố thật chặt. À để con gọi bác sĩ kiểm tra lại cho bố nhá

Tôi chạy vội ra gọi bác sĩ

- bố cháu sao rồi ạ??

- ông ấy hiện đã tỉnh lại, có dấu hiệu hồi phục rất tốt. Nhưng tạm thời ông ấy vẫn chưa đi lại được, vì chân ông ấy bị chấn thương rất nặng. Để lại bệnh viện cần quan sát nữa.

- vâng ạ

Tôi gọi mẹ dậy, mẹ con tôi vui mừng ôm chầm lấy nhau. Cuối cùng thì điều ước nhỏ nhoi của tôi cũng thành sự thật. Tôi chạy vội ra ngoài gọi điện thoại thông báo với Bảo

- anh hả?? bố em đã tỉnh lại rồi

- Bảo không có cảm máy đi, cháu là bạn của nó hả??

- dạ!! Vậy cháu xin phép gọi lại sau ạ

Là một giọng nam, có lẽ bố cậu ấy bất máy rồi. ở đâu mà sao không chịu nghe máy vậy nè. nó rồi tôi vào trong với bố. Mẹ tôi mừng đến phát khóc. Còn tôi nửa mừng nửa còn lo lắng. Bố tôi làm việc cho công ty Bảo, còn vụ tai nạn này nữa, không biết sẽ ra sao đây. Tôi lo quá nên cũng quên nói chuyện này với Bảo. Có lẽ cậu ấy sẽ khó xử lắm đây. Đầu óc tôi lúc này rối bời.

Lúc Bảo về nhà

- con vào đây ta bảo

- có chuyện gì vậy ạ?

- cô gái trong điện thoại này là sao

- là Ánh. Cô ấy gọi có chuyện gì sao ạ

- sao con lại quen cô ta

- ở trường

- nên chấm dứt mối quan hệ này đi, trước khi nó đi quá xa

- tại sao vậy?? Con có cuộc sống riêng của con

- con không có quyền lựa chọn cuộc sống của mình.

- sao bố lúc nào cũng muốn làm chủ cuộc đời con vậy. Cuộc đời con sẽ do con tự quyết định

- đừng ngoan cố với ta, con sẽ không nhận được gì đâu

- bố bắt con đính hôn, được con đồng ý. Như vậy chưa đủ sao?? Con sẽ không rời xa cô gái này đâu

- tất cả chỉ vì tương lai con thôi. Hãy nhớ lấy lời ta nói hôm nay

Bảo buồn quá nên đến bệnh viện. Vừa đến bệnh viện thì tôi cũng lững thững đi ra ngoài.

- trời lạnh vậy em định đi đâu đó

- em ra ngoài này hóng gió đó mà

- khoác áo anh vào đi, lạnh lắm đó

- sao anh lại đến đây

- nhớ em thôi

- bố em đã tỉnh lại rồi đấy

- thật sao? Nếu vậy thì em phải vui lên chứ

- anh biết bố em làm ở công ty anh chứ

- anh biết. Sẽ có một cuộc gặp mặt để bồi thường thiệt hại cho gia đình em

- em hy vọng nó sẽ diễn ra suôn sẻ.

- đó là điều em đang lo lắng sao.
- ừ. Sao lúc nãy em gọi điện thoại mà anh không bắt máy vậy??
- em dựa vào vai anh đi.
- sao vậy??
- anh ước thời gian lúc này có thể ngừng lại, để anh có thể bên em mãi thế này
- có chuyện gì sao??
- muốn được ở bên em, chỉ có vậy thôi

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chương Bắt Đầu Của Rắc Rối

- em ở đây mà
- hứa với anh, dù có chuyện gì xảy ra cũng không được rời xa anh. được chứ??
- sao anh nói lạ vậy
- em hứa đi
- ừ. Em hứa. anh đang lo lắng gì sao
- anh không biết nữa. thôi, để anh đưa em vào trong, ngoài này lâu kéo bị cảm lạnh đó
- ừ. Đường như Bảo đang lo lắng chuyện gì đó.

Tôi cùng Bảo vào bệnh viện

- em vào đi, anh có việc phải về rồi
- ừ!! Anh lái xe cẩn thận nhé
- em vào đi, anh sẽ đợi cho đến khi nào em vào
- cái anh này, em vào đây

Đợi bóng tôi đi khuất lúc đó Bảo mới lái xe về nhà

- con về rồi đó hả Bảo
- dạ, bố chưa ngủ sao ạ
- ngày mai hãy đến thương lượng với người bị thương hôm trước
- sao lại con??
- không phải con quen cô gái đó sao, nó sẽ dễ dàng hơn.
- được, con sẽ đi. nhưng bố đừng dựa vào chuyện này mà ép con và cô ấy xa nhau, sẽ không bao giờ có chuyện đó.
- cái thằng này, mày ăn nói hỗn với ba mày từ khi nào vậy
- ông bình tĩnh lại đi. bảo, con nên xin lỗi bố con đi

- con lên phòng đây
- tất cả là tại bà đó, nương chiều nó quá nên bây giờ coi tôi không ra gì cả.
- ông ở đây, tôi sẽ từ từ khuyên bảo nó
- bà đi đi. nói nó mai nhất định phải đến

Mẹ lên phòng Bảo

- con chịu khó nghe lời ông ấy đi
- con mệt lắm mẹ ạ, cứ chịu sự ép buộc cho cuộc sống con là sao vậy??
- vì tương lai con cả thôi
- con muốn tự mình quyết định tương lai của mình
- nghe lời mẹ đi, mai con đến đó đi. mẹ xin con đấy
- con sẽ đến. Nhưng con sẽ ko bỏ Ánh
- ngủ sớm đi con
- mẹ cũng không ủng hộ con sao?
- mẹ xuống dưới đây

Sáng sớm mai

Tôi vừa chợp mắt được một lát thì Bảo gọi

- em vẫn ở bệnh viện à??
- ừ, anh sẽ đến chứ
- thôi, anh cúp máy đây.chiều có lớp học đó, em nhớ đi
- ừ, em biết rồi

Nói rồi Bảo cúp máy. Một ngày hôm nay tôi không gặp Nam, chắc cậu ấy bận. Với lại tôi không đến lớp, hy vọng mọi chuyện vẫn ổn. Tôi vào phòng bố. Đang mãi nói chuyện thì một đám người lao vào phòng bệnh

- các anh là.... thoáng tôi thấy Bảo
- chúng tôi đến đây bàn về việc bồi thường cho gia đình cô.
- à, à, xin mời các anh ngồi
- tôi đại diện cho phía công ty xin lỗi gia cô. Đây là bản hợp đồng bồi thường theo bảo hiểm công ty. Xin mời cô xem qua.
- ờ. Vâng ạ.
- cô thấy hà lòng chứ ạ?
- vâng
- vậy chúng ta thỏa thuận vậy đi. số tiền bồi thường sẽ được gửi trong tài khoản của cô. Vậy chúng tôi xin phép ạ
- ờ

Thì ra đó là lí do sao sáng nay Bảo cư xử lạ vậy. Cũng đúng thôi, công việc là công việc. Hình như cậu ấy cư xử rất tốt. Tôi nhận được điện thoại của Bảo

- em lên sân thượng bệnh viện đi

Tôi lên trên sân thượng

- anh làm tốt quá ha

Bảo ôm lấy tôi

- em nghĩ vậy sao. Còn anh bây giờ rất tội tệ, cố gắng tỏ ra không quen biết em thật sự anh không làm được. Lần này thôi

- em hiểu mà. không sao đâu, em vẫn ở đây này

- cảm ơn em đã hiểu cho anh.

- em biết là rất khó cho anh trong việc này. em ổn, đừng lo

- ngốc này, đây là công việc mà bố anh ép buộc anh phải làm

- bố anh??

- bỏ đi, em không hiểu được đâu. Khoảng thời gian này, phải bên cạnh anh đó

- em không hiểu

- vào thôi. Bảo trùm mũ áo khoác tôi lại. Lạnh lắm đó

- cái anh này, lúc nào cũng vậy. Haha

- nhớ đi học đó

- ơ ơ biết rồi

- anh về đây. Chiều gặp

Chiều đến lớp, tôi gặp Nam

- đến lớp rồi hả??

- Nam. ừ, mình đi học lại rồi

Nam lao đến khoác tay tôi

- tốt rồi

- cậu.....

- chỉ muốn chúc mừng cậu thôi. Gặp lại cậu mình vui quá

- mình mới nghỉ học có 3 ngày thôi mà

- cậu làm như thời gian đó ngắn lắm đấy. Bố cậu ổn chứ??

- ừ.

- nghe nói công ty Bảo là nơi gây ra vụ tai nạn đó

- ừ

- 2 cậu ổn chứ??

- ừ. Cứ tỏ ra ko biết nhau, nhưng hình như bố cậu ấy biết chuyện gì đó.

- bố ư?? Cậu suy nghĩ nhiều quá rồi đó

- thật sao? Mình cũng hy vọng vậy

- nào, vào lớp thôi. Đừng suy nghĩ nhiều, nhanh già lắm đó

- biết rồi

Chương 17: Chương Vụ Bắt Cóc

Giờ ra chơi đến

- Bảo, cậu đang nghĩ gì vậy??
- chuyện gì??
- bố cậu đã biết chuyện ánh rồi hả?
- ừ
- cậu tính sao??
- không biết nữa.
- bố cậu sẽ không để mặc vậy đâu
- hời. mình cũng đang lo về việc đó.
- cố gắng bảo vệ cô ấy đi
- ừ.

Tôi đến thư viện thì gặp Vy. Cô ấy kéo tôi ra sau trường nói chuyện. Tôi có linh cảm không lành, đúng thật. Cô ấy thuê một nhóm người, họ trùm bao tải hết mặt tôi rồi bắt tôi lên một chiếc xe.

- thả tôi ra, thả tôi ra
- ngồi yên đi, coi nhãi kia
- các anh bắt tôi đi đâu vậy??

Tôi vừa hỏi xong thì buppppppp.....

- con nhỏ này nhiều chuyện quá

Bọn người đó đưa tôi đến một ngôi nhà hoang

- thả nó ra đi
- đây là đâu, sao các người lại đưa tôi đến đây vậy??
- đừng hỏi nhiều

ở trường

- Nam, cậu có thấy Ánh ở đâu không vậy??
- không phải cô ấy ở với cậu sao??
- không, chia nhau ra tìm đi

Bảo chạy ra sân trường thấy mấy quyển sách của tôi rơi.

- thôi rồi.

Bảo chạy vội về nhà, lấy xe (hôm nay cậu ấy không đi xe đến)

- cậu chủ có bì thư ạ

- cái gì đây. Mở ra ?” MUỐN CỨU ÁNH THÌ 5H CHIỀU NÀY ĐẾN ĐỊA CHỈ NÀY” bảo đọc xong lấy xe phóng vào

Đến điểm hẹn

- á.....á..... tôi bị trói lại một góc

- Ánh, thả cô ấy ra

- mày đến rồi đó hả

Hai thằng lao ra đâm, đá Bảo.

- anh đi đi, đừng lo cho em

- tau nói là thả cô ấy mà

Bảo bị bọn đó đánh cho tóa hết cả máu

Tôi gào lên: cẩn thận đó

Bảo không thèm đánh trả chỉ biết lao đến chỗ tôi

- mày cũng khá lì đòn đó nhỉ

- tau bảo tụi mày thả cô ấy ra. Lúc này thì chàng công tử đã đứng lên đánh trả những tên côn đồ đó

Bảo lao đến cời trói cho tôi

- em không sao chứ??

- em không sao, anh ổn chứ??

- anh quả là anh hùng nhỉ??

- Vy, thì ra cô là người đứng sau vụ này sao. Cô còn đáng sợ hơn tôi nghĩ

- chỉ là anh quá coi thường tôi mà thôi. Tôi có gì không bằng con nhỏ này cơ chứ??

- một góc của Ánh cô cũng không đạt được

- haha. Tôi đã làm gì mà anh lại đối xử với tôi như vậy?? 2 năm không quá đủ sao

- tôi đã từng nghĩ tôi và cô có thể trở thành bạn. Nhưng bây giờ tôi thật sự không thể tồn tại mối quan hệ nào với cô nữa

- thật sao?? Anh đừng quên tôi là hôn thê của anh. chúng ta đã chẳng trao nhẫn trước sự chứng kiến của 2 bên rồi sao. Và tôi sẽ không bao giờ hủy bỏ cuộc hôn nhân này cả

- tùy cô thôi. Đứng dậy đi Ánh

- anh có thể đi, còn cô ta phải ở lại đây. Các anh, giữ cô ta lại

Bọn chúng kéo tôi ra khỏi Bảo

- bỏ Ánh ra

Bảo đuổi theo, đánh nhau với bọn chúng

- á....á.... anh cẩn thận. Puppppppppppppp

- Ánh, em không sao chứ???

- e.....m v.....ă.....n tôi ngã vào vòng tay Bảo

Rúu rúu... tiếng xe cấp cứu

15' sau

- cô ấy sao rồi bác sĩ

- cô ấy ổn rồi, hiện đang ở phòng hồi sức

Bảo chạy vào đến

- Ánh, em không sao chứ??

- ừ. Anh ổn chứ?? Tay anh bị thương rồi kìa

- sao em lại đỡ cho anh vậy??

- chỉ là em muốn vậy thôi

- ngốc này. lần sau không được là vậy nữa đâu. May mà lần này chỉ trúng vai, không va vào đầu

- xì. Anh cũng vì em mà bị thương đó

- thôi, thôi rồi.. để anh đưa em về nhà

- ừ. Nhưng chân em đau

- cố đi đi, để anh thanh toán viện phí xong đã

- ờ hi

Thanh toán xong

- lên anh cõng

- được không vậy? ở đây đông người lắm

- lên đi. ko sao đâu

Tôi leo lên lưng Bảo trước sự bàng hoàng và thất vọng của những cô y tá

- anh có vẻ nổi ha

- là sao

- mấy cô y tá đó cứ nhìn anh chăm chăm à

- em đang ghen sao?? Haha

- làm gì có, chỉ thấy hơi khó chịu thôi

- em lo quá nhiều rồi đó. lên xe đi.

Vào....vào

- em đói không

- ờ. Đi ăn đi

- ăn gì đây???

- bánh gạo cay

- em thích nó

- cũng không hẳn, nhưng đi ăn với anh em chỉ thích ăn món đó thôi

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Chương Chuyến Du Lịch Bất Ngờ

Sáng dậy

- em dậy chưa??? Ra ngoài nhà đi

- ờ

Tôi chạy ra cổng

- anh rảnh đúng ko vậy???

- ừ

- đi với em ra sân bay đi

- làm gì???

- đừng hỏi nữa đi thôi

Vèo vèo

- em định đi đâu ư??

- em đón con bạn thân từ nước ngoài về

- à

- hể ý Vân ơi

- Ánh, mừng quá

- mừng cậu trở về nước

- hi, cảm ơn cậu. Đây là??

- à, là Bảo.

- là anh chàng cậu hay kể với mình đó sao???

- ừ, giới thiệu với anh, đây là Vân cô ấy là bạn thân với em từ lớp 3 đó.

- xin chào Vân

- vâng ạ, Bảo còn hoàn hảo hơn Ánh kể nữa

- cảm ơn. Chúng ta ra xe thôi

- ừ, mình đi thôi Vân. Gặp lại cậu mình vui quá à

- mình cũng vậy

- cậu định cư ở đây luôn ư???

- ừ, mình định sẽ học ở đây luôn

- ê, hay là chuyển vào trường mình học luôn đi, 2 đứa mình học chung chắc sẽ vui lắm đó

- ừ được á. Mình sẽ cùng đi học, đi ăn.....

- haha thích quá

- lên xe đi

Một ngày mệt mỏi với biết bao trò chơi đùa. Tôi về nhà tắm rửa rồi leo lên giường ngủ. Thật thích ko được trở về nhà, bố tôi đã được xuất viện. Căn phòng tuy nhỏ nhưng vẫn đầy ắp kỉ niệm. Sáng sớm Bảo đến nhà tôi

- em đi đây với anh

- đi đâu cơ??

- lên xe đi

Bên kia

- kính coong

- xin hỏi anh là???

- cô là Vân bạn Ánh đúng chứ???

- đúng ạ

- lên xe đi, có việc gấp lắm

- chuyện gì cơ ạ???

- lên đi

- anh nói tôi chuyện gì đã chứ???

- Ánh

- ánh có chuyện gì sao???

- lên xe đi, nhanh

- ờ ờ

Vào vào

- sân bay?? Bảo?? Anh đưa em đi đâu vậy??

- du lịch thôi

- tới rồi

- Ánh,

- Vân, sao lại ở đây

- anh muốn đưa em đi du lịch để thay đổi tâm trạng thôi. Sợ em buồn nên anh đã nhờ Nam rủ thêm Vân nữa

- thế là anh lừa tôi

- biết vậy chứ sao, tại cô không chịu theo tôi

- thôi lên máy bay đi, trễ đó

- đúng là Bảo, cậu lại mới đổi máy bay đó hả??? loại này nhất rồi đó nhá

- mới đổi tháng vừa qua

- chúng ta sẽ đi đâu đây???

- brazy

- hả???? Xa vậy sao??

- hoi, em ngủ đi xê tới nơi nhanh thôi

Woa!!!! Tới nơi rồi

- chào mừng em đến Bãi biển Bahia
- đây là bãi biển nổi tiếng nhất của brazy đó sao??
- đúng rồi, 2 em đi theo anh

Thật là đẹp, nó còn lung linh hơn trên báo mà tôi thấy

- đây là phòng, 2 e nghỉ ngơi đi, chút anh gọi dậy
- woa!!! Thật là đẹp á
- miễn là em thích là được
- nghỉ ngơi một lát nữa chúng ta đi ăn tối
- bên này khác quá ha??
- yên tâm đi, có anh rồi

Tôi và Vân ở trong phòng đến khi Bảo gọi

- em Và Vân ra ăn tối đi
- vâng
- là party sao???
- ừ
- Anh đi đây với anh đi

Vân đang đưa thức ăn vào đĩa

- cô ăn nhiều vậy ko sợ mập sao??
- Nam, anh cũng rảnh quan tâm đến tôi hả??
- Bảo không thích những cô nàng quá mập đâu
- cái gì??
- không phải cô thích Bảo sao??
- hahaha anh bị gì sao??
- thật chứ???
- thôi, tôi ăn đây, anh nói nhiều quá à. Muốn ăn chung ko vậy
- cô cứ anh nhiều để mập đi, tôi không thích mình ú ầu
- nè, nè, anh kia đứng lại đó cho tôi

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chương Bình Yên Khi Bên Anh

- em thích chứ??
- ừ, đi biển mà sao không nói sớm với em để em chuẩn bị đồ nữa.

- anh chuẩn bị cho em hết rồi. Biển lúc hoàng hôn đẹp thật đó
- đây là lần đầu em thấy mặt trời lặn đẹp vậy đó
- ngồi đi
- hời, cảm giác thật bình yên
- tựa vào vai anh đi
- em đang mơ đúng ko??
- là sự thật, anh muốn đưa em đi để thư giãn đầu óc vì những chuyện ko nên có
- anh còn nhớ sợi dây chuyền chứ???
- em vẫn còn đeo đúng ko??
- đương nhiên rồi, anh dọa em vậy ko đeo sao được
- haha vậy là em biết nghe lời anh đó nhĩ???
- a a a 2 cậu trốn ra đây hạnh phúc một mình à??
- nam
- Vân?? 2 cậu làm gì ngoài này???
- nghe lén câu chuyện với Bảo chứ gì???
- hả???
- không ngờ 2 người dám thám ghê đó
- làm gì có. Thôi Ánh vào ăn trước đây
- Ánh đỏ mặt rồi kìa
- 2 cậu đùa hơi quá rồi đó haha. Ánh đọi Bảo
- họ đúng là, vào ăn thôi
- nè cô đọi tôi với
- hừ, anh đi sau đi

Tôi mặt đỏ ửng vào phòng. Vân với Nam có vẻ hợp nhau quá đi, lại còn hợp nhau trên chộc tôi nữa. thật là

- anh vào được chứ??
- ờ
- em chưa ăn gì mà, ăn đi, kéo đói đó
- em cảm ơn hìhi. À mà em chưa nói với bố mẹ là em đi xa, chắc bố mẹ lo lắng cho em lắm
- không sao đâu, anh đã xin phép bố mẹ cho em đi rồi. Bố em đã được y tá chăm sóc cẩn thận rồi, nên em yên tâm đi.
- anh đúng là chu đáo mà. hời anh cũng chưa ăn gì mà
- lát nữa anh ăn cũng được, nhìn em ăn thế này anh thấy no rồi
- hi. Ăn chung với em đi, mình em sao ăn hết chỗ này được
- gắng ăn đi
- nè, há ra em móm cho hìhi

- anh không thích ăn cái này đâu, đừng đút anh nữa hhaa

- ngoan đi, ăn phải giỏi vậy chứ??

- nè, em cũng ăn đi chứ, mệt cả ngày rồi

- hôm nay mệt thật á, nhưng em cũng vui nữa.

- tắm rồi thay quần áo đi, mình dạo biển

- ừ , đợi em

Tôi sửa soạn thay quần áo rồi bước ra ngoài. Lúc đó mặt trời đã lặn hẳn.

- xong rồi đó hả??

- mình đi thôi

Woa!!!biển nhìn ban đêm thật là đẹp, nó có một cái gì đó thần bí, pha một chút phá cách.

- hời, cảm giác như được ở trên mây vậy??

- đúng á, em cảm thấy thật bình yên

- áy, cẩn thận nước tràn vào kìa

- hahaha, ướt hết chân em rồi.

- bên em thế này khiến anh thấy hạnh phúc quá, gió lạnh sao em không mặc áo khoác vậy?? khoác tạm áo anh vào đi

- em biết anh sẽ khoác áo cho em mà, hihi. Còn Vy anh sẽ như thế nào đây??

- anh cũng không biết nữa. thôi, đến đây là để quên đi chuyện đó mà, em đừng nhắc nữa

- ừ, em xin lỗi mà.

- không sao, hihi. Mai mình sẽ đi bơi đó

- em cũng thấy sợ sợ

- chơi ở gần bờ thôi, có anh đây rồi. Vào thôi, ngoài này lạnh quá à

- ừ hihi

- em ngồi xuống đây đi. đây là nước hoa hồng, anh đã bảo họ chuẩn bị cho riêng em đó

- để làm gì sao???

- ngồi yên đi để anh mát xa chân cho. Hôm nay em đi lại mệt cả ngày rồi, nên thư giãn một tí

- ơ, để em làm cũng được mà

- anh muốn làm cho em. Cái này giúp duy trì độ ẩm và giữ cho da luôn mềm mại đó. ngồi yên đi, không phải ai muốn cũng được anh làm cho đâu đó

- xùy, lại khoe khoang nữa rồi đó

- anh nói thật đó, lần đầu tiên anh làm vậy cho một cô gái. Hời

- thật sao??

- ừ. Xong rồi đó. em nghỉ sớm đi, mai sẽ vất vả đó. ngủ ngon

- anh cũng vậy nhoeeeeeee

Chương 20: Chương Nỗi Buồn Không Tên, Biển Dãi Bày Tâm Tư

Tôi đến tôi nằm nhưng không ngủ được, chắc là do lạ chỗ. Tôi đi ra ngoài hít thở không khí trong lành của biển. Tình cờ gặp Bảo cũng đi lang thang quanh đó

- sao anh chưa ngủ??

- em cũng vậy mà.

- anh có chuyện gì đâu em không vậy???

- sao em lại hỏi vậy??

- em thấy em chưa biết gì về anh cả, còn anh thì biết tất cả về em. Anh kể về gia đình anh cho em nghe đi

- gia đình ư?? Anh chưa được nghe từ ấy lâu lắm rồi. Bố anh là một doanh nhân, ông ấy có trong tay rất nhiều tài sản, kể cả mảnh đất này. Ông lấy vợ nhưng không sinh được con, nên đến với mẹ anh và có anh. Mẹ anh là vợ 2 nên lúc nào cũng bị coi thường ở trong nhà.

- không phải mẹ anh là hiệu trưởng trường đó sao??

- đó chỉ là lấy danh nghĩa để anh có thể ngẩng cao đầu đi học thôi. Mẹ ruột anh phải ở nhà, đi mua sắm rồi lại về nhà.

- bố anh thật là nhẫn tâm mà

- ông ấy là vậy, luôn làm mọi chuyện theo ý mình. Bảo thủ.

- đó là lí do anh luôn lạnh lùng vậy ư??

- cũng không hẳn

- lúc đầu trông anh rất khó ưa đó, một tên nhà giàu kênh kiệu. Nhưng bây giờ em đã hiểu rồi.

- em hiểu gì???

- anh là người cũng biết yêu thương, biết buồn chỉ là không bộc lộ ra bên ngoài mà thôi.

- hì, em đúng là ngốc mà. bây giờ mới nhận ra sao??

- ờ, hìhì. Thôi vào đi, em lạnh rồi

- ừ, ngủ đi, mai anh qua đánh thức em

- anh cũng ngủ đi, mai còn có sức đánh thức em

Tôi vào giường đắp chăn vào, thì ra Bảo cũng có những nỗi buồn mà không thể nói với ai. Cậu ấy sống lạnh lùng để quên đi nỗi đau mà. hời

Sáng dậy

- anh dậy sớm thế??

- em ngồi xuống đây đi, anh chuẩn bị bữa sáng cho em rồi đó

- a ha hai cậu vừa phải thôi nha, còn bọn mình thì sao???

- Nam

- Vân??? Hai cậu lại nữa rồi

- hahaha đồ ăn Bảo làm Nam không ăn nổi đâu. Vân, mình đi ăn đồ ăn nhanh đi

- nè nè, bỏ tay ra đi, tôi tự đi được rồi.

- cô lúc nào cũng cau có vậy nhĩ???
- tại anh đó lúc nao cũng kiểm chuyện với tôi là sao nhĩ???
- tại cô đó
- hahaha hai người họ thật là buồn cười. Minh ăn thôi
- anh chuẩn bị cho em hết sao??
- ừ, anh đã hứa sẽ đưa em vui về trở về nhà nên bây giờ phải hoàn thành lời hứa chứ, nếu không bố mẹ em bầm anh mất haha
- xùy, anh cũng ăn đi, em mà ăn hết đồng này có lẽ sẽ thành heo quá
- anh có cho em ăn hết đâu, phần anh nữa mà
- haha, hôm nay anh cũng biết đùa đấy
- ăn nhanh còn đi chơi bóng nữa
- bóng??
- bóng chuyền đó
- sao?? Haaha em giỏi nhất môn này đó
- thật hả?? hahaha vậy được rồi

Ăn xong tôi vào thay quần áo rồi ra bãi cát trống

- Vân, Ánh lại đây đi
- bây giờ Bảo với Ánh. Còn Nam với Vân nha
- sao??? Minh phải đội với tên này ư??
- cô nghĩ tôi thích đội với cô sao??
- tôi cũng đâu có thích đâu
- thôi, 2 cậu ở một đội đi. được chứ???
- tôi nể Ánh nên mới ở đội với cậu đó nha
- cái gì???
- Thôi, mình bắt đầu đi Ánh

Tôi phát bóng quả đầu, haha rất là vui tôi với Bảo liên tục ghi bàn còn Vân với Nam thì cãi nhau liên tục

- đỡ lấy nè – Bảo nói
- á,, cái cô này, nếu không mắc cô tôi cũng đỡ được tránh banh rồi
- nè nè, nếu không có anh vương chân tôi để tôi té thì quả banh đã qua lưới rồi
- tại cô mà
- tất cả là tại anh đó
- hahaha bọn họ sao lúc nào cũng cãi cộ vậy nhĩ???
- một đôi đó anh, hợp nhau vậy mà
- 2 cậu nói gì đó?? một đôi sao?? Còn lâu nhé
- thì 2 cậu hợp nhau thật mà haha

- nè nè sao cậu giám trên tớ vậy Ánh, cậu đứng lại đó đi
- Bảo giúp em với haha, nhưng 2 cậu đẹp đôi thật mà hahah

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chương Em Vui

- họ đúng là con gái mà

Rệt đuổi nhau một lúc, tôi chạy mệt quá nên dừng lại

- thôi, mình mệt quá rồi, dừng đi

Tôi và Vân trò chuyện được rất lâu. Hóa ra Vân không ưa Nam từ lúc mới gặp, haha 2 cậu ấy cũng vui, gặp nhau là xào náo, chứ không được câu nào nghiêm túc cả. Làm tôi lại nhớ lúc mới bắt đầu biết Bảo, chúng tôi chỉ toàn cãi cọ, thế mà bây giờ lại thành đôi.

- Ánh vào thay đồ đi coi đánh gôn đi
- sao??? Chơi gôn ư???
- ừ, Vân thích môn này lắm
- haaha ừ, đợi mình tí

Tôi vào thay đồ thể thao rồi ra xe đến khu thể thao. Woa, nó thật tuyệt. Sân gôn được thiết kế uốn lượn theo những hàng cây, dòng suối, cánh đồng trải dài và bên những phiến đá ẩn tượng. Nó còn tuyệt vời hơn tôi nghĩ. Ở đây không khí trong lành, nắng dịu

- emm thích chứ Ánh
- dạ.
- em lại đằng kia ngồi xem tụi anh đánh đi

Tôi và Vân ngồi trên một bãi cỏ nhỏ xanh ngắt, ở đây cái gì cũng đẹp, nhìn thấy những giọt sương còn đọng lạnh trên lá, nó thật mong manh. Xa đó là những rừng cây, bao bọc quanh đó là một màu xanh, chỗ đậm chỗ nhạt, trông cứ như một bức tranh vậy

- Ánh, bắt đầu rồi kìa
- ừ, cố lên
- cậu chơi lên cơ đó Nam
- haaha , mới khởi động mà
- cậu với Vân
- thôi, cậu đừng nhắc đến cô gái rắc rối đó nữa
- sao???
- cậu không biết đâu, cô ta nửa đêm nửa hôm chạy qua phòng tớ hét ầm lên
- hahaha rồi sao nữa???
- lúc đó tớ đang từ trong nhà tắm ra
- haha cô ta tìm cậu làm gì?

- nhờ đuổi con gián đó mà
- cái gì?? haha
- đúng là, bắt tó đuổi gián còn cô ta thì nằm ngủ, thế có hay không chứ
- hahaha câu chuyện của cậu hay thật đấy
- cậu còn cười được nữa hả?? vì ai mà tó khổ vậy??
- thôi cô đi J

Tôi và Vân ngồi coi đánh gôn chán quá liền đi ngắm cảnh

- ở đây đẹp quá Ánh ha
- đúng á, chụp mình tấm ảnh đi
- rồi nè

ở đây toàn là núi, những đỉnh núi nằm chồng chất lên nhau, trông ngồ ngộ. Tôi cùng Vân đi thăm quan một vòng quay lại thì hiệp đấu cũng vừa kết thúc

- em cũng muốn chơi gôn
 - Ánh, em cũng muốn học sao??
 - ừ
 - vậy vào đây anh chỉ cho nào
 - Vân với Nam ở ngoài này đợi Ánh một lát nhá
 - tó lại phải ở với tên này sao?? Đúng là xui xẻo mà
 - tôi mới nên là người nói câu đó chứ. Cô nhiều chuyện. Không biết là tôi kiếp trước có nợ cô gì không nữa
 - nè, nè anh mới là đồ nhiều chuyện đó, con trai gì mà nhỏ nhen quá trời à
 - cô đó, luôn gây phiền cho tôi mà
 - cái gì??? anh..... tôi không nói chuyện với anh nữa, bực ghê đó
 - cô nghĩ tôi thích nói chuyện với cô hả?? đồ chích chòe
 - anh kêu ai là chích chòe đó hả??? tôi không để yên cho anh nữa đâu đó, đứng lại đó cho tôi
 - hahaa có ngon thì đuổi theo tôi mà đánh này
 - họ đúng là ồn ào mà
 - em thấy hay mà Bảo haha
- Bảo dạy tôi đánh gôn đến trưa thì chúng tôi trở về
- Vân mệt quá à . mình đi ăn đi
 - ăn, rồi cô sẽ thấy vòng 2 của mình tăng lên từng ngày đó haha
 - nè, nè, anh lại trù tôi béo đó hả?? tôi tôi.... cho anh một đấm bây giờ
 - hahaha thì đúng mà. đồ chích chòe
 - anh đứng lại đó
 - vào thay đồ rồi đi ăn thôi ÁNH
 - ừ

Đến nhà bếp, thức ăn đã được dọn ra bàn. Toàn những món kiểu tây. Ome oi tôi chưa khi nào ăn thức ăn như vậy cả. Dao, nĩa.....

- em để anh làm cho nào
- em cảm ơn
- nè nè, cái này là của tôi
- tôi lấy trước thì nó là của tôi
- anh không biể nhường nhin con gái gì hết à??
- với ai chứ không phải với cô
- nè, của mình.
- Anh
- trên bàn ăn mà 2 cậu vẫn cãi cọ được mà
- ăn đi, Nam, Vân haha

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Chương Điều Đó Làm Em Hạnh Phúc

Nghỉ ngơi một lúc thì chúng tôi đi bơi. Biển bây giờ thật là đẹp, nắng từng tia chiếu xuống mặt nước, nó óng ánh như được dát vàng

- đẹp quá ha??? – bảo lên tiếng
- ừ,
- anh đẹp hơn đúng không
- hahah không, biển đẹp hơn
- nè, nè, bây giờ anh đẹp hơn hay biển đẹp hơn hả??

Bảo ôm chặt tôi

- ờ,ờ, em vẫn thấy biển đẹp hơn haha
 - xem hai người họ kìa.
 - cô đang gato đúng chứ?? Haha
 - nè, anh cũng hơn gì tôi mà nói chứ??
 - tôi không chấp cô, đồ chích chòe.
 - a..... anh lại gọi tôi là chích chòe nữa à?? Tôi cho anh chết giờ
 - haaha thì cô đúng là chích chòe mà
 - Nam, Vân. Xuống đây chơi đi
- Tất cả mọi người vào dù ngồi để bơi kem chống nắng.
- chích chòe, cần tôi giúp không??

- thôi đi, anh đi xa tôi càng xa càng tốt
- haahaha vậy thì thôi
- Anh ra kia bơi đây, Vân ở trong này chơi đi ha
- ừ, cẩn thận đó

Một lúc sau

- Bảo, cậu dậy đi, mình không thấy Ánh nữa
- cái gì??
- Ánh ơi, cậu ở đâu vậy???
- cậu ấy chắc bị chuột rút rồi- nam nói, rồi hốt hả nhảy xuống nước
- chia nhau ra kiếm đi – bảo lo lắng nói

Nam và Bảo lặn xuống nước tìm kiếm tôi

- ánh, em không sao chứ??? Tỉnh lại đi, có nghe anh nói không vậy??
- cậu tìm được Ánh rồi sao??/
- ừ, Ánh, em tỉnh dậy đi.
- cậu nên hô hấp nhận tạo đi

Một lần nữa, môi Bảo và tôi lại chạm nhau.

- Ánh, tỉnh dậy đi em

Được vài lần thì tôi sốc nước, tỉnh dậy

- Ánh, em tỉnh rồi, em đã tỉnh rồi
- em.emmm Bảo ôm tôi vào lòng
- em làm anh lo lắng lắm đấy, để anh dìu em vào phòng
- em đã đuối thật sự đấy, em sợ quá.
- không sao rồi, em chỉ cần nghỉ ngơi là ổn thôi

Bảo đưa tôi vào phòng, còn căn dặn tôi ở yên đó, đắp chăn vào cho ấm người.

- em ăn cháo đi
- anh tự làm đúng chứ??
- ừ, nên em ăn nhiều vào. Sao lại đi bơi lúc không có anh hả??? nếu Vân không phát hiện kịp thì sao đây.
- em biết lỗi rồi mà, em xin lỗi *chồm chồm mắt*
- ờ, thôi được rồi. Tha cho em lần này, nhưng lần sau là không được như thế nữa đâu đấy
- em biết rồi mà. á, nóng quá
- nước này, để anh đút em ăn
- - em tự ăn được mà
- đừng bướng nữa, nghe lời một chút đi
- dạ^^

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chương Trở Về Sau Một Chuyến Đi

- ăn xong rồi nghỉ ngơi đi nghe, mai chúng ta sẽ về

- dạ!

Bảo rời khỏi phòng, tôi cảm thấy mình là người còn gái hạnh phúc nhất thế gian này. a a thích quá đi thôi hii. Mai chúng tôi phải rời khỏi xứ sở xinh đẹp này rồi, với những kỉ niệm khó quên ở đây. Không hiểu sao tôi có một chút gì bồn chồn, hự hẩng. Nhưng đã đến lúc tôi phải trở về với đg, với bạn bè còn cả trường học nữa, đối diện với những khó khăn trước mắt. Mạnh mẽ lên nào.

Sáng sớm mai chúng tôi chuẩn bị thu dọn đồ đạc

- em xong rồi chứ???

- rồi, Vân và Nam đâu nhii??/

- nè, aanh đi đứng phải cẩn thận đi chứ, làm tôi bần hết giày rồi nè

- cô đẩy con gái gì mà, đi đứng không chịu nhìn vậy??

- cái gì?? anh còn nói tôi à?? Người có mắt đằng trước thì phải tự nè người không có mắt đằng sau chứ

- con gái con nứa gì mà mạnh mẽ vậy??? cô định không lấy chồng luôn đúng không?? Con gái như cô không biết thằng nào xấu số moi vợ vào

- giaaaaa!!! Anh trù tôi không lấy được chồng á hả??? anh tin là tôi cho anh không còn hàm để nói chuyện không?? Còn hơn anh á, con trai gì mà ích kỉ, xấu xa. Tôi xinh đẹp rạng ngời thế này, anh nào lấy được tôi là may mắn đó, nghe chưa hả??

- may mắn hay là đen đủi tôi không giám chắc à. Loại con gái như cô đến sư tử còn phải sợ mà

- nè, tôi giết anh

Bảo nhìn qua tôi khẽ cười

- họ đúng là vẫn như hôm nào, mình đi trước thôi

Chúng tôi về lại đất nước xinh đẹp của mình, nghỉ ngơi một ngày rồi đi bắt đầu đi học lại. Một buổi sáng thật đẹp. Bảo đến nhà kêu tôi đi học

- hả?? một sự nhọc nhằn cho tôi. Anh đi xe đạp sao??

- ừ, thay đổi một chút. Em lên chứ??

- đương nhiên rồi, hii. Có vẻ sau chuyến đi này anh đã không còn là Bảo kênh kiệu nữa rồi ha

- nè, e đang chửi xéo anh đó hả??

-a .. cà phê

- em muốn uống chứ?? Mình vào đi

- ừ ^-^

- cho em 2 campuchino ạ

- hiểu em ghê á

- sao em lại thích vị đắng này chứ??

- em cũng không biết nữa, như thói quen của em vậy. gần đến kì thi rồi, phải chăm chỉ học thôi^^

- anh vẫn hả??

- ừ.

- vậy thì cấp xách đi học anh đi. anh sẽ bỏ chút thời gian quý báu của mình để dạy cho em

- nè, em không học nữa

- thôi, anh dạy, được chứ??

- hahah, em đùa mà. học nhóm đi ha

- sao cũng được, chiều em hết

- thôi, mình đi thôi, trễ giờ mất

Đúng như tôi dự đoán, tôi và Bảo trễ học.

- lại leo tường nữa sao??? – Bảo hỏi

- chứ sao?? Lại đến muộn rồi

Tôi và Bảo leo qua tường, còn một chút nữa là tôi đặt chân xuống đất. Bụp.... Á...á...tôi té bổ nhào lên người Bảo. 2 mắt nhìn nhau không chớp. Bình tĩnh lắm tôi mới tự đứng dậy được

- em không sao chứ?? Có bị thương chỗ nào không vậy???

- em không sao? Còn anh?? có bị thương chỗ nào không đó

- anh thì bị gì được, nhanh vào lớp thôi

Cũng mai tôi vào Bảo chưa bị cô giáo phạt. Giờ ra chơi đến

- Bảo?? Tay cậu chảy máu kia??

- sao??

Cả lớp ồ lên

Một bạn nữ lên tiếng : để em băng bó cho nhé

- không cần đâu, chỉ bị xước ngoài da thôi mà

Tôi kéo Bảo ra ngoài

- xuống phòng y tế với em đi

- anh không sao mà

- anh định để mấy cô đó băng bó cho đúng không??

- em đang ghen đó hả??/

- đ...â...u.làm gì có. Thôi anh đưa tay đây nào

Bảo ôm tôi vào lòng. – yên tâm đi, anh chỉ có mình em thôi. Chỉ cần thế này là đủ rồi

- nè, đang ở trường đó. để em băng lại cho nào

- hihi,, được rồi

Băng bó cho bảo xong thì 2 chúng tôi về lớp

Chương 24: Chương Anh Là Người Em Yêu Nhất

đến lớp, tôi gặp Vy đang đứng trước cửa, vẻ mặt tức giận, kéo Bảo ra một góc- anh định làm vậy với em sao??

- sao cũng được

- đừng nói chuyện với em bằng thái độ đó, anh nghĩ có thể bỏ mặc em để vậy sao?/

- thật là nực cười, tôi là Bảo, cô nhớ rõ chứ?? tôi không thích một người con gái gian manh , hiểm độc như cô

- rồi, anh sẽ phải trả giá cho những lời nói hôm nay của mình

bảo vào lớp, tôi kéo lại hỏi chuyện nhưng Bảo lẳng thình không nói gì, có vẻ đã sảy ra chuyện gì đó. tan học, tôi được cô Mai gọi điện thoại đến lấy đồ, là quà mừng bố tôi xuất viện, tiện đường nên bảo chở tôi đến đó. vừa vào nhà,tôi gặp anh huy, anh kéo tôi ra sân hỏi chuyện.

- lâu lắm rồi không thấy mặt em, em dạo nè dễ thương hơn nhiều á.

- cảm ơn anh, à mà cô đâu rồi anh?? em qua lấy ít đồ cô dặn

- mẹ anh sau nhà đó, để anh dẫn em ra

tôi được cô đưa cho một đồng quà, ôm ko xuể

- em để anh đưa em về, nhiều như vậy em ôm sao nổi

- không sao đâu ạ, em tự đưa chúng về cũng được mà

- đừng bướng nữa, để anh đưa em về, ok

- dạ hìhì ^^

thế là tôi leo tót lên xe anh Huy về. trên đường về anh Huy nói biết bao nhiêu là chuyện làm tôi cười ko giữ được miệng. thì ra anh huy cũng là một người vui tính, dễ gần. tới nhà, anh huy thì thăm hỏi tôi một câu hỏi nhỏ, rồi phóng xe lao vút đi mất. trong lúc tôi còn đang đứng hình thì mẹ ra cửa đập nhẹ tôi, lúc đó tôi mới hoàn hình. đêm đến, mãi suy nghĩ câu hỏi của anh Huy mà tôi quên việc trả lời điện thoại của bảo. một lúc sau, tôi nghe có tiếng còi xe ở dưới nhà, nhìn qua cửa sổ, thì ra là Bảo. tôi vội chạy xuống cổng

- anh làm gì buổi đêm ở đây thế??

- sao anh gọi em lại không chịu trả lời điện thoại vậy hả? làm anh lo lắng chết đi được nên mới lao xe một mạch đến đây đó

- há?? tôi mở điện thoại ra thì thấy 15 cuộc gọi nhớ. omeoiiiiii em xin lỗi, tại em mãi suy nghĩ

- suy nghĩ chuyện gì vậy??

- ờ, có nên mời anh vô nhà không nhỉ?? haha

- thôi, anh không đùa nữa, lần sao anh gọi điện thì lo mà nghe máy đi đó. trên đường đi anh có ghé mua cho em một ít bánh gạo cay nè, ăn đi rồi đi ngủ. thôi anh về đây

- anh không ăn cùng em à?? mình em sao ăn hết chỗ này??

- anh phải về rồi, không lại gặp ma mất

- nè, nè đừng nhắc ma chứ??

- hahaha ma ở sau lưng em kìa

- nè nè, tôi lao chậm đến ôm lấy Bảo??

- ôm anh vậy là tốt rồi, chờ có vậy hahaha. anh về đây

tôi thậm thụt lên phòng. cái cảm giác sợ ma lại bao trùm, tôi nhắm tịt mắt lại chột nghe có tiếng chuông điện thoại reo. mẹ ơi, ai lại gọi giờ này không biết.

- aloooo, ta là ma đây haha
- aaaaaaaaaaaa
- là anh nè, đừng sợ nữa
- sao anh cứ thích dọa em vậy hả?? có biết là em sợ lắm không
- thôi thôi, anh xin lỗi mà, sao chưa ngủ nữa vậy
- hát ru em ngủ đi
- thôi được rồi, nghe hết rồi mới được ngủ nghe chưa

bảo hát rất hay, một cả khúc nhẹ nhàng làm cho tôi ngủ thiếp đi

- nè, em có đang nghe ko đó?? hờ, ngủ rồi chứ gì? cũng tốt, lúc này anh chỉ là cố ý dọa ma em để em ôm anh một cái thật chặt, chỉ là nhớ em, muốn gặp em, sợ em có chuyện gì. em có biết là anh đã lo thế nào không??? nhưng ít nhất cũng được em ôm một cái, đủ ấm rồi. ngủ ngon nhé, my love!!!

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Chương Yêu Anh Thôi, Được Không?

Tối đó thật là dài, thiếp được một lúc, tôi tỉnh giấc suy nghĩ về lời anh huy nói với tôi:” anh thích em” một câu nói ngắn gọn rồi anh Huy phóng vụt xe đi. Một lúc sau thì tôi nhận được tin nhắn

-em ngủ chưa?? Anh mong em suy nghĩ về những điều đã nói

mặc dù là chưa ngủ, nhưng tôi chỉ đọc mà không trả lời, thật sự trong tôi bây giờ rất rối. tôi chỉ muốn được làm một cô em gái của anh Huy, không muốn có một bước tiến nào tiếp theo cả. với lại bây giờ tôi đã có Bảo bên cạnh, một người tôi yêu và yêu tôi hết mực. thật là. Aaaaaaaa thôi, mình nên đi ngủ thì hơn

sáng sớm, Bảo đến đón tôi đi học

-em ngủ ngon chứ??

-Tại anh mà đêm em không ngủ được đây nè, mất thắm quần rồi đây nè

-Mất thắm vậy dễ thương mà

-Nè, anh đừng trêu em nữa

-Anh nói thật mà, lên xe đi

-A em đói bụng quá, mình ghé vào chỗ nào đó ăn sáng đi anh

-Lại chưa ăn sáng nữa à

-Em vội quá nên chưa kịp ăn gì luôn

Tôi và Bảo vào quán ăn sáng

-đũa, thìa nè. Cầm ăn đi

-những lúc đi ăn, bố cũng hay làm như vậy cho em. Nhưng mà...

-Ăn đi, em đừng nghĩ nhiều nữa

Ăn xong tôi và Bảo nắm tay nhau đi đến đoạn đường còn lại tới trường, nói biết bao nhiêu là chuyện, Bảo làm tôi hạnh phúc và có cảm giác an toàn khi ở

cạnh.

-nè nè, sao em nhìn anh cười hoài vậy??? bộ anh đẹp trai quá à??

-Nè, làm gì có đâu. Em nhìn xung quanh mà.

-Em đỏ mặt kìa, anh biết mình đẹp trai rồi

-Haaha , anh lúc nào cũng tự tin về bản thân mình ha??

-Tất nhiên rồi, anh là Bảo mà

-Haha anh đúng là đáng ghét mà, cái mặt đáng ghét nè, nụ cười cũng đáng ghét nữa làm em cứ để mắt mãi không rời được

Tôi và Bảo đến trường trước những ánh mắt sầm soi của mọi người, đặc biệt là Vy. Bảo thì không thấy gì, nhưng tôi cảm thấy mình như tội phạm vậy.

-em đang nghĩ gì thế??

-Không, chỉ là hơi hụt hững vì thái độ của mọi người mà thôi

-Đừng để ý đến, Vân ở với em kia rồi mà, còn có anh nữa.

-Phải chịu thôi, em quen với hot boy mà

-Em cứ nghĩ rằng trước mặt em, anh không phải là hot boy hay là một cậu công tử nhà giàu. Với em, anh chỉ là một cậu con trai theo đuổi em, và muốn được cùng em đi hết con đường còn lại. được chứ??

-Anh chắc chứ?? Em chỉ thích yêu hot boy thôi à hìhì

-Vậy thì anh sẽ lại làm hot boy

-Em đùa, sao cũng được, miễn là có anh bên cạnh. Mình đi thôi. Tôi nắm chặt tay Bảo bước vào lớp.

Kết thúc buổi học, tôi mãi suy nghĩ về chuyện anh huy nên quên mất là mình có hẹn với cô Mai (mẹ huy). Tôi chạy vội đến nhà cô.

-con chào cô ạ

-ừ, con ngồi xuống đi

-cô gọi con có chuyện gì sao ạ??

-Cô có chuyện muốn nhờ vả cháu

-Chuyện gì cơ ạ??

-Huy bị suy thận mãn tính, bác sĩ nói nó sẽ không sống được lâu nữa

-Cái gì cơ ạ?? Người tôi như sững lại

-Đúng vậy, cô biết Huy thích cháu, nên cô xin cháu hãy làm cho nó hạnh phúc trước khi.. hix hix

-Cháu...cháu, cháu biết rồi ạ

Tôi như vỡ òa rồi chạy một mạch ra khỏi nhà. Tại sao lại vào thời điểm này cơ chứ?? Tôi đang rất hạnh phúc bên Bảo, tại sao người đó lại là tôi?
Aaaaaaaaaaaaaa

-Ánh, em sao vậy?

Tôi lao đến ôm chặt bảo. em mệt

-lên xe nào, để anh lau nước mắt cho, đừng khóc nữa. có anh đây rồi. anh dẫn em đi ăn nhé?? Chịu không?

-Dạ

Chương 26: Chương Chia Tay Đầy Nước Mắt

-Sao lại khóc vậy?? không nên khóc khi không có anh chứ? Sẽ ko ai lau nước mắt cho em đâu, ai sẽ dẫn em đi ăn, ai sẽ cho em mượn vai đây hả??

-Em không biết

-Cười đi nào, hôm nay anh sẽ dẫn em đi ăn một châu hoàng trắng luôn

-Em mệt, em muốn về nhà

-ừ, thôi được em nên về nhà nghỉ ngơi đi. Có gì thì phải gọi cho anh đó

-em biết rồi

bảo chở tôi về nhà, đợi tôi vào trong nhà mới yên tâm lái xe về. tôi phải làm sao đây? Sao lại bắt tôi phải lựa chọn giữa người tôi yêu và người tôi coi như là anh trai cơ chứ?? Bản thân tôi lúc này rối tung lên, tôi không biết mình phải làm gì, không thể không lựa chọn được sao? Ép bản thân làm điều mình không muốn, thật là khó xử mà. Tôi đi ra ngoài để tìm cái gì đó giúp cho tâm trạng tôi tốt hơn. Vừa ra đến cổng thì một chiếc xe lớn đồ xuych lại. có người bước xuống xe và kéo tôi lên xe

-nè nè, các anh là ai vậy??? sao lại đưa tôi lên xe

-ngồi yên đi, có người muốn gặp cô.

Buổi chiều, tôi lang thang một mình ở công viên. Tự dẫn vật bản thân mình đủ mọi chuyện. nước mắt ngừng rơi, tôi chạy về nhà. Vừa tới cổng tôi đã gặp Bảo

-em đi đâu mà giờ mới về vậy??? anh lo cho em lắm đó

-em có chuyện muốn nói với anh

-chuyện gì vậy??

-mình chia tay đi. Em mệt mỏi rồi

-sao chứ?? Em đang nói đùa đó hả?

-em đang rất nghiêm túc, em và anh vốn dĩ không nên bắt đầu. em không yêu anh, em chỉ muốn khối tài sản của nhà anh thôi. Mọi chuyện gấp gờ của chúng ta em đã sắp xếp hết. nhưng em lại không ngờ rằng em lại tìm được người giàu hơn anh, đó là Huy. Mình kết thúc tại đây được rồi đó

-Em đang đùa với anh đúng không?? Hãy nói tất cả không phải sự thật đi. NÓI ĐI.

-Tôi nói hoàn toàn nghiêm túc. Xin anh về cho.

-Tất cả đây sao?? Cô đã lừa dối tôi tất cả ư? Cô còn có lương tâm không vậy? cô bỏ qua tất cả những kỉ niệm mà tôi với cô có với nhau trong thời gian qua sao? TẠI SAO VẬY??

Mặc cho Bảo gào thét, tôi cố gắng lau hết nước mắt rồi chạy thẳng vào nhà. Lên đến phòng, tôi thấy Bảo nước mắt ướt hết mặt, vội lái xe vào một cái đi mất. đến nửa đêm thì tôi nhận được điện thoại

-Ánh, ánh đó hả???

-Hả?? ai vậy

-Là đây. Bảo bị tai nạn, đang ở trong bệnh viện. cậu mau vào đây đi

-Cái gì? Tai nạn ư

-Cậu ấy lái xe trong tình trạng say xỉn nên đã đâm vào một ông tài xế lái xe

-Sao?? Cậu ấy sao rồi, vẫn ổn chứ?

-Đang trong phòng cấp cứu

Tôi vội vàng mặc đồ sộc xệch chạy đến. Bảo sao rồi?? cậu ấy không sao chứ

-cậu bình tĩnh đi, ngồi xuống đã.

- Hiện tại bác sĩ đang thực hiện ca mổ cho cậu ấy. cậu mang dép trái kia

- hả?? ờ ờ, mình vội quá

Độ 1 tiếng đồng hồ sau

-bác sĩ, Bảo sao rồi ạ?? Cậu ấy vẫn ổn chứ - tôi hỏi

-cô yên tâm đi, ca phẫu thuật rất thành công. Cậu ấy đã tỉnh rồi, người nhà có thể vô thăm được rồi

-Ánh mình vào thăm đi

-Cậu vào đi, mình biết cậu ấy vẫn ổn là được rồi. chỉ nhìn từ xa là được rồi. đừng nói là mình đến nhé.

-Sao vậy chứ??

-Cậu hứa với mình vậy đi

-ừ.

Tôi về nhà, đêm đó thật là dài. Tại sao tôi là người nói chia tay mà bản thân lại buồn vậy chứ?? Nếu hôm nay, Bảo gặp chuyện gì, thì là lỗi của tôi, của tôi. Hức hức

Sáng mai, tôi tỉnh giấc thì nhận được tin nhắn của Huy

-em dậy rồi chứ?? Hôm nay là ngày em trả lời anh đó. Còn nhớ chứ?

Mình gặp nhau nhé

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Chương Nụ Hôn Bất Ngờ

-Được rồi

-Anh đến công viên gần nhà em đi

-ừ, anh biết rồi

tôi vội khoác chiếc áo khoác len rồi bước ra ngoài

-anh đến rồi sao?? Nhanh vậy??

-em không ngủ được hả? sao 2 mắt thâm vậy nè

-lúc tối em thức làm bài tập đó mà

-có bài nào không hiểu không?? Để anh chỉ cho

-em muốn nói câu trả lời của em là

-khoan, em để anh lấy lại bình tĩnh để nghe câu trả lời đã

-em đồng ý

-sao? Em nói lại được chứ

-em đồng ý làm bạn gái anh

-hả? em nói thật ư. Yezzzaaaaa, cuối cùng em cũng đồng ý rồi. em đồng ý làm bạn gái lên

-anh vui đến thế sao?

-Tất nhiên rồi. cảm ơn em

-Hihhi

Sau cuộc gặp gỡ, tôi thều thào về nhà. Một tâm trạng nặng nề. nước mắt không ngừng tuôn. Khi tôi quen với Bảo, sao không thấy bản thân mình có cái cảm giác gượng ép này vậy. cô lên, mạnh mẽ lên. Không được yếu lòng ngay lúc này. À à, không khóc nữa. về thôi

Đến nhà, tôi nhận được điện thoại của Huy

-em thứ 7 này rảnh không vậy?? anh có một buổi tiệc, mà bố anh không dự được. em đi với anh nhé

-dạ, em nhớ rồi. em đi học đây

-ừ, học ngoan

cùng lúc đó tại bệnh viện

-cậu ổn chứ Bảo?

-ừ, mình không sao mà, cuối cùng thì cô ấy cũng không đến

-ai? Ánh ư? Thật ra

-Bảo. con trai của mẹ có làm sao không vậy? con có xước sát ở đâu không. Sao lại bắt cần vậy con

-Anh không sao chứ - vy nói

-Mẹ, con ko sao mà. Mẹ nhìn đi, chỉ xước sát ngoài da thôi. Mẹ đừng lo

-Lái xe kiểu gì vậy hả?? vậy sao đi học được. tạm nghỉ vài ngày đi con

-Dạ, con biết rồi

-Thứ 7 này, con nhớ cùng Vy đến ra mắt công ty mới của bạn bố con đi

-Con sao?? Nhưng sao không đi một mình cũng được mà

-Vy là vợ sắp cưới của con, nên phải dẫn nó theo chứ

-Thôi, mẹ đi đi

-Con nhất định phải đi. Mẹ nói rồi á

-Không

-Hôm nay con cãi lời mẹ đó hả? còn là con trai mẹ không vậy

-Dạ, con biết rồi

-Ngoan chứ

Ngày thứ 7

Tại nhà tôi

-Ánh, em chuẩn bị xong hết rồi chứ. Xuống đây anh xem với mà

Huy đưa đến nhà tôi một bộ trang phục dạ hội màu xanh trời nhạt, với một đôi giày cao gót cùng bộ.

-em làm gì trên mà lâu vậy hả?

-Em không đi giày được

-Đề anh lên giúp nào

Huy giúp tôi mang giày. Lúc này, tôi như đứng khững lại. nhớ lại hình ảnh Bảo đã từng xỏ giày vào chân tôi như vậy, mọi kí ức như chọt ủa về hết. vẫn cái dáng ngồi như vậy, nhưng lại là một người khác không phải anh. Tôi bỗng dưng thổn thức, nước mắt ứa ra

-anh để em tự làm cho

-sao vậy?? để anh đi nốt chiếc bên kia cho

tôi quệt vội dòng nước mắt, rồi ngồi xuống

-xong rồi đó, đứng lên anh xem nào

-sao hả?? đẹp chứ

-đẹp lắm. bộ đồ này hình như sinh ra là để dành cho em đó

-anh lại trêu em nữa rồi. mình đi thôi

-khoác tay anh nào. Vậy mới giống một cặp chứ

tôi và Huy nhanh chóng đến bữa tiệc

-em run quá anh à

-Ánh là cô gái không sợ gì mà. Bình thường đi em, có anh đây rồi

-Dạ

-Đề anh dẫn em đến chào hỏi mọi người nhé

Đang tiến lại bàn tiệc, tôi thấy Bảo sánh vai cùng với Vy bước lại. người tôi như muốn ngã xuống

-em không sao chứ

-em không sao, em ổn mà, chỉ là hơi choáng một tí

huy tiến tới chỗ Bảo

-chào cậu, doanh nhân tương lai

-chào anh ạ, đó là bạn gái anh đó sao

-à, tôi quên giới thiệu. đây là Ánh còn đây

-anh không cần giới thiệu đâu. Bảo với cô ta cũng từng biết nhau mà. Phải không Ánh

-em quen Bảo sao?? – Huy hỏi

-dạ, em và cậu ấy chỉ quen biết nhau xã giao thôi ạ

-cô không khiêm tốn vậy chứ - Bảo lớn giọng

-không phải tôi với anh chỉ là biết nhau thôi sao

-cũng đúng, loại con gái như cô sao tôi quen được

-hai người đang nói chuyện gì vậy – Huy hỏi

-à không, Bảo chỉ muốn ôn lại một chút kỉ niệm với bạn gái anh thôi mà

-thôi, để nói sau đi. Mình đi thôi anh Huy

-được rồi, anh đi trước nghe nhóc

-anh và cô ta kết thúc rồi ư?? – Vy cất tiếng hỏi

-không có bắt đầu, cô bảo phải kết thúc gì cơ??

-Vậy là em có cơ hội rồi sao?? – vy cười rồi nói

-Đi thôi – Bảo giục

Tôi biết, chắc Bảo hận tôi lắm. cũng đúng thôi, hy vọng cậu ấy sẽ hạnh phúc

-em sao thế - Huy lên tiếng hỏi tôi

-em không sao đâu, chỉ là hơi mệt một chút thôi. Em ra ngoài thăm quan được chứ

-ừ, em đi đi

tôi ra ngoài hóng gió để thay đổi tâm trạng. ở ngoài này có bể bơi, tôi lang thang men ngồi đến mặt hồ. mặt nước in lên hình ảnh một cô gái thất bại. tôi tháo giày để chân xuống mặt nước. thật không may, lúc tháo giày, tôi vô tình trượt chân té nhào xuống bể bơi. Kí ức học bơi với Bảo lại ùa về. bản thân không muốn bơi lên nữa, muốn để bản thân tự ngấm mình xuống nước. nếu làm vậy, có thể quên đi được tất cả ở hiện tại, không buồn lo, không phải khóc thầm một mình nữa.

-ÁNH. ÁNH ÁNH ÁNH. Tỉnh lại đi, tỉnh lại đi. Không ổn rồi, phải hô hấp nhân tạo thôi

-Phụt, ạc ực. là cậu ư??

-Sao lại gieo mình xuống nước vậy hả??

-Bảo, cậu lại cứu tôi rồi. lần thứ 2 môi cậu chạm axe vào môi tôi

-khoác thêm áo khoác của tôi vào đi. Lạnh lắm đó

-không sao mà

-đừng buống nữa

vừa khoác áo cho tôi, 2 mắt nhìn nhau không chớp. như không kiểm chế được bản thân, Bảo đã kiss môi tôi và nói: ‘ Anh nhớ em’

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Chương Trốn Chạy

tôi đẩy Bảo ra

-bỏ tôi ra đi, chúng ta kết thúc rồi mà. Cảm ơn anh đã cứu tôi

-em vô tình vậy sao? Nói cho anh lí do chính đáng để anh chấp nhận rằng chúng ta đã xa nhau đi

-không phải tôi đã nói rồi sao?? Anh vẫn muốn nghe lại ư? Vào thôi, tôi không muốn vị hôn thê anh nhìn thấy sẽ hiểu lầm tôi mất

-được rồi, anh chấp nhận. chúng ta đừng ai nấy đi. Chỉ cần em sống tốt như hiện tại là được rồi.

tôi vụt chạy đi, nước mắt không ngừng tuôn trào ra khóe mắt. bản thân biết mình không thể làm gì được. bất lực trước tất cả. 2 chúng tôi bước vào bữa tiệc

-Ánh, em đi đâu vậy?? anh tìm em nãy giờ á

-Anh Huy nè, em thấy hơi mệt, mình về nha

-ừ, em đợi anh lấy xe đã

-dạ

tôi bước ra khỏi bữa tiệc, tâm trạng không vui, nước mắt dần đọng. huy lấy xe và đưa tôi về nhà. Tôi lên đóng chặt cửa phòng và khóc thầm một mình. Kết thúc thật rồi, mất hết rồi. đó là điều mình mong muốn sao? Tại sao bản thân mình lại làm vậy chứ.

Sáng hôm sau tôi nhận được tin nhắn của anh Huy :” mình hệ hò em nhé”

-được ạ- tôi nhắn tin trả lời

ép bản thân cười, tôi đi đến chỗ hẹn với Huy. Anh chàng anh cũng khác thú vị, và còn con nít. Chúng tôi vào công viên chơi không biết bao nhiêu là trò

-mình chơi trò tàu lượn siêu tốc nha

-hả?? em sợ lắm

-có anh rồi, đi nào

-hihi, được rồi

tôi như đứng tim trước những gợn ranh của tàu, nhưng cũng vui, vì trước giờ tôi chưa khi nào dám đi thử. Nỗi buồn như phút chốc biến mất

-em mệt chưa? Mình đi ăn nhé

-dạ.

huy chở tôi đến một nhà hàng sang trọng gần đó. Tình cờ tôi thấy Bảo đi cùng Vy vào trong nhà hàng đó. Trái tim như nức lại. tôi kéo tay Huy lại và bảo:

-mình tìm nhà hàng khác đi anh

-sao vậy?

-em không muốn ăn ở đây

huy thở dài một tiếng rồi lái xe đi. Trong phút chốc im lặng, Huy khẽ nói với tôi

-em yêu Bảo nhiều thế à??

-Sao? ơ

-Anh đã nhìn thấy em và cậu ấy ở bể bơi tối hôm đó. Lúc này cũng vậy, anh thấy Bảo cùng Vy đi vào nhà hàng đó.

-anh đã thấy em và Bảo ở đó?? Nhưng

-em không cần giải thích đâu, lúc em chạy đi, anh thấy em vừa chạy vừa lau nước mắt. cậu ta cũng vậy? vì anh sao???

-Không phải, chỉ là không hợp nhau nên chia tay vậy thôi. 2 người, 2 thế giới khác nhau. Cuộc sống vốn vậy mà, điều mình thích chưa chắc nó đã thích mình. Cố đẩy bản thân mình ra xa

-Em vẫn yêu cậu ta nhiều lắm, đừng vì anh mà đánh mất tình yêu thực sự của mình, đừng để anh cảm thấy bản thân như được thương hại vậy. những ngày qua vậy là đủ lắm rồi. “anh muốn người anh yêu được hạnh phúc”. Em chỉ thực sự cười khi ở bên cậu ta

-em không thể

-để anh chở em về nhà. Anh cũng mệt rồi, để hôm nào anh dẫn em đi ăn bù nha

Thực sự bản thân không biết làm gì bây giờ nữa, tôi cảm thấy bản thân là người mang lỗi, nhưng không sao hiểu được mình cần phải làm gì lúc này. Bản thân nặng nề

màn đèn nhẹ nhàng buông xuống, một dự ý nhỏ khẽ len lỏi vào đầu tôi. Đúng rồi, mình sẽ đi, đi khỏi những mệt mỏi này, mình sẽ đi tìm niềm vui. Tôi nhắn tin, hẹn Huy ra công viên gần nhà

buổi sáng hôm sau, tôi thu dọn đồ đạc, đóng cửa nhà. Lên chuyến xe buýt đầu tiên. Mình sẽ về trang trại, nơi mà mình lớn lên, nó sẽ có rất nhiều niềm vui

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Chương Nước Mắt Của Anh Rơi Vì Em

xe đạp bánh, một vùng đất tươi mới chào đón tôi. Nơi đây có cỏ xanh trải bát ngát, mặt trời đã hé lên những bông hoa hướng dương nở rộ rực rỡ, sương đọng lên cỏ đã khô dần. tôi đi vào làng, ở đây vẫn vậy, những ngôi nhà san sát nhau, trang trại đã mở rộng ra rất nhiều. cả vườn cũng vậy được bổ sung nhiều cây cối hơn. Tôi vừa vào thì bác chủ nhà cũng vừa ra

-ánh, là con đây sao??

-Bác Tư, bác còn nhớ con sao??

-Cái con này, theo bác sống lên đây từ nhỏ, sao bác không nhớ cháu được

-Dạ

-Sao cháu về đây vậy? ba mẹ cháu đâu

-Cháu về đây thăm mọi người ạ. Với lại muốn chuyển xuống đây giúp bác làm việc được không ạ?

-Tất nhiên là được rồi

-Cháu không làm phiền bác chứ??

-Cái con bé này, với ta còn khách khí gì nữa

-Dạ, vậy con cảm ơn ạ

Tôi vào nhà dọn phòng và sắp xếp hành lý, thay đồ để làm việc

ở trang trại này, bác tư cùng mọi người làm mô hình VAC. ở đây thung lũng nhiều cũng có nhiều sông suối, đất đai màu mỡ. một vùng đất rộng lớn

- bác tư, làm gì để cháu phụ cho ạ

- con ra ngoài này, lấy ít cỏ vào cho bò ăn đi con. Từ sáng đến giờ nó chưa có gì bỏ bụng đang kêu đói đó kìa

Tôi lấy cỏ cho bò ăn

Trên thành phố

Nam: nè cô (ý kêu vân)

Vân: gì?

-Ánh đâu? Sao mấy hôm nay tôi không thấy cô ấy

-Bộ tôi là mẹ ánh hả? cô ấy đi đâu sao tôi biết đk

-Bạn bè kiểu vậy đấy, cô đúng là đồ vô tâm mà

-Anh có tâm chắc, ánh không phải bạn anh à?

-Cô đúng là đồ nhiều cn mà

-Anh thì ít quá hừ

-Cái đồ con gái như cô thì mà nó rở vạ. ĐỒ NHIỀU CHUYỆN

-Coi như tôi nhiều cn vậy? anh không nghe chỗ ánh ở thì thôi

-Sao?? Cô biết à? Nói tôi nghe đi

-Không

-Sao vậy?? nói đi

-Làm osin 1 tuần, tôi nói. Ok

-Sao??

-Anh chỉ cần trả lời được hay không thôi

-Nhưng...

-Vậy thôi

-Được rồi. tôi đồng ý

-Tốt, địa chỉ này. Công việc của anh sẽ bắt đầu vào ngày mai

Đọc được địa chỉ, vội phóng xe đi. Khoảng một tiếng là tới nơi, anh thấy Ánh đang làm việc dưới một nông trại nhỏ. Có vẻ là trốn tránh một sự việc nào đó. Gặp được , vui mừng lắm, nhưng không thể gặp cô ấy ngay lúc này được, bởi biết rằng người cô ấy cần ở bên cạnh lúc này không phải mình

Nam lái xe một mình đến thành phố. Phố về đêm, cảnh vật thật đẹp không giống tâm trạng mình bây giờ. Thoáng cậu thấy bóng của một chàng trai say rượu đang bị đám côn đồ xúm lại đánh. vội chạy đến xem. Thì ra là Bảo. cậu ta uống cho say mềm rồi còn gây sự với bọn côn đồ

-Bảo, cậu sao rồi, đứng dậy đi

-Cô ấy bỏ tôi rồi, cậu hãy đến bên cô ấy đi. Có thể sẽ thay tôi chăm sóc tốt cho Ánh

Nam đỡ Bảo đứng dậy và đảm bảo một cái

-cậu là thằng hèn, sao lại không đến bên cô ấy, sao lại bỏ mặc cô ấy lúc cô ấy rất rất cần cậu? sao lại ở đây be bét như thế này, trong khi cô ấy đang phải gánh chịu một tổn thương lớn vậy hả?? trả lời tôi đi. Tôi đã chấp nhận nhường cô ấy cho cậu, hy vọng cậu sẽ chăm sóc tốt cho Ánh. Nhìn cậu bây giờ đi, cậu có xứng đáng với Ánh không hả

-cậu bắt tôi phải làm sao hả ? Cô ấy bỏ tôi không một lý do, cậu còn muốn tôi đến bên cô ấy làm gì?? Làm gì đây? Cậu nghĩ tôi không phải chịu tổn thương sao? Cậu nghĩ tôi không buồn sao? Nhưng cô ta vẫn tay trong tay với người khác, còn đi chơi. Thử hỏi cô ta có nghĩ đến cảm giác của tôi không. Còn nói là tôi thua cậu ta? Cô ta chỉ vì lợi lộc, cô ta không yêu tôi.

Nam đảm Bảo thêm một cái nữa

-cậu tỉnh lại đi. Ánh chỉ xem Huy là anh trai. Cô ấy bên huy cũng chỉ là vì Huy mắc bệnh thôi. Người cô ấy thực sự yêu là cậu. người cô ấy chọn cũng là cậu đấy, cậu hiểu không vậy?? CỐ CHỌN CẬU

-vậy tại sao cô lại nói vậy với tôi? Cậu giải thích đi, tại sao cô ta lại rời xa tôi??

-Vì yêu cậu thôi. Mẹ cậu đã tìm đến Ánh và đe dọa cô ấy, bắt cô ấy phải rời xa cậu. vì lo cho cậu nên cô ấy đã phải rời xa cậu

-Mẹ tôi sao??

-Đúng vậy. huy biết và đã kể với tôi toàn bộ sự việc

-Vậy bây giờ cô ấy đâu rồi??

-Cô đang ở một trang trại, địa chỉ đây. Cậu hãy đi tìm cô ấy đi, nói rõ tất cả

-Cảm ơn cậu.

Bảo chạy xe đi tìm ánh. Cậu gặp cô ở một bãi biển nhỏ của vùng. Bảo chạy đến ôm chầm lấy cô

- cuối cùng anh cũng tìm được em rồi

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Chương Bắt Đầu Lại Tất Cả

-Nè nè, bỏ tôi ra. Anh tính lợi dụng tôi đó hả?? búp .cô nàng vấp đá té nhào xuống người bảo

-Em còn nhớ lúc chúng mình đi học muộn đã từng va vào nhau thế này không? Chính em đã sà vào lòng anh như vậy này

-Anh bị điên hả?? NÈ!! Tôi với anh quen biết sao? Đừng có lợi dụng cơ hội xâm sở tôi. ĐỒ BIẾN THÁI

-Cái gì?? Biến thái ư? Nè, nè

Ánh bỏ đi

Bảo: em đứng lại nghe anh giải thích đã. Đừng đi

Ánh: mặc cho Bảo cứ gọi mãi, cô càng chạy nhanh về làng

Bảo cũng theo ánh về làng và gặp bác Tư.

Ánh: đồ biến thái, anh theo tôi làm gì??

B tư: Ánh, cháu về rồi đó hả? ai đây

Bảo: dạ cháu à bạn của Ánh

Á: Tôi với anh quen nhau sao? Con gái nhà lành như tôi không bao giờ qen con trai như anh cả. nhaaaaaaa

Btư: cháu vào nhà đi ánh, bác có chuyện muốn nói với cậu thanh niên này

Á: loại người này, nhìn là không từ tế rồi “ nỏ da gà”

Bác tư kéo bảo ra ghế ngồi

B tư: cháu bạn của Ánh sao? Nửa tháng trước nó đã bị một tai nạn, chấn thương vùng não trái nên trí nhớ về một số chuyện không còn lưu lại trong kí ức con bé nữa.

B: nên ánh mới không nhận ra cháu

Btư: đúng rồi. bác sĩ nói đây chỉ là tình trạng mất trí nhớ tạm thời, có thể khôi phục được nhưng phải mất một thời gian dài

B: Bác giúp cháu một việc được không ạ?

Sáng sớm mai, lúc mặt trời vừa nhô lên, ánh thức giấc chuẩn bị quần áo ra nông trại.

-này cô! (ý à Bảo)

-lại anh nữa hả? anh vẫn còn ở đây sao? – ánh

-tôi được bác tư nhận vào làm việc ở trang trại này rồi. cô còn gì thắc mắc nữa không?? “ anh nhất định sẽ giúp em hồi phục trí nhớ của mình, anh không thể đánh mất em một lần nữa” (suy nghĩ của Bảo)

-saoooo??

-Btư: đúng vậy, do cậu ấy xin bác cho ở lại, nên bác đã đồng ý. Có thêm người vẫn hơn mà cháu

-Á: người như anh thì làm được gì?? Không phá hoại là may đó

-Em không tin tôi ư?? Nhìn tôi không đáng tin vậy à??

-Cực kì không đáng tin. Nào, bắt đầu công việc thôi. Anh nói anh làm được đúng không? Đi tắm cho heo với tôi

-Hả?? tắm cho heo ư?

-Sợ rồi hả? nếu sợ thì anh không cần đi, và về cùng chiếc xe hạng sang của anh đi

-Không, tôi làm được

Ánh kéo bảo đi để chuồng heo. Cô giới thiệu từng con một cho anh làm quen. Những chú heo con có, heo mẹ có. Chỉ cần nhìn thôi anh đã thấy nỏ da gà rồi. trước là một cậu công tử không phải đụng tay đụng chân gì mà bây giờ phải tắm cho lũ heo.

-Ánh: nè nè. Anh một nửa chuồng, tôi một nửa chuồng, nhớ là phải cạo rửa cho nó thật sạch sẽ đấy.

-Bảo: cũng được. làm thì làm, ai sợ ai cơ chứ

Bảo với Ánh cùng nhau làm. Mới làm lần đầu nên anh bị cô chửi nhiều

-nè nè, tôi đã bảo cọ tai heo trước cơ mà, làm cẩn thận chút đi. Đó thấy chưa?? Nước văng hết lên người tôi rồi

-biết rồi

-bên kia bên kia. Anh đang tắm cho heo, chứ không phải chơi trò rượt bắt với nó. Cọ xong đồng này đi. Không xong không được ăn cơm trưa đâu đấy

-sao??

-ngồi đó sao trắng gì nữa. làm đi

Ánh làm xong hết nửa chuồng thì vừa đến trưa. Ngó sang thấy bảo mới làm được một nửa. cô cười té lên

-nè anh. Tôi đi ăn cơm đây. Không xong là không được ăn cơm đâu đấy

Ánh đi ăn cơm, nhưng cô biết Bảo đói bụng nên đã đưa phần cơm của mình ra ăn trước sự thèm thuồng của anh

Á: cơm ngon quá. Đùi gà chiên, ome ọi nhìn là muốn nuốt chửng rồi. làm đi!! Nhìn gì?? Không xong không được ăn đâu đó. Cô vừa ăn vừa ra lệnh.. đó đó, chỗ đó còn bẩn lắm. răn làm nhìn chị ăn cơm nha cưng hahaha

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Chương Hồi Ức

Bảo: em thật là quá đáng mà. Đợi đó

Đến 12h trưa Bảo mới được vào ăn trưa. Bác tư thấy thế liền lại nói chuyện với cậu

-Ánh thật là quá đáng mà?? Cháu đói lắm hả

-Bảo: dạ, cũng được thôi ạ. Cháu xứng đáng chịu mà

-Cháu nợ gì ánh sao??

-Dạ, cháu nợ cô ấy một lời xin lỗi thực sự

-Được rồi, ăn cơm đi. Nghỉ ngơi rồi hãy ra làm tiếp

Ánh: nè nè, ăn gì mà chậm vậy hả?? ăn nhanh nhanh xem, đi theo tôi hái hoa hồng

Bảo: hoa hồng ư??

-đúng rồi, anh hái được không vậy??

-sao lại không chứ??

-Vậy thì nhanh lên, đeo bao tay vào không gai hoa hồng đâm chai hết bàn tay công tử của anh đó, hazzzz

-Em lo cho anh sao?? Hihi

- Ha ha .Lo cho mấy cái hoa hồng thì có. Ăn nhanh đi

Bảo cùng ánh ra vườn hoa hồng. vườn hoa rộng bần ngạt. hoa nở ra tỏa hương thơm ngát. Mặt trời chói chang, hoa hồng đua nhau khoe sắc dưới ánh nắng

Ánh: nè nè, lại đây đi tôi chỉ cho anh cách hái. Cầm kéo cắt vào khoảng giữa của cây, sao cho bông hoa đừng bị rớt cánh và ôm trọn bông nha. Hiểu

không??

Bảo: hiểu rồi

2 người làm việc dưới ánh nắng chói chang. Bảo lau mồ hôi liên tục, mà trắng của anh đổi thành má hồng.

Ánh: nè nè, lấy cái mũ của tôi đội vào đi

Bảo: em đội cái gì??

-anh khỏi lo. Tôi tự lo được

-nhưng

-im và làm việc đi. Tôi có rất nhiều mũ này. Cho anh một cái có mát mát gì đâu

-em có nhớ lần đầu tiên anh nói thích em nữa không vậy?? anh đã là một vòm hoa hồng, nó đẹp như vườn hoa hồng này vậy

-á,á tôi đau đầu quá

ngất. Bảo đỡ Ánh vào phòng và gọi bác sĩ

Bảo: cô ấy sao rồi bác sĩ

BS: cô ấy do bị kích động và cố nhớ lại chuyện gì đó nên bị đau đầu, dưới mặt trời chói chang vậy nên ngất xỉu thôi. Có vẻ cô ấy đang cố nhớ lại kí ức của mình. Đối với chuyện hồi phục phải từ từ, không nên vội. chuyện của quá khứ có 1 phần đang được khơi dậy lại trong tâm trí Ánh.

-thật không ạ?? Nếu muốn cô ấy sớm hồi phục thì làm sao được ạ??

-Hãy từ từ kể cho cô ấy chuyện của quá khứ bằng đời sống thực tế. phải khơi gợi những câu chuyện cũ, tái diễn những câu chuyện đó một cách tự nhiên

-Chỉ cần vậy thôi sao??

-Đây chỉ là 1 phần hy vọng để cô ấy hồi phục thôi. Còn tùy thuộc vào ý chí của Ánh nữa.

-Vâng, cảm ơn bác sĩ ạ

Bảo tiễn bác sĩ về cũng là lúc ánh tỉnh lại.

Bảo: em tỉnh dậy rồi sao??

Ánh: tôi ở đâu đây??

-em bị ngất nên anh đưa em vào phòng

-tôi chóng mặt quá

-em ngồi yên đó đi. Anh đi nấu cháo cho em ăn

-anh nấu ư??

-Hahaha

-Sao anh cười

-Lần đầu tiên anh nấu cháo cho em ăn, em cũng hỏi anh ư chang vậy nè. Đúng biểu cảm khuôn mặt này luôn. Anh biết nấu cháo mà, em ngồi đó chờ anh đi

Bảo xuống bếp nấu cháo rồi đưa lên cho Ánh. Cơ mặt của ánh có một chút chuyển biến

Bảo: nè nè, em ăn đi. Ăn rồi còn có sức bắt nạt anh nữa chứ

Ánh; sụp sụp... cũng không tệ ha?

-ngon đúng không??

-Ăn vừa miệng thôi.

-Được rồi, em uống thuốc đi. Tối nay em ngủ đây một mình, anh ra ghế ngủ

-Tôi sẽ về phòng mình

-Em phải ở lại đây tối nay để xem tình hình đã. Anh sẽ chăm sóc em đêm nay

-Không. Anh định lợi dụng chuyện chăm sóc tôi để xâm sỡ tôi chứ gì?? Đừng hòng nhé. TÔI ĐI VỀ

-Nè nè, anh có ý tốt mà. Không hiểu cô ấy nghĩ gì nữa

Ánh về phòng mình, cô dọn dẹp sơ qua rồi nằm xuống nghỉ ngơi. Nửa đêm, cô hét toáng lên rồi chạy qua phòng Bảo

-Bảo.. Bảo mở cửa đi, mở cửa

Bảo: có chuyện gì vậy?? nửa đêm em chạy qua đây làm gì?

-tôi..tôi.. tôi thấy ma

-sao cơ?? Ma ư?? Haha

ánh lao tới , ôm chầm lấy bảo trong bộ đồ ngủ lộm thuộm

-tôi sợ lắm, không về phòng nữa đâu

-em ở đây sao?? Em không sợ anh

xâm sỡ em sao

-anh dám. Ánh nói bằng giọng run sợ, càng nói thì càng ôm bảo chặt hơn

-thôi được rồi bình tĩnh đã

-tôi không ngủ một mình đâu, tôi sẽ chuyển qua ngủ với anh.

-Không phải em định nói ma sẽ bắt anh thay em ư??

-Đúng rồi. tôi xinh đẹp vậy, ma nó mà bắt, eo ơi

-Ma sau lưng cô kìa

Ánh hốt hoảng chạy lao nhào đến ôm Bảo, Bảo trượt chân té. Thế là người Ánh nằm gọn trong lòng bảo. 2 mắt nhìn nhau không chớp

-nè nè anh hù tôi, làm gì có ma cơ chứ - Ánh nói với vẻ ngượng ngùng

-được rồi, em nằm giường đi, anh sẽ ra sofa ngủ. haha

-anh cười gì??

-Em vẫn chứng nào tật nấy, vẫn sợ mà như lúc đó. Lần đó chắc em không nhớ đâu, anh thật sự muốn em ôm anh thật chặt nên đã hù em vậy. anh thật sự hạnh phúc với khoảnh khắc đó

-Có sao?? A á, tôi đau đầu quá

-Thôi, em nằm ngủ đi

-Anh nói tôi với anh từng quen nhau ư?? Vậy chúng ta là mối quan hệ gì?

-Anh và em từng là người. mà thôi, em nên ngủ sớm đi. Hôm nay em mệt rồi

-Cũng được

Sáng hôm sau ánh tỉnh dậy

-nè nè, anh dậy đi. Minh đi làm việc

-đang sớm mà, cho anh ngủ thêm chút nữa đi

-không dậy đúng không?? Vậy anh về nhà làm công tử đi.

-Thôi được rồi, anh dậy. hôm nay chúng ta làm gì??

- Đến ao cá

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Chương Bắt Đầu Của Rắc Rối

Sáng hôm sau ánh tỉnh dậy

-nè nè, anh dậy đi. Minh đi làm việc

-đang sớm mà, cho anh ngủ thêm chút nữa đi

-không dậy đúng không?? Vậy anh về nhà làm công tử đi.

-Thôi được rồi, anh dậy. hôm nay chúng ta làm gì??

- Đến ao cá

Bảo cùng ánh đến một ao lớn cách đó không xa. ao cá nước xanh ngắt, hai bên ven cây cối xum xuê. Những hàng cây rợp bóng

Bảo: đây là ao cá ư??

Ánh: đúng rồi

-có cá dưới này sao??

-Haha có gì mà anh ngạc nhiên vậy? không tin có cá à? Anh thử thả thức ăn xuống xem, cá nó sẽ ngoi lên đớp liền đó. Màu nước ao ở đây vậy đó, nhìn thì không đặc biệt nhưng anh tiếp xúc thì khác

-Thật sao?? Để tôi thử

Bảo cho một mìn nhỏ thức ăn xuống nước, những chú cá ngoi lên bờ đớp thức ăn.

-cô cô. Có cá thật kia, hahahaa – bảo hét lên

-ờ=)) tôi đâu có lừa anh đâu, chúng ta cho cá ăn hết chỗ này rồi về

Bảo với ánh cho cá ăn hết chỗ thức ăn.

Ánh: cho cá ăn xong rồi, chúng ta về cho người ăn thôi

Bảo: chúng ta về ăn cơm sao?

-nấu cơm, chứ ăn sao được. hôm nay công việc chúng ta khá nhẹ nên phải về phụ bếp giúp nấu ăn

-sao?? Nấu ăn ư?

-Đúng vậy? anh làm được không vậy? phải dụng đến dao đó

-Việc gì mà Bảo tôi lại không làm được, đi thôi

-Hahhaa, để rồi xem

Bảo cùng Ánh vào nhà bếp

-nè anh, đeo tạp dề này vào. Rồi thái cà rốt giúp tôi – ánh nói

-cà rốt ư?? Nhưng thái như thế nào?

-Hỏi, để tôi làm mẫu cho anh, nhìn cho kĩ đó. Cái này cắt hình tròn, cái này cắt hình bầu dục... anh nhớ chưa vậy?

-Để anh thử

-Nè nè, không phải thái như vậy, anh không biết cầm dao à?? Ngón tay cái cầm chắc cán, 4 ngón còn lại giữ cán dao.

Ánh vói tay mình chồng lên tay bảo để dạy cậu. bảo nhìn cô ko chớp mắt. thấy thế, ánh thụt tay lại và bảo cậu cắt thử. Cậu nhìn cô cười

-anh cắt đi, nhìn tôi cười cái gì?/

-sao mặt em đỏ vậy ánh – bảo nói

-đỏ gì mà đỏ, lúc nãy tôi mới từ bếp ra nên mặt phải hồng đỏ vậy thôi

-em lại biện minh nữa rồi, biện minh là che đậy

-bây giờ có làm không đây? Không tôi đi ra à

-làm. Em phải ở đây dạy tôi thành bà nội trợ chứ

-tập trung vào đi

ánh dạy Bảo nhặt rau, chiên thịt

-nè cô. Sao dầu bắn nhiều vậy, lên người tôi hết rồi – Bảo nói

ánh nhếch vai – phải chịu thôi, anh muốn học nấu ăn mà.

-nhưng mà...

-vậy anh về nhà anh đi, đưa đây tôi làm cho

-thôi được rồi, tôi làm

-tối nay tôi sẽ về phòng

-em không sợ ma sao haha

-nè, tôi biết là anh cố tình dọa ma tôi rồi, đừng hòng gạt tôi nhé.

-Haha, em khỏe hơn rồi đó. Anh muốn chăm sóc em kĩ hơn một tí thôi, hôm qua em yếu quá mà. bây giờ thì còn quát anh được mà. để tí anh lấy đồ xong đưa em về phòng

Ánh im lặng, bảo chiên thịt xong thì cùng cô về nhà dọn đồ để về phòng

Cô có vẻ muốn hành hạ anh, nên tấp một đồng hồ để anh xách, anh vì yêu cô nên không phản nản mà chỉ lặng lẽ cười và đi theo cô về phòng. Anh giúp cô đặt đồ và sửa sang lại phòng. Mọi thứ được hoàn tất, thì cô tiếng nói ngoài kia

-nè nè, mấy cậu làm gì đó hả - tiếng bác tư

-tôi chỉ muốn thăm quan vùng này thôi, không được sao??

-Thăm quan mà đem theo súng là sao??

-À, súng đồ chơi đó mà

-Cái gì?

-ở đây có vẻ nhiều chỗ để chơi đây, tránh ra xem – tên đầu gấu đẩy bác tư ngã huych xuống đất

ánh vội chạy ra

-nè cái anh kia, anh làm gì vậy hả (đỡ bác tư đứng dậy)

-woa, ở đây cũng có mỹ nhân ư?? Cá tính đó cô bé. Anh xin tự giới thiệu anh là Long. Chủ khai thác gỗ lớn nhất ở vùng này

-Bỏ tay tôi ra – ánh hất tay tên kia ra

-Hhahaha, khá đấy. trông cũng xinh đẹp

-Bỏ cô ấy ra đi. –bảo

-Thằng nhãi này, mày chán đời rồi hả. công tử sao. Haha

-Người có lúc, sông có khúc. Không ai đếm trước được tiền mà anh sẽ phải trả với cái việc anh làm đâu.

-Mày nói gì?? Chờ đó, thằng nhãi

Nói rồi, Long bỏ đi, có vẻ rất hăm hực. Bảo ánh và bác tư vào nhà. Bác tư ôn tồn kể chuyện :” tên đó là một tên côn đồ chuyên vận chuyển buôn bán gỗ trái phép ở vùng bên cạnh, không biết sao hôm nay lại qua đây. Nó chặt phá rừng và làm nhiều điều tệ hại để lấy gỗ. là một tên đại ca khét tiếng, ai đụng vào đều có chuyện không lành cả. dân làng không ai dám báo cáo hay làm gì cả, nếu không sẽ phải chết”

-cái gì?? Thật lộng hành mà, theo như bác nói thì chắc chắn nó đang nhắm đến gỗ vùng mình. Không được để nó đạt được mục đích – Bảo nói

-nhưng làm sao được, chúng ta ít người hơn, bọn nó còn có súng. E rằng không được rồi

-bác cứ yên tâm đi ạ, cháu sẽ lo liệu vụ này

-nè anh, anh định làm gì? Bọn nó dữ lắm á

-em lo cho anh sao??

-Tôi lo cho dân thôi. Chúng ta sẽ làm gì

-Tôi sẽ phải về thành phố một chuyến để lấy một ít đồ xuống đây và vận chuyển đồ bảo hộ rừng đến đây

-Tôi sẽ đi với anh.

-Được rồi, em về chuẩn bị đồ đi. Chúng mình sẽ đi ban đêm

-Hả??

-Đừng nghị bậy.anh muốn đưa em đi ngắm ánh điện ban đêm của đường phố thôi.

-Thật sao??

-Đi dọn đồ đi. Anh không thích ép buộc ai cả. được rồi chứ

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Chương Chuyến Đi Thành Phố 1

Ánh thu dọn một ít quần áo rồi cùng bảo đi. ánh điện buổi đêm thật đẹp, nó rực rỡ khắp đường phố. Nhưng dây điện chớp màu xanh màu đỏ được trang trí khắp đường. càng đi, ánh điện càng lấp lánh

-nè nè, anh anh đẹp quá ha -ánh

-tôi nói đúng chứ?? Đêm ở đây rất đẹp. cô đói bụng chưa?? Minh ghé vào ăn chút gì nha

-được á. Tôi đói lắm rồi. anh thích ăn gì?

-Bánh gạo đi, cô thích không?

-Bánh gạo ư? Tôi không thích lắm

-Vậy cô muốn ăn gì??

-Hôm nay anh là người trả tiền, nên tôi sẽ đi ăn bánh gạo cùng anh. Tôi cũng muốn biết mùi vị nó thế nào

-Cô không nhớ là trước đó mình thích ăn bánh gạo sao??

-Tôi sao. Không hề @@ có chuyện đó ư

-Bỏ qua đi, tôi đói rồi, mình vào ăn đi.

Bảo dẫn anh đi vào quán bánh gạo bên đường, ánh mắt trái tim của các cô gái không ngừng đổ dồn nhìn về Bảo. những người trầm trồ trước vẻ đẹp trai của cậu công tử này không ngừng nhìn cậu cười duyên, nháy mắt.

Ánh: anh có vẻ nổi quá ha. Nhìn xem các cô gái trong quán say anh như điều đồ rồi kìa. Đúng là đào hoa mà

Bảo: tôi đào hoa mà. sao lại không yêu cho được

-nhưng tôi ghét con trai đào hoa

bỗng một cô gái từ bàn kia tiến tới

-anh cho em hỏi: đây là bạn gái anh à

Bảo định lên tiếng trả lời thì Ánh đã nhanh nhẩu đáp lại ngay

-chúng tôi là bạn

cô kia mừng rỡ vội kéo anh lại

-anh qua bàn này ngồi với em đi, được không ạ

Bảo ngại ngần đáp

-không được rồi, đây là bạn gái anh, cô ấy giận vì các cô gái trong quán nè đều nhìn anh. Anh không muốn ngồi với ai ngoài cô ấy, không muốn ăn với ai ngoài cô ấy, không muốn trò chuyện với cô gái khác vì với anh thời gian bên cô ấy vẫn còn chưa đủ. Không muốn ngắm ai ngoài cô ấy và không yêu ai hơn cô ấy được cả.

-em hiểu rồi ạ. Anh mau làm lành đi nhá

ánh không nói gì cho đến khi lên xe bảo mới lên tiếng

-cô giận tôi sao??

-Tôi giận anh, hóa ra tôi ghen giống như lời anh nói sao

-Không giận thật chứ?? (mặt dễ thương)

-Haha . anh làm cái gì vậy??

-Cô cười rồi là hết giận nhá

-Anh hay gặp trường hợp như vậy lắm sao??

-Cũng không hẳn.

-Đẹp trai quá cũng khổ. Thôi, chúng ta lên đường thôi kéo trễ.

Bảo lái xe lên thành phố thì cũng vừa sáng. Cô ngủ trên xe chờ anh đi mua đồ ăn sáng

Bảo: nè cô, dậy đi, ăn sáng đi này

Ánh: áo khoác của anh. Hả thế là hôm qua lái xe trời lạnh vậy mà anh đưa áo khoác đắp cho tôi ngủ sao??

-không sao, ga lãnh chứ.

-Thôi đi.

-Cô ăn sáng đi, lần đầu tôi đi mua đồ ăn nhanh vậy á.

-Haha. Sao không đánh thức tôi dậy tôi đi mua cho

-Nhìn cô khổ tôi không đành lòng. Trời lạnh vậy mà, tôi đưa cô đi mua ít đồ

-Đồ sao??

-ừ, cô phải giữ ấm chứ

Bảo dẫn Ánh vào trung tâm mua sắm, anh mua cho cô đầy đủ mọi phụ kiện và quần áo. Anh chọn cho cô tất cả kể cả phụ kiện như kính mắt...

-sao anh mua nhiều vậy

-cô phải dùng đến nó

-sao toàn là đầm không vậy??

-đây là đồ cô mặc bình thường đấy

-đẹp quá. Nhưng sao tôi phải mặc mấy thứ đồ này

-tôi đi mua bán, nên cô phải là trợ lý của tôi, được chứ

-được rồi, tiện đây tôi cũng muốn về thăm bố mẹ nữa, nha

-được rồi

đang đi thì Ánh gặp lại Vân đi với . 2 cô bạn thân gặp nhau thì mừng quýnh ôm chầm lấy nhau

-ánh. Cậu đi đâu vậy?? lâu rồi không thấy mặt cậu. nhớ quá đi mất – vân nói

-mình về dưới chỗ bác tư đó . mà sao cậu lại đi với vậy- ánh

-à. Oossin của mình đó mà, cậu bận tâm làm gì

-nam. Đạo nè cậu thế nào rồi?? mình thấy đạo nè chừng chạc và đẹp trai hơn nhiều đó nha

-mình vẫn bình thường. cậu với Bảo đi đâu vậy? – nam nói

-à. Mình dẫn cô ấy đi mua ít đồ đó mà. – bảo

-aaaaaaa Bảo và kia. Song boy của chúng ta kia. Aaaaaaaaaa (tiếng là hét của các cô gái hâm mộ)

-nữa à trời – ánh than vãn

-chúng ta lại có việc để làm rồi. tôi đếm 1,2,3 chúng ta cùng chạy nha- bảo

1,2,3 bảo nắm lấy tay Ánh chạy. mọi người nhanh chóng rời khỏi trung tâm mua sắm. bảo xách một đồng hồ thờ phỉ phỏ một bà người.cả cũng vậy. 4 người nhìn nhau cười. và cùng rủ nhau đi ăn. Vân với nhìn Ánh và Bảo cười. nam khề lên tiếng hỏi:

- hai cậu chừng nào đám cưới vậy

Ánh suýt nữa thì sặc canh: cưới sao??

-Đúng vậy?? sao cậu hoảng hốt vậy??

-Mình với Bảo cưới nhau?? Mình đâu có tình cảm gì với anh ta?@@

-Sao vậy. nam nhìn sang Bảo

Bảo không nói gì cho đến khi ra về, Vân và Ánh đi trước

-Cô ấy bị mất trí nhớ, hoàn toàn không nhớ gì về mình nữa. một chút kỉ ức cũ về mình trong lòng cô ấy cũng xóa sạch

-Mất trí nhớ sao – nam thốt lên

-ừ.

-Cô ấy ko còn nhớ là đã yêu cậu, bên cậu, cùng cậu vượt qua nhiều chuyện sao??

-Đến mình là ai cô ấy còn không nhớ mà.

-Sao??

-Cô ấy chỉ quên có một mình mình. Còn tất cả đều nhớ.

-Vậy bây giờ cậu tính sao?

-Bắt đầu lại từ đầu. lỗi là do mình gây ra mà, mình phải tự sửa chữa thôi

-Cô ấy lại không nghĩ cậu như vậy

-Đúng vậy. chuyện của quá khứ, kể cả là món ăn cô ấy yêu thích đã vì mình mà quên đi. Mình thấy có lỗi quá

-Cố lên. bắt đầu lại không dễ dàng gì, đừng để tuột mất cơ hội yêu cô ấy lần nữa

Nói xong thì với Bảo chia nhau ra một người đưa ánh về, một người đưa Vân về

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Chương Tình Yêu Của Em

trên đường về Ánh cười rồi hỏi Bảo

-anh với nói với nhau chuyện gì vậy??

-có chuyện gì đâu. Lâu rồi không gặp nhau nên vậy á mà

-vậy bao giờ tôi làm việc vậy – ánh hỏi

-ngày mai đi, sáng mai tôi qua đón cô. Chiều này, Vân với hẹn ta đi ăn đấy. cô sửa soạn đi, 4h tôi đón nhé.

-Ok anh

Đúng 4h Bảo từ nhà chạy tới nhà ánh

. cô từ trong nhà bước xuống như một nàng công chúa trong mơ xinh đẹp. vẫn chiếc váy màu hồng, vẫn bộ trang sức mà anh tặng cô lúc trước. nhưng lần này cô trông chắc hơn rất nhiều. cô như nàng tiên đập vào mắt anh, khiến anh không thể rời mắt khỏi cô được cho đến khi cô cười khẽ và nói

-anh giúp tôi mang đôi giày cao gót này nha. Tôi không sao đi nó được

-à, ừ ừ. Cô thật là xinh đẹp đấy

-hôm nay à tiệc chào đón chúng ta về không phải sao? Tôi phải xinh đẹp chứ

-lại lắt léo nữa rồi. đi thôi

Bảo đưa tay ra quàng vào tay ánh

-anh là gì vậy- ánh nói

-phải đi thế này mới xứng chứ. Không đúng sao

-ờ ờ, đi đi. Nhiều chuyện (cười yêu)

bảo cùng ánh đến bữa tiệc, điện lung linh, mọi người tụ tập đông đủ cùng chào đón 2 nhân vật chính. Trong ánh đèn rực rỡ, Vy từ từ bước lên sân khấu dành mic của MC : chào mừng a, chồng sắp cưới của em trở về. thông báo với mọi người một tin vui, tôi và Bảo sắp đám cưới. mong là không có ai là kẻ thứ ba can dự vào cuộc tình đẹp như mơ của chúng ta, phải ko Ánh cô nói xong thì lên kéo cô xuống ra ngoài nói chuyện. cả bảo, vân, ánh đều ra ngoài

-cô quấy vậy chưa đủ sao? – bảo tức giận nói

-với em thì vậy vẫn còn chưa đủ. Tại sao vậy? em có điểm gì thua cô ta chứ? Em luôn luôn đợi anh, vì anh mà thay đổi rất nhiều, không còn ích kỉ như trước, vì anh mà học nấu ăn, học tất cả để chiều ý anh. Thậm chí em đã học may vá để có thể may cúc áo cho anh. Nó còn koo đủ sao? Anh bảo em phải làm sao thì anh mới quay về hả??

-buông tay tôi đi, đừng níu kéo nữa. cuộc hôn nhân của chúng ta là do sắp đặt, không phải do tôi và cô định ra. Chúng ta tự kết thúc đi, đừng để chuyện lớn hơn

-không. Em sẽ không buông tay anh, càng không thể hủy bỏ cuộc hôn nhân này. Em đã làm gì sai cơ chứ? Tại sao? Tại sao anh không thể đến bên em thay vì cô ta

-vì không có tình yêu. Với chúng ta giới hạn chỉ có thể là tình bạn

-hôn ước ư?? Anh và cô gái này đã có hôn ước ư? – ánh thốt lên, cô như ngưng đọng lại nước mắt để hỏi anh

-chuyện không như em nghĩ đâu – bảo nói

ánh vội chạy đi, trong cô tồn tại một cảm giác khó tả. rõ ràng cô không yêu anh, nhưng sao khi nghe anh đã có hôn ước thì tim cô lại nhói lên. Lòng cô đau như cắt, vốn nghĩ rằng mình quan trọng nhất trogn lòng anh, nhưng bây giờ lại thêm một cô gái là hôn thê của anh. Rốt cuộc anh có yêu cô không?? Hay anh muốn đem cô ra làm trò đùa. Trong lòng cô những câu hỏi không ngừng tuôn ra. Anh chạy đuổi theo cô, anh rạo bước trên con phố, nhìn quanh, nhìn quần không thấy cô đâu chợt thấy một cô gái váy hồng đứng dọc lan can cầu. anh vội vàng chạy đến ôm sau lưng cô rồi nói khẽ

-sao em lại bỏ chạy?? sao không nghe anh giải thích. Ánh không đáp lại. em im lặng nghĩa là em vẫn còn nghe anh nói. Em quên hết chuyện liên qua đến anh mất rồi. anh và Vy có hôn ước, nhưng đây chỉ là do sự sắp xếp của 2 gia đình. Anh không hề có ý gì với vy. Người anh yêu là em, mãi mãi là em

ánh vui mừng quay lại thì môi cô vô tình chạm vào môi anh. Anh cười khẽ, em cảm động rồi đúng chứ?- bảo nói

- làm gì có. Anh bị ảo tưởng à

Bảo kéo Ánh lại rồi ôm trọn cô vào lòng. Lâu lắm rồi anh mới có cảm giác được ôm trọn cả thế giới vào lòng như vậy. thế giới của anh, em là người thấp sáng nó, em là mặt trời của anh, thiếu em anh sẽ không còn mặt trời của mình nữa. anh sẽ đợi, đợi em lấy lại trí nhớ của mình.

Em không quan tâm quá khứ chúng ta như thế nào, nhưng bây giờ, em không yêu quá khứ của anh, mà em yêu hiện tại, em yêu những điều mà anh đã làm cho em, em muốn bắt đầu lại tình yêu với anh và không quan tâm lại quá khứ mình. Được chứ?

-tất nhiên là được rồi. cuối cùng vàng dương đã quay về phía anh, để anh nhìn thấy được hạnh phúc

Bảo cùng ánh đi về trên đường lạnh lẽo. anh khoác áo cho cô còn mình thì co người lại

-anh lạnh lắm sao?

-Thế giới của anh ấm là được rồi

Lại chọc em rồi. bàn tay anh lạnh quá. Ánh cho tay bảo đang nắm tay cô vào túi áo khoác. 2 người cùng cười nói vui về đi về nhà

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Chương Chuyển Đi Thành Phố 2

Bảo tiễn Ánh đến nhà rồi về, anh còn dặn cô nhớ công việc của ngày mai. Đúng 7h, anh đến đón cô, lần này cô mặc bộ váy xanh gần như toàn bộ phụ kiện của cô đều màu xanh. Anh thì diện một cây đen bụi bặm

-em mặc đẹp thế này sao?? –Bảo cười rồi lên tiếng

-hình như em mặc không tương đồng với anh thì phải

-đẹp đấy, mình đi thôi. Hôm nay cô trợ lý đẹp gái của tôi bắt đầu vất vả rồi

-thôi đi, anh cũng phải trả lương cho em cơ mà.

ánh vừa nói xong thì Bảo hôn và má cô và nói:

-lương tháng này đầy nhá

-nè nè, em chưa đồng ý cơ mà

2 người cùng nhau đi, anh chọc cô cười không ngớt. anh dẫn cô đến một công ti bảo vệ tài nguyên, cùng nhau bàn về việc giữ gỗ và anh đặt biệt thiên về vũ trang.

- chúng tôi có thể mua súng để tự vệ??? – Bảo hỏi

- tại sao – người biên nhận trả lời

- bọn chúng có súng và có thể uy hiếp chúng tôi bất cứ lúc nào. Ít ra chúng tôi cũng phải có một cái gì đó gọi là phòng bị nếu xảy ra chuyện gì??

- ok, tôi sẽ xem lại và phê duyệt cho cậu. cha cậu và tôi quen biết bao nhiêu năm nên chuyện này chỉ là một trong số chuyện tôi có thể giúp được, nên cậu cứ yên tâm đi. Chúng ta hãy cùng nhau đi xem đồ bảo vệ nhé

- được ạ. –bảo nói

Anh và mọi người cùng đi xuống xưởng xem đồ bảo hộ an toàn, máy camera, thiết bị điều dẫn, thiết bị báo khi có trộm.

-anh định làm gì vậy – Ánh hỏi

-chúng ta sẽ mua những thứ này, để đối phó lại với bọn trộm gỗ. em hãy ghi chép lại những gì chúng ta mua, rồi đưa anh xem.

-Nhiệm vụ của em đây sao??

-Đừng coi thường, em sẽ mệt cho xem

Bảo cùng Ánh đi xem khắp, hết gian hàng này qua gian hàng khác, biết bao nhiêu bụi bặm

-em khoác chiếc áo tôi vào đi cho đỡ bụi – Bảo đưa Ánh chiếc áo bomber đen anh đang khoác trên người

Hai người lại tiếp tục đi khám sát, tìm những thông tin và tư liệu liên quan đến tên Long(tên hồng hách ở làng cô) anh và cô làm việc nguyên một ngày đến chiều tối mới được về. vì đi giày cao gót nhiều nên chân cô sưng phồng lên. Anh thấy cô đi khắp khênh thì liền hỏi:

-chân em bị sao vậy??

cô tháo đôi giày cao gót ra, chân cô đỏ ửng và có nhiều chỗ phồng lên

-cả ngày hôm nay em đi giày cao gót nhiều nên chân sưng lên hết rồi

-đau lắm không?? Để anh xem nào, đồ hết rồi cơ mà. thôi, không đi nữa, lên lưng anh cõng

-sao?? Em nặng lắm đó

-em là thế giới của anh mà, không nặng sao được

-cái anh này

-không nói nữa, lên anh cõng

Bảo cõng cô trên đoạn đường điện sáng lấp lánh, bên đường là những người trầm trồ không biết vì việc gì

-anh thả em xuống đi, mọi người nhìn kìa

-chân em đau thế này sao đi được nữa chứ??

-Nhưng mà.

-Ghé vào tiệm giày đi, anh sẽ mua tặng em một đôi giày bata

-Sao??

-Em đứng yên đây, không được di chuyển đi đâu hết nhé. Anh sẽ quay lại nhanh thôi

Nói rồi bảo chạy vụt đi, một lúc sau anh chạy lại trên tay cầm một đôi giày màu xanh

-màu xanh, đúng với bộ đồ em đang mặc rồi nhé. Để anh đi vào cho em

-anh không sợ là tặng giày cho người yêu là người ta sẽ đi mất và không quay lại chưa??

-Còn anh thì nghĩ tặng giày cho người yêu nghĩa là buộc chặt đôi chân cô ấy bên mình, không cho đi đâu nữa. được rồi đó, em đi được rồi, ngày mai đi đôi này nghe chưa??

-Dạ. em biết rồi

-Nghe dễ thương ghê. Nói rồi Bảo xoa đầu anh

-Nè nè, đừng xoa đầu em nữa, làm em mãi không cao bằng anh đây nè

Hahahaaaaaa

Bảo đưa anh về nhà

-em ngủ ngon, mai anh đến đón.

-Khoan đã, ngày mai anh mặc gì vậy??

-Bí mật. em vào nhà đi.

-Xùy. Anh ngủ ngon

Một ngày làm việc vất vả nên cô vừa nằm xuống là ngủ ngay, vốn bản tính ngủ lười nên sáng anh đến đón, cô vẫn chưa dậy. được phép bố mẹ, anh lên kêu cô dậy, cô lúc này đang chìm trong giấc mơ không biết nghĩ gì mà gọi tên anh rồi lăn một cái bực xuống giường. cô thoáng mở mắt thấy ảnh anh mờ nhòe, cô còn nghĩ là mình đang mơ và định cuốn chăn ngủ tiếp

-á, anh đang làm gì trong phòng em vậy??

-đánh thức em dậy, à mà lúc này em mơ gì mà cứ gọi tên anh vậy?? à, chắc nhớ anh lắm chứ gì??anh không ngờ là có một fan hâm mộ bí ẩn đang thần tượng vẻ đẹp trai của mình. Em có thể xin chữ kí nếu muốn.

-a a a. anh bị điên hả?? đừng nhắc nữa, ngủ ai mà chẳng có mơ, chắc gì đó là anh

-anh nghe gọi tên Bảo rõ ràng mà. em đừng có chối

-đã bảo là không phải mà, ra cho em thay đồ đi làm việc

-lỡ mà có nhớ anh quá thì xin ảnh anh đi nhé. Khuôn mặt đẹp trai này

-đi ra. Bực ghê á

-hahahaha

ảnh diện nguyên một cây thể thao xuống mặt vẫn đỏ ửng. hối thúc bảo đi

-chúng ta sẽ ở trên thành phố ngày hôm nay nữa thôi, nên em muốn làm gì hãy làm đi, mai chúng ta sẽ về lại làng

-anh có ý định gì chưa??

-Chỉ cần đi cùng em, đến đâu anh cũng muốn đi

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Chương Chuyển Đi Thành Phố 3

-Em ghen sao?? Haha nhìn mặt đáng yêu đó

-Ai bảo em ghen chứ. Chỉ là em hông thích mấy cô gái kia cứ nhìn chăm chăm vào bạn trai của em thôi

-Được rồi. vậy anh hét to với mọi người anh là của em nghe

-Nè nè. Anh bị điên hả?? anh là của em mà, dám lén phéng với con nào thì anh liệu hồn.

-Dạ rồi, thưa đại ca

-Hả?? đại ca??

-Thì em bây giờ giống trong mấy phim hành động vậy, ra lệnh cho thuộc hạ đủ thứ haha. Rồi, bây giờ đại ca muốn đi đâu, anh dẫn đi

-Được đấy, em muốn đi ăn sáng quá. Sáng giờ chưa có gì vào bụng mà còn đứng cãi nhau với anh nữa.

-Để anh đưa đại ca đi ăn nghe.

Bảo lái một con siêu xe chở anh đi ăn trong một nhà hàng của pháp. Một nhà hàng lộng lẫy và kiêu sa, mỗi món ăn lên đến hàng chục triệu đồng.

-anh cho em chọn món đấy –bảo nói

-nè, em chỉ nói là đi ăn sáng thôi mà, anh có cần là phải dẫn em đến những nơi như thế này không?/

-đội đi, chút lại có khách đấy

-hả?? ai cơ?

-Ánh – vẫn cười rồi vẫy tay

-Hả?? vẫn hả?? sao cậu lại đến đây – ánh nói

-Không chi có vẫn thôi đâu, còn nữa mà

-Cậu vẫn chưa kết thúc kì nô lệ sao?? Hahaha – ánh cười phá lên rồi hỏi nam

-Tôi đến chết với bạn em thôi, cô ấy hành tôi như thái thịt vậy – nam thật thà đáp lại lời của Ánh

-Thôi, ko nói nữa, ngồi vào bàn ăn đi, ánh đói bụng lắm rồi

-N: 2 cậu gọi món chưa vậy??

-B: vẫn chưa, đại ca ăn gì để anh gọi nào??

-Á: hôm nè đại ca đang rất vui, nên cho anh chọn món đấy.

-V: đại ca?? 2 người đối cách xưng hô rồi sao??

-N: nghe hay đấy haha

-Á: haha, bảo đổi đấy. nghe cũng có oai chứ??

-B: hôm nay tôi và đại ca hẹn hò đấy, sao hai người lại biết mà đến hợp sức với nhau vậy??

-N: hhaha chỉ tình cờ thôi mà không ngờ cậu ở trong này

Mọi người vừa ăn vừa trò chuyện vui vẻ, ko khí thật thoải mái

Á,B: tụi mình chia tay ở đây nghe

N: hẹn hò vui vẻ nghe(đá mắt với Bảo) hhaha

Á: bye bye

B: đại ca muốn đi đâu đây??

-mình đi dạo phố đi

-phố?? ở đâu cơ

-đà lạt. xuất phát

-hả?

-còn hả gì nữa?? anh ko nghe đại ca của anh nói hả? nhanh thôi, let go

-dạ. đại ca

-xoa đầu. anh của đại ca ngoan quá

-hhaha

Bảo chạy xe đưa anh đến đà lạt, thành phố mộng mơ. Bảo dẫn anh vào vườn hoa đà lạt, nơi mà những bông hoa đủ màu sắc thi nhau đua nở. cây cối một màu xanh mượt, hoa thì đua sắc xếp thành đủ mọi hình tượng khác nhau

-aaaaaaaaa đẹp quá. Anh, chụp em tấm hình đi

-1,2,3 tích. Đại ca lên hình cũng đẹp phết đấy, haha. Chụp cùng anh đi, đại ca

-Đúng rồi, anh công em chụp hình đi?

-Ok, cười lên nào. 1,2,3 pắc

-Hhaha. Đẹp quá đi mất thôi, mình vào trong đi anh. Đại ca muốn thăm quan nhiều hơn nữa

-Từ từ thôi

-Nè nè, anh xem đi nè, con ong to chưa nè?? Nó là hình nộm đúng chứ?? Hahaha, em muốn bê nó về quá

-Hay để anh đem về cho đại ca nghe

-Thôi, em hông biết là mình phải để đâu đâu haha

-Đi từ từ kéo té đây

-Anh anh anh, qua đây, bình trà được làm từ thân cây này, chụp hình cho em đi, đẹp quá đúng ko?? Hahahaahaha

-em ngắm hoa đủ chưa?? Không tính ăn trưa luôn hả??

-em có thể ăn hoa được mà, hahaha. Mà em cũng thấy đói rồi, chúng mình đi đâu ăn đây??

-Nhà hàng?

-Cũng được, đi nào

-Em thích đến thế sao?? Vậy khi nào mình lại đến nha

-Thật ko?? Hihi

-Tất nhiên.

Bảo dẫn anh đi ăn rồi dẫn anh đi đủ nơi ở đà lạt. cô được ngắm biết bao nhiêu cảnh đẹp, những con đường chân chất màu sắc, những quán cà phê mang cảm giác mộng mị. những con đường phượng tím. Anh đeo cô bằng xe đạp qua những con đường thơ mộng đó. Hoa oải hương Bảo tặng cô một bó bởi vì cô rất thích loại hoa này.

-nè, anh định dẫn em đi đâu nữa vậy??

-cáp treo?

-Sao?? Cáp treo ư?? Haha

-Thích không??

-Tất nhiên là thích rồi

-Nếu thích thì phải ngoan nghe chưa??

-Thì em vốn dĩ đã ngoan sẵn rồi mà, muốn em làm gì nữa đây?? Chóp chóp mắt

-Thôi thôi được rồi. anh thua, anh thua. Đi nào

-Hahaa

Bảo dẫn ánh đi cáp treo

-woa, bây giờ thì em có thể nhìn thấy hoa từ trên cao rồi, nó đẹp quá anh à

-anh hay hoa đẹp hơn vậy??

-em đẹp nhất.

-bọn mình chuẩn bị rời khỏi đây, trở về làng đấy

-em nhớ mà, vậy nên hãy vui đùa hết ngày hôm nay đi. Em ko muốn ngày hôm nay trở nên nghĩ nhiều vì chuyện đó. Còn nữa, mình chỉ trở về thôi mà, không biết có chuyện gì đang chờ.

-Nhưng nhớ là dù có chuyện gì đi nữa cũng ko được buông bàn tay nhỏ nhắn này ra khỏi tay anh đấy. anh sẽ nắm bàn tay để cùng anh đi hết cuối cuộc đời. em cũng đừng suy nghĩ nhiều, có anh đây rồi, anh chỉ muốn em cười vậy thôi. Đại ca của anh

-Đệ em ngoan quá. Chút em sẽ dẫn anh đi ăn nghen

Ánh dẫn bảo đi chợ đêm ở đà lạt.

-Anh đói chưa??

-Rồi

-Lại quán này đi, hồi em đi thăm bố trên này cũng từng ghé quán ăn này rồi đấy ngon lắm- ánh

-Cô ơi cho 1 món 1 phần nha cô – ánh gọi

- Em nhắm ăn có hết hông vậy??

-Anh yên tâm đi, đồ ăn ở đây ngon hết sảy luôn

-Tới rồi đây, bạn trai cháu hả?? đẹp trai đấy

-Cháu cảm ơn ạ

-Đồ sống sao?? – Bảo hỏi

-Sao?? Anh ăn thử đi, ngon lắm

-Không, không

-Nè, đại ca giận anh đấy, ăn thử đi. Ngoan nè

-Bảo miễn cưỡng ăn thử

-Ngon ko??

-À, ừ

-Ánh, là ánh đúng không??

-Chú bình?? Chú hậu?? 2 người đi đâu vậy ạ?? Máy cô đâu ạ?

-Ánh, gặp lại con rồi. hôm nay cô sẽ mời rượu? con uống được chứ??

-So chu nghe cô hahaha – ánh tươi cười đáp lại

-Cậu thanh niên này là bạn trai cháu hả?? trông cũng được đấy

-Dạ hihi. Giới thiệu với mọi người, đây là Bảo người yêu của cháu. Anh ấy là hotboy đấy ạ. Còn giới thiệu với anh, đây là mấy cô chú tôi quen trong lần lên đây. hihi

- Cô ơi, cho tôi 1 chai rượu sochu đi.
- Chú vẫn còn nhớ điệu nhảy chân gà của cháu đấy. nào, hôm nay ko say hông về. cạn li
- Này cậu thanh niên, sao cậu lại ko uống
- Dạ cháu xin phép ạ, cháu chút nữa còn phải lái xe ạ
- Dạ thôi bác, anh ấy còn phải lái xe nữa, nên cháu xin phép được uống giùm ạ

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Em Yêu Anh

Tối đó Bảo lái xe đưa cô về nhà. Trên đường về cô không ngừng gọi tên anh

-Bảo của em là người đáng yêu nhất quả đất này. Nhưng anh không được nhìn người con gái khác ngoài em đâu đấy. đừng nghĩ em yêu anh nhiều mà anh được quyền làm tổn thương em, bởi vì em sẽ đeo bám anh cả đời đấy. em rất rất muốn lấy lại kí ức em đã đánh mất, để em biết được trước đây mình đã yêu nhau như thế nào, không như bây giờ, em hoàn toàn không biết gì về anh trong quá khứ trước khi yêu em.

-Ánh, em say quá rồi đấy, mau ngủ đi, đường về nông trại còn xa lắm. đừng nói lung tung nữa

-Anh im đi, em phải nói, nhất định phải nói. Em thật sự rất sợ mất anh, nhưng không phải là trở về đó đâu, chỉ là sợ 1 ngày nào đó có cô gái nào xinh đẹp hơn em, quyến rũ anh hơn em, anh lại bỏ em để theo cô ấy

Kisttttt. Bảo dừng xe lại, trao cho cô một nụ hôn ngọt ngào

-ngoan nào, đừng quậy nữa. mau ngủ đi, lúc nào đến nơi anh gọi

-hà...hà...hà (đứng hình) ừ ừ, em b...iế...t r...ồ...i

Ánh vâng lời bảo không nói mà chỉ nằm ngoan đó ngủ. 2 người về đến trang trại của bác Tư thì vừa trời sáng

-ánh, dậy đi em, mình tới nơi rồi này

-á. Sao đầu em đau vậy nè

-em uống nhiều quá mà. mình vào chào mọi người thôi

bác tư thấy ánh và bảo thì liền chạy ra đón. Bác mừng lắm, cùng 2 cô cậu vào nhà. Bảo nói tất cả những gì mà anh đã chuẩn bị để đối kháng với long, kẻ thù duy nhất ở vùng này. Ngày mai, mọi người bắt đầu tiến hành việc bảo vệ và chôn các cọc bảo vệ ranh giới cũng như lắp các camera quan sát khắp nơi. Đồng thời phát súng cho những người bảo vệ đề phòng có chuyện bất trắc.

-Bảo nè, vậy ngày mai em sẽ làm gì??

-Theo anh vào rừng thăm dò tình hình

-Okkk

Sáng mai, Ánh theo bảo vào rừng để tìm ra thế mạnh và thế yếu của rừng. đặc biệt là tìm hiểu về bọn côn đồ Long.

-xin chào người đẹp – long từ sau lên tiếng

-aaaaa Ánh vấp đá xuyết nữa thì té

-ôi, không sao chứ?

-đừng đụng vào tôi nếu không tôi la lên đó

-cô đúng là một cô gái cá tính mà. tôi rất thích

-anh có thích thì cũng không phải của anh rồi- bảo từ sau tiến tới nói khẽ

-lại là anh sao?? Khá thú vị đấy – long cười rồi lên tiếng

-rất vui vì lại được gặp anh ở đây,tiện đây tôi cũng xin giới thiệu với anh luôn. Đây là Ánh, bạn gái tôi. Mong anh không tới gần bạn gái của tôi dù chỉ là một bước chân

-woa, đáng sợ quá. Cậu cũng có gan lớn đấy, không biết anh đây thì thôi đi, còn dám đe dọa tôi nữa sao??

-Ánh nói lớn: anh định làm gì anh ấy hả??

-Thôi nào cô gái xinh đẹp, cô lo cho người yêu mình thế sao?? Hahaha đúng là buồn cười mà. tôi sẽ không chỉ đụng đến người yêu em đâu, mà còn những người dân trong làng nữa. em chờ đó

-Anh thử đi – bảo lên tiếng

-Cậu ép tôi rồi. chúng ta hẹn ngày tái ngộ vậy.

Nói rồi, long đi khỏi khu rừng. ánh và Bảo cũng trở về nhà

Ánh lo lắng ánh mắt dò hỏi nhìn Bảo:

-anh không sao?? Đừng nhìn anh vậy nữa, bộ anh đẹp trai lắm sao?

Ánh thờ dài : anh vẫn còn đùa được nữa sao? Nếu Long hại anh thật, thì sao? Em không cho anh đi đâu

-công chúa của anh, đừng lo mà. anh từng là xạ thủ bắn súng ấy, anh cũng từng học 1 lớp tae kwon do ấy. sao coi thường anh dữ v?

-em đang lo lắng cho anh ấy, nếu anh mà xảy ra chuyện gì thì em phải làm sao?

-Anh sẽ không làm sao đâu. Em đừng nghĩ quá lên. Về làng thôi, hôm nay anh sẽ nấu ăn cho em nhé. Chịu không??

-Dạ

Bảo và Ánh cùng nhau về nhà. Cô thì nhặt rau còn cậu thì làm bếp. không kim được lòng, cô lao đến ôm cậu từ phía sau và nói khẽ:

-em yêu anh

cậu cười khẽ rồi thắt chặt tay cô lại.

-em đừng buông nhé, như vậy 1 phút thôi.

-Tại sao?? Cô đáp

Anh buông tay cô ra, rồi nhấc bổng cô ngồi lên thành bếp. anh dùng hai tay khóa chặt cô rồi mỉm cười bảo:

-vừa này em bảo gì thế nhỉ??

Ánh ngượng ngùng, mặt đỏ ửng quay đi

Bảo vẫn cười rồi hỏi lại

-em nói lại đi. Anh muốn nghe

ánh vẫn im lặng

-bây giờ em không nói đúng không?? Cũng được thôi. Anh ép sát cô vào tường, tường chừng như là không thở được nữa, môi anh dần dần tiến gần tới môi cô

-em yêu anh, rồi cô hất tay anh ra

-haha, sao em lại nói vào lúc quan trọng vậy chứ?? Như vậy là phạm quy rồi.

-thả em ra đi “ ánh mặt đỏ ửng cười mỉm”

-tại sao em phải ngại ngùng vậy?

- vì anh là con trai, mà anh không nói yêu em trước

- thế tại sao em lại nói yêu anh??

- Em sợ sau này nếu em không nói thì sẽ không còn có cơ hội để nói nữa.

- Ngốc này. Anh ôm cô vào lòng, khẽ vuốt lên mái tóc của cô. Sao em lo lắng nhiều chuyện quá vậy? đừng lo gì hết, anh sẽ mãi bên em mà

Ánh đẩy Bảo ra. Cô nũng nịu hỏi:

- anh vẫn chưa nói anh yêu em mà

- anh không nói đâu. Khi nào em mặc váy trắng, cầm hoa, và lúc đấy anh chính là chú rể đứng trên lễ đài chờ em, thì anh mới nói em nghe.

- Tại sao v??

- Anh sợ, khi anh nói yêu thương một người nào đó, thì người ấy lại lần lượt rời bỏ anh mà đi. Từng người từng người như vậy

- Em sẽ chờ, em sẽ là cô dâu xinh đẹp nhất, và lúc đó, anh sẽ phải nói yêu em để cho cả thế giới này biết rằng anh là của em

- Được rồi, anh hứa đấy, bây giờ thì ăn cơm được rồi chứ??

Bạn đang đọc truyện *Nói Yêu Em Đi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.